TAMIL NADU LEGISLAT
21 JUL 197
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1973 மார்ச் 9.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Rural Water Supply Scheme.

*296 *Q.*—THIRU N. K. PALANISAMY:
THIRU A. PARANDHAMAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the amount of grant received from the Centre for Rural Water Supply Scheme in this State during 1972?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நடப்பாண்டு ஆகிய 1972—73-க்கு இதுவரை மேற்சொன்ன திட்டத்துக்கு மானியமாக ரூ. 50 இலட்சம் மத்திய அரசால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் எத்தனை ஆண்டுக் காலத்தில் பூர்த்தி ஆகும்? அதுவரை எவ்வளவு மானியம் கொடுப்பதாக மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில், இப்பொழுது மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு, குடிநீர் வாயில் எதுவும் இல்லாத கிராமங்கள் 4,916 என்றும், குடிநீர் வாயில்கள் குறைவாக உள்ள கிராமங்கள் 11,814 என்றும், குறிப்பிட்ட காலங்களில் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தோன்றும் நோயினால் பாதிக்கப்படுகின்ற கிராமங்கள் 2,230 என்றும், ஆக மொத்தம் 18,960 கிராமங்கள் இந்தக் குடிநீர் வசதி இல்லாத கிராமங்களாக இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு மத்திய அரசின்

சார்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக இந்தக் குடிநீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் குடிநீர் வாரியத்தினால் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிற முயற்சியின் காரணமாக முதலில் 1972—73-க்கு 100 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். அதில் 50 இலட்சம் ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டுக்கு, 1973—74-க்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து பணம் கிடைக்கும் வேகத்தில் இந்த வேலைகள் விரைவாக முடிவடையும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : மத்திய அரசு தருகிற இந்த மானியம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள கிராமங்களினுடைய எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகிறதா ? அல்லது, வேறு எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் இந்த மானியத்தைத் தருகிறார்கள் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எண்ணிக்கையில் ஒதுக்கப்படவில்லை. நாம் அனுப்புகின்ற திட்டங்களை வைத்து அவர்கள் ஒதுக்குகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 2010 திட்டங்களை தமிழ்நாடு குடிநீர் வாரியத்தின் தலைமைப் பொறியாளர் வகுத்து மத்திய அரசின் சுகாதார குடும்ப நலத் திட்ட அமைச்சகத்தின் ஆலோசனைக்கு அனுப்பினார்கள். அதிலே 421 திட்டங்களைத்தான் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. த. சோலையா : தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாகத் தண்ணீர் வழங்கப்படுவதற்குமுன் பரிசோதனையாக சர்வே செய்யும்போது கட்டணம் வசூலிக்கப் படுகிறது. மேஜர் பஞ்சாயத்தினிடமும் அப்படி வசூலிக்கப் படுகிறது. பஞ்சாயத்துக்களில் சில வசதி இல்லாதவையாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களையும் இணைத்து சலுகை தர அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லாத பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இருந்தும் கொடுக்காத பொல்லாத பஞ்சாயத்துக்களும் இருக்கின்றன. (சிரிப்பு)

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மத்திய அரசு ஒதுக்குகிற தொகை, பல்லாயிரம் கிராமங்களைக் கொண்ட தமிழ் நாட்டுக்கு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மாநில அரசினிடத்தும் இத்தகைய பெரிய திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதி வசதியை உடனடியாக

1973 மார்ச் 9]

ஒதுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையும் இல்லை. ஆகவே, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்தும் அவர்கள் பங்குத் தொகை கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால், எல்.ஐ.சி. மூலமாகவோ அல்லது வேறு நிறுவனங்கள் மூலமாகவோ கடனுதவி கேட்டுப் பெற்று, ஆண்டுக்கு 500 ரூபாய் வீதம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தினிடமிருந்தும் தொகையை வசூலித்துத் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் ஒரு சிறப்புத் திட்டம் தயாரிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இருக்கிற சிரமங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டும், மத்திய அரசு இந்த கிராமக் குடி நீர் வசதிக்குத் தரும் பணம் தாமதமாகவும் நாம் எண்ணுகிற அளவுக்கும் கிடைக்காததை மனத்திலே வைத்தும், ஏழு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் நம்முடைய தமிழ் நாட்டினுடைய கிராமப் புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் குடிநீர்த் தேவையை நிறைவு செய்துவிட வேண்டும் என்னும் 20 கோடி ரூபாய் அளவில் இந்த ஆண்டு நாம் திட்டம் தீட்டி, ஏழாண்டுக் காலத்தில் இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் சார்பாகத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : திருச்சி நகராட்சியில் பணம் இருந்தும், காவிரியாற்றில் தண்ணீர் கரை புரண்டு ஓடியும், பொறியியல் நிபுணர்கள் இருந்தும், அங்கே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீரவில்லை என்பதை அரசு அறியுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன இந்தச் சங்கடங்களை அரசு அறியும். அதற்கு ஆவன செய்தும் இருக்கிறது.

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972—73 ஆம் ஆண்டுக்கு மத்திய அரசு 50 இலட்ச ரூபாய் மானியம் தருவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய அரசு செலவழித்த தொகை எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தக் கிராமப்புறத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, திட்டங்களை நம்மையே போட்டு அனுப்பச் சொல்கிறது. நாம் இப்பொழுது சிறப்பாக அமைத்திருக்கிற குடிநீர்

வாரியத்தின் சார்பாக 2,010 திட்டங்களை 1,226 இலட்ச ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றுவதற்கு அனுப்பி வைத்தும் 421 திட்டங்களைத் தான் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசு இந்தியா அளவில் இந்தக் குடி நீர் வசதி செய்யத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது. ஆனாலும் அது வேகமாக நடைபெறவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : 2,010 திட்டங்களில் 421 திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். போட்டனுப்பிய திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்குக் காரணம் சொல்லியிருக்கிறார்களா ? குடி நீர் வசதிக்காகப் போட்டனுப்பப் படுகிற திட்டங்களில் பாதி அளவுக்காவது மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு வற்புறுத்துமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். முழு மானியம் அவர்களே தரவேண்டும் என்பது தான் இங்குள்ள நிலை. நாம் அனுப்பிய எல்லாத் திட்டங்களையும் உடனடியாகப் பரிசீலித்து அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறது.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கோவை குடி நீர்த் திட்டம் சரிவர அமையாததால் அங்கு குடி நீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சிறுவாணித் திட்டத்தை உடனடியாக அமல் நடத்த அரசு உத்தேசிக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கேரள அரசுக்கு உங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் பரிந்துரை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. என். மருதாசலம் : நான் நம்முடைய தமிழ் நாடு அரசைக் கேட்கிறேன். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், அரசு வேறு ; கட்சி வேறு. ஆகையால் தமிழக அரசை நான் கேட்கிறேன்.

(விடை இல்லை.)

1973 மார்ச் 9]

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள குடி நீர் வழங்கு திட்டங்கள்.

* 297 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

தமிழ் நாடு கழிவுநீர், குடிநீர் வாரியம் 1972–73 இல் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மேற்கொண்டுள்ள பணிகள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட பணிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன :—

1. சுமார் 22 இலட்ச ரூபாய் செலவில் செங்கற்பட்டு குடி நீர் அபிவிருத்தித் திட்டம்.

2. சுமார் 19 இலட்ச ரூபாய் செலவில் உத்திரமேரூர் குடி நீர்த் திட்டம்.

3. சுமார் 20 இலட்ச ரூபாய் செலவில் திருவள்ளூர் குடி நீர் அபிவிருத்தித் திட்டம்.

4. சுமார் 16 இலட்ச ரூபாய் செலவில் திருத்தணி குடிநீர்த் திட்டம்.

5. சுமார் 30 இலட்ச ரூபாய் செலவில் காஞ்சீபுரம் குடிநீர் அபிவிருத்தித் திட்டம்.

6. சுமார் 48 இலட்ச ரூபாய் செலவில் ஆலந்தூர் குடிநீர்த் திட்டம்.

7. சுமார் 65 இலட்ச ரூபாய் செலவில் பல்லவபுரம் குடி நீர்த் திட்டம்.

8. சுமார் 13 இலட்ச ரூபாய் செலவில் தாம்பரம் குடி நீர்த் திட்டம்.

9. சுமார் 24 இலட்ச ரூபாய் செலவில் பூவிருந்தவல்லி குடிநீர்த் திட்டம்.

10. சுமார் 105.44 இலட்ச ரூபாய் செலவில் காஞ்சீபுரம் வடிகால் திட்டம்.

11. சுமார் 84 இலட்ச ரூபாய் செலவில் திருவொற்றியூர் வடிகால் திட்டம்.

செங்கை மாவட்டத்தில் 40 கிராமங்களில் கிராம குடிநீர்த் திட்டங்கள் வெகு முனைப்புடன் செயல்பட்டு வருகின்றன. இதன் மதிப்பீடு ரூ. 18,15,500.

[1973 மார்ச் 9

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அண்மைக் காலத்தில் நம்முடைய அரசு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே ஆற்றியிருக்கிற பல திட்டங்கள் பற்றி மகிழ்ச்சியோடு முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் குறிப்பிட்டதில் பேரூராட்சிகளும் நகராட்சிகளும் மிகுதியாக வருகின்றன. கிராமப் பகுதிகளிலும் இது நீடிக்க வேண்டுமென்று நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நீண்ட காலத்திலே இது நிறைவேற வேண்டுமென்ற காரணத்தால், செங்கற்பட்டில் குடிநீர் வாரியம் ஒரு கருத்தரங்கினை நடத்தி, கடன் வசதிகளைப் பெருக்குவது, நீர் வசதிகளைப் பெருக்குவது குறித்து விவாதிக்கப்பட்டது. அதனுடைய அடிப்படையிலே உரிய திட்டங்களை உருவாக்க ஒரு சிறப்புத் திட்டம் வகுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இவ்வளவு மகிழ்ச்சிகரமான செய்திக்குப் பிறகும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறையைச் சொல்லி, சிறப்புத் திட்டம் வகுக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கும்மிடிப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே 10 கிராமங்களுக்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன. மொத்த 40 கிராமங்களில் கும்மிடிப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே மட்டும் 10 கிராமங்கள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நான் குறிப்பிட்ட 11 திட்டங்கள் ரூ. 1 இலட்சம் செலவிலே நிறைவேற்றப்படுகின்ற நிலையிலே இன்றைக்கு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு பணிகள் நடைபெறுகின்றன. மேலும் சிறப்பாக இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறத்தான் குடிநீர் வாரியம் பணிகளை ஆற்றி வருகிறது.

திரு. ஆ. கருப்பையா : நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள கோயில் பட்டிக்கு தாம்பிரவருணியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு போகிற திட்டத்தின்கீழ் பல கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்தத் திட்டத்திற்கான ஆய்வு வேலைக்கான பணமும் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ரூ. 1 லட்சம், ரூ. 1½ லட்சமாவது கொடுக்கப்படுமா என்று பஞ்சாயத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு வசதியில்லை. ஆதலால், சர்க்காரே அதை ஏற்று நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கோயில்பட்டிக்கு குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்படுகின்ற தொகை சுமார்

1973 மார்ச் 9]

ரூ. 1 கோடி என்று நான் அறிகின்றேன். 35 மைலிலிருந்து அதற்கு தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. தாமிரவருணியிலிருந்து இடையிலே இருக்கிற பல்வேறு கிராமங்கள், அந்தக் குடி தண்ணீர் வருகிற வழியிலே இணைக்கப்பட்டு, அவைகளுக்கும் தண்ணீர் வழங்க ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்புதான் அந்தத் திட்டத்தை நானே சென்று தொடங்கி வைத்துவிட்டு வந்தேன். இடையிலே வருகிற வசதியுள்ள கிராமங்கள் அந்தக் கட்டணத்தைச் செலுத்துவதன் மூலம் அந்தக் கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்க அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்தார்கள் என்ற நல்ல பெயரை எடுக்கலாம். உண்மையிலே, நல்லபடியாக வசதியில்லாத கிராமங்கள்பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கழிநீர், குடி நீர் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்ற கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற நகரங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து "ரிவால்விங் ஃபண்ட்" என்ற அடிப்படையிலே உதவித் தொகை பெற்றிருக்கின்றன. அதேபோல் பெற நம்முடைய அரசும் அதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதேபோல், நாமும், சென்னையையும் அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் உரிய பதில் வரவில்லை.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள, சென்னை மாநகர எல்லையை ஒட்டியுள்ள திருவொற்றியூர், எருக்கஞ்சேரி, மணலி, வில்லிவாக்கம் போன்ற இந்த ஊர்களில் அந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் தீர்மானம் போட்டு, குடிநீர்த் திட்டத்தை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசு அறியுமா? தனி முக்கியத்துவம் கொடுத்து விரைவாக இவைகளை மேற்கொள்ள அரசு ஆவன செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவைகளில் வில்லிவாக்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் அனுமதி வழங்கப்படுகிற நிலையிலே இருக்கிறது. மற்றவைகளில் பரிசீலிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : துணைக் கேள்விகள் செங்கற்பட்டைப் பற்றியதாக இருக்க வேண்டும். கோவை, திருச்சியைப் பற்றிக் கேட்டால் அனுமதிக்கமாட்டேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : காவேரி முகத்துவாரத்தைப் பற்றி. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் அதை அனுமதிக்கமாட்டேன்.

திரு. த. சோனையா : குடிநீர் கேட்பவர்களுக்கெல்லாம் தமிழக அரசு தாராளமாக திட்டங்களை வழங்குகிறது. அந்தத் திட்டங்களிலே சிந்துகின்ற தண்ணீர் சேருகி, ஊரிலே நாற்றம் எடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஏற்படுகிற திட்டங்களுக்கு, குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்குவதோடு, வடிகால் திட்டத்திற்கும் சேர்த்து அனுமதி வழங்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேவைப்படுகிற இடங்களில் வடிகால் வழங்குவதற்கான பணிகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கிராமக் குடிநீர்த் திட்டத்தின்கீழ் திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக "இன்வெஸ்டிகேஷன் சார்ஜஸ்" என்று சொல்லப்படுகின்ற பரிசீலிக்கின்ற தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது. அது மிக அதிகமாக இருப்பதாகவும் அதைக் கட்ட முடியாத நிலையிலே சில கிராமங்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகின்றதே, அதைக் குறைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆய்வுத் தொகை அதிகம் என்கின்ற புகாரின்மீது, அது பற்றி பரிசீலித்து, அது ஓரளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது இப்பொழுது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக ஏற்கனவே சென்ற ஆண்டு நெல்லித்துறை ஸ்கீம் இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யப்பட்டதாகவும் அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்பட்டதாகவும்

1973 மார்ச் 9]

தெரியவில்லை. அந்த ஸ்கீம் மூலமாக இரண்டு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுபற்றி அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குடிநீர் வாரியம் அது பற்றி ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அதற்கு ஆகும் மொத்தச் செலவு ரூ. 14 கோடி என்பதால், நிதி நிலையைப் பொறுத்து அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துகின்ற அளவுக்கு சக்தியுள்ள ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன் உதவியை வாரியத்தின் மூலமாக அரசு அளிக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதுபற்றியும் ஒரு பரிசீலனை அரசின்பால் இருந்துவருகின்றது.

திரு. நா. வீராசாமி: செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய அளவுக்கு பல திட்டங்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். மற்ற மாவட்டக்காரர்கள் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய விதத்தில் என்ன திட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது சுலபமாக இன்னொருவருடைய கேள்வியிலே புகுந்துகொண்டு கேட்பது. அக்கறை இருந்தால், அவர்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி மூலக்கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. கு. காமாட்சி: தமிழ் நாட்டில் தண்ணீர் கிடைக்கும் பகுதியிலிருந்து பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொண்டுசெல்லும் குழாய்களின் வாயிலாக இடையிலே இருக்கும் கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எங்கெங்கே சுலபமாக நிறைவேற்ற முடியுமோ அவைகள் பற்றிதான் அரசு யோசிக்க முடியும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : முதல்வர் அவர்கள் முனைப்போடு அறிவித்த செங்கற்பட்டு மாவட்டத் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு கால தாமதம் ஆகிறது. அதற்குக் காரணம் 'ரிட்ஸ்' போன்ற போர் செட்டுகள் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் அதிகமாக வாங்குவதற்கும் பாறைகளை உடைத்து ஊற்று நீரைப் பெற போர் செட்டுகளை உரிய வகையிலே வைக்க அதிகமான கருவிகளை வாங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கருவிகளை இறக்குமதி செய்வதற்கான கிளியரன்ஸ் இன்னும் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதனால் காலதாமதம் ஆகிறது. இருந்தாலும் இங்கிருக்கிற கருவிகளை வைத்து எவ்வளவு வேகமாக பணிகளை நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக வாரியம் நிறைவேற்றி வருகிறது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், தனித் தொகுதிக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளுக்கு அரசு தனிக் கவனம் செலுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தனிக் கவனம் எப்போதுமே தாழ்த்தப்பட்ட பகுதிகளுக்கு இந்த அரசு செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

Scholarships for research students

* 298 *Q.*—Thiru K. NAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to increase the amount of stipendary scholarship for research students in the University of Madras on a par with University Grants Commission Fellowship?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் கருதப்படவேண்டிய ஒரு பொருள்.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக மானியக் ஆணைக் குழுவின் உதவித் தொகை பெறும் ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கு புத்தகம் மற்றும் இதர செலவுகளுக்கு ஆண்டு

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 9]

தோறும் ரூ. 1,000 மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. அவர்களைப் போல் இந்தப் பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கு ரூ. 1,000 கொடுத்து உதவ அரசு முன்வருமா என அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் மூலக் கேள்விக்கே விடை அளிக்கும்போது குறிப்பிட்டேன், பல்கலைக் கழகம்தான் உதவி செய்யவேண்டும் என்று. நாம் மொத்தமாக பல்கலைக் கழகத்திற்கு உதவித் தொகை தருகிறோம். இப்படிப் பட்ட பிரச்சினைகளில் முடிவெடுக்கவேண்டியது பல்கலைக் கழகம். அந்த மாணவர்கள் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தருக்கு விண்ணப்பம் செய்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறை வேற்றிக்கொள்ள முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : May I know from the Hon. Minister for Education the number of students carrying on research work in the University of Madras in different branches of learning?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு பேர்கள் ஆராய்ச்சித் துறையிலே ஈடுபட்டி ருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் இல்லை. தனிக் கேள்விப் போட்டால் புள்ளிவிவரம் கூறலாம். எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. முதல் வகுப்பு இரண்டாவது வகுப்பில் தேறியவர்கள் எம்.லிட்., பி.ஹெச்டி. படிப்பதற்கு, ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அனுமதிக்கப் படுகிறார்கள். முதல் ஆண்டிலே அவர்களுக்கு உதவித் தொகை ஏற்கனவே 200 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, இப்பொழுது 250 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் கொடுக் கப்படுகிறது. இரண்டாவது ஆண்டுக்கு பேராசிரியரின் சிபாரிசின் பேரில் வழங்கப்படுகிறது. பி.ஹெச்டி. மாணவர் களுக்கு மூன்றாவது ஆண்டுக்கும் வழங்கப்படுகிறது.

மூலக்கொத்தளம் பேருந்து நிலையம்

*** 299 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு கல்வி- உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வட சென்னையில் உள்ள மூலக்கொத்தளம் வெளியூர்ப் பேருந்து நிலையத்தினைச் சீர்படுத்திக் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூலக் கொத்தளத்தில் அமைந்திருக்கிற பேருந்து நிலையத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான பேருந்துகள் வட செங்கற்பட்டுக்கும் திருத்தணி வட்டத்திற்கும் தினந்தோறும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் இருப்பதால் அந்தப் பகுதி அசுத்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பேருந்து நிலையத்தை வேறு இடத்திலே அமைக்க ஒரு சிறப்புத் திட்டம் அரசாங்கம் கொண்டுவர முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த இடத்திலே பேருந்து நிலையம் அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. திட்டம் போடப்பட்டு அதற்குப் பிறகுதான் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இதுபோன்று பிராட்வேயிலே பேருந்து நிலையம் அமைக்கப்படுமா என்று கேட்டதற்கு முன்னாலே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது மாநகராட்சியிடம் அதைப்பற்றி செயற்குறிப்பு இருப்பதாகக் கூறினார்கள். பல ஆண்டுகளாக முயற்சியெடுக்கப்படுகின்ற நிலையிலேயே இருக்கின்றது. சென்னையிலே உள்ள பஸ் ஸ்டாண்டுகள் எல்லாம் சுகாதாரக்கேடுள்ள நிலையிலும் அருவருக்கத்தக்க முறையிலும் இருப்பதால் அதைப் போக்கி நல்லமுறையிலே எற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாநகராட்சி மன்றம் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பேருந்து நிலையங்கள் அமைப்பதிலே இருக்கக்கூடிய சங்கடம் என்னவென்றால், அவற்றை அமைப்பதற்கான இடவசதிகள் சைனா பஜாரிலோ அல்லது வ. உ. சி. நகரிலோ கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திற்கு அப்பால் வேண்டுமானால் இடத்தைப் பெறமுடியும். எந்த இடத்தைப்பெறலாம் என்பதிலே முயற்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பிராட்வே பற்றி இப்பொழுது விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்விபோட்டால் பதில் சொல்லலாம். மாநகராட்சி மன்றம் இதுபற்றி நடவடிக்கை எந்த அளவில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து சொல்லலாம்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. கே. எ. வகாப் : போதிய இடம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்பொழுது அந்த பஸ் ஸ்டாண்டிற்கு அருகிலேயே சென்னையிலே மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த இடத்தை சும்மா வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான கன்ஸ்ட்ரக்‌ஷனும் செய்யவில்லை என்று சொல்லி அந்த இடத்திலே அதை அமைப்பதற்கு மத்திய அரசினிடத்தில் அனுமதிபெற அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மத்திய அரசாங்கம் அந்த இடத்தைத் தருவதற்கு இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். வேறு பல காரியங்களுக்காக அந்த இடத்தைக் கேட்டபொழுது இல்லையென்று அவர்கள் தெரிவித்து விட்டார்கள்.

வெளியூர்களில் கேளிக்கை நடனங்கள்.

*300 வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வெளியூர்களில் உள்ள உணவு விடுதிகளில் இரவு கேளிக்கை நடனங்கள் நடத்த அரசு அனுமதித்துள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : சென்னை போன்ற நகரங்களிலே கேளிக்கை நடனங்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுவது போல் கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களிலும் அனுமதியளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதற்கு உரிமம் வழங்குகிற பொறுப்பு அரசினிடத்திலே இல்லை. கேளிக்கை நடனங்கள், உணவகங்கள் இவற்றை நடத்துவதற்கு அந்த அந்த நகராட்சிகள்தான் அனுமதியளிக்கவேண்டும். உரிமம் வழங்குகின்ற அதிகாரி அங்கங்கேயுள்ள காவல் துறை டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டண்ட் அவர்களைக் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. 1888 ஆம் ஆண்டு மாநகராட்சி காவலர் சட்டத்தின்

[1973 மார்ச் ›

34-வது பிரிவுப்படி சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே உரிமம் அளிப்பதற்கு கமிஷனருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒழுங்கையும் கண்ணியத்தையும் கடைப்பிடிப்பதற்கு சில நிபந்தனைகளுடன் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன்: சென்னையிலே பல ஹோட்டல்களில் இதுபோன்ற நடனங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. பலர் இரவு நேரங்களிலே மது அருந்திவிட்டு அந்த நடனங்களையே பார்த்துக்கொண்டு இருந்துவிடுகின்ற நிலைமையினால் வீட்டிற்குக் கூடச் செல்லாமல் இருந்துவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் காவல் துறை கமிஷனர் நிபந்தனைகளோடு அனுமதியை வழங்குகிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த இடத்திற்குப் போகாமல் இருப்பது நல்லது. அங்கே கடைப்பிடிக்கவேண்டிய சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விதிமுறைகள் மீறப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிறது. காவல் துறையினர் இதிலே கண்காணிப்பாக இருந்து வருகின்றனர்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: இந்த கேளிக்கை நடனம், கண் காட்சி இவற்றிற்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறபொழுது அந்தச் சட்டத்தை மீறி ஆபாசமான நடனங்களை ஆடியதால் பல கேஸ்கள் போடப்பட்டும்கூட இன்னும் அது நிற்கவில்லையே, எனவே உரிமை வழங்குவதையே அரசாங்கம் தடை செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கேளிக்கை என்பதிலே நடனத்தைத் தடைசெய்ய முடியாது. இதைப்போன்றே இசைநிகழ்ச்சியையும் தடைசெய்ய முடியாது. அப்படி நடக்காமல் இருப்பதற்காகத்தான் சில நிபந்தனைகளை விதித்து வரம்பு கட்டுகிறோம் 26–10–72 தேதியிட்ட ஆணைப்படி கிராம வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து விரிவான ஆணை ஒன்று இதைப் பொறுத்த வரையிலே பிறப்பிக் கப்பட்டிருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 9]

உரிமம் பெற்ற வளவுகளுக்குள் ஆபாச நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப் படவோ நடத்த அனுமதிக்கப்படவோ கூடாது.

உரிமம் பெற்ற வளவுகளுக்குள், மார்பு, அடிவயிறு அல்லது பிற மறைவிடங்களில் அணிந்துள்ள ஆடைகள் நீக்கப்படுகின்ற, 'துகில் உரிகாட்சி' போன்றவை நடத்தப்படக்கூடாது.

உரிமம் பெற்ற வளவுக்குள், மெல்லிய அல்லது ஓரளவு மெல்லிய அல்லது மிகக் குறைந்த ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு நிர்வாண மாகவோ அல்லது அரை நிர்வாணமாகவோ நிகழ்ச்சிகள் நடத்து வதற்கு எவரும் அனுமதிக்கப்படக்கூடாது.

சிற்றின்ப உணர்ச்சியை அல்லது பால் உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய வகையில் எழுதப்பட்ட பாடல், நடனப்பாடல் அல்லது பிற சைகைகள் உரிமம் பெற்ற இடங்களில் அனுமதிக்கப் படக்கூடாது.

நிகழ்ச்சிக்கென குறிப்பிடப்பட்ட இடத்திலேயே, அதாவது மேடையிலேயே, ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் நடத்தப்படவேண்டும். மேற்படி நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொள்ளும் கலைஞர்கள் மற்றவர் களுடனோ அல்லது காட்சிக்கு வந்திருப்பவர்களுடனோ கலந்து பழகக்கூடாது அல்லது நெருங்கித் தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது.

அத்தகைய நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ளும் கலைஞர் அல்லது கலைஞர்கள் நிகழ்ச்சியின்போது, தங்கள் உடலிலிருந்து எந்தப் பொருளையும் அல்லது ஆடையின் ஒரு பகுதியையும் நீக்கி காட்சிக்கு வந்திருப்பவர்கள் மீது அவற்றை எறிவது கூடாது அல்லது அவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்கப்படக்கூடாது.

இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதற்கு 18 வயதுக்குக் குறைந்தவர்கள் எவரும் அனுமதிக்கப்படக்கூடாது. இவ்வளவு நிபந்தனைகளையும் விதித்துத்தான் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. அவற்றை மீறினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: இந்த காபரே நடனம் அசைவ ஹோட்டல்களில்தான் நடக்கிறது. சைவ ஹோட்டல்களில் இது நடத்தப்படுமா என்று கேட்டபொழுது சைவ ஹோட்டல்களில் பார்வதி பரமசிவன் நடனம் அனுமதிக்கலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். அதை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சைவ ஹோட்டல், வைணவ ஹோட்டல், அசைவ ஹோட்டல் என்று இல்லை. யாரும் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம். நிபந்தனை களுக்குட்பட்டு விண்ணப்பித்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : இந்த ஆபாச நடனங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு பரத நாட்டியம் நடத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதை நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியதில்லை, அவர்களே ஏற்பாடு செய்து கொள்வார்கள்.

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் தான் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிற கொட்டகை களில்தான் அதிகமாகக் கூடுகிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது வேறு வழி உண்டா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நாம் விதித் திருக்கிற விதி 18 ஆண்டுகளுக்குக் குறைவாக வயதுள்ளவர்கள் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

திரு. கே. எ. வகாப் : 18 வயதிற்குட்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் போன்று 50 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களும் அதற்குப் போகக் கூடாது என்று நிபந்தனை விதிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 50, 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் அதைச் செய்யாமல் வேறு எதைச் செய்வார்கள் ? (சிரிப்பு). அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டியதுதான்.

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நடனங் களுக்கு இவ்வளவு நிபந்தனைகளைப் போடுவதன் காரணத்தினால் தான் அதற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிபந்தனைகளைத் தளர்த்திவிட்டால் அது அன்றாட நிகழ்ச்சியாகிவிடும் அல்லவா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு வயது 50க்கு மேல் ஆகிவிட்டது என்பதை சபைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

1973 மார்ச் 9]

Over bridges across railway lines in Madurai

* 301 *Q.*—Thiru K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the over bridge near Meenakshi Mills in Madurai has been completed; and

(*b*) if so, when it is likely to be opened for traffic?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

* 302 *Q.*—Thiru K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the over bridge near Subramaniapuram in Madurai has been opened for traffic; and

(*b*) the expenditure incurred by the Government towards the construction of the same?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) மதுரையில் சுப்பரமணியபுரத்திற்கு அருகில் மேம்பாலம் அமைப்பதற்காக ரூபாய் 37 லட்சம் மதிப்பீட்டிற்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. ஒப்பந்தக்காரருக்கு இறுதியாகத் தொகை செலுத்திய பின்னரும், ரயில்வே துறைக்கும் மாநில அரசுக்குமிடையே உள்ள கணக்குகளைச் சரிகட்டிய பிறகும்தான் இப்பணிக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை என்னவென்று தெரியும்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடிப்பதிலே ஏற்பட்ட சிரமங்களைக் காட்டிலும் அதற்கு மேயர் முத்து மேம்பாலம் என்று பெயர் வைப்பதா மு.ப. 9-30
அல்லது பசும்பொன் தேவரின் பெயரை வைப்பதா என்ற சிரமங்கள்தான் நெருக்கடியை ஏற்படுத்திவிட்டது. ஆகவே, இப்பொழுது பெயரை வைப்பதிலே சிரமம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு விதிமுறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்தப் பாலங்களுக்குப் பெயர் வைக்கிற பிரச்னை முடிந்துபோன பிரச்னையாகும்.

திரு. த. சோணையா : தலைவரவர்களே, மதுரை மேம்பாலத்திற்குக் கீழே கடைகள் வைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்று முன்பு கேட்டபொழுது அதற்கு ஆவன செய்யும் என்று அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருந்தார்கள். அதன்படி அந்த இரண்டு பாலங்களுக்கும் கீழேயிருக்கின்ற இடங்களில் பன்றி, மாடு மற்றவைகள் போய்க் குடிபுகுவதற்கு முன்பாக அரசு ஏலத்திற்கு விட்டு கடைகள் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மூலக்கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பில்லை. தனிக்கேள்வி போட வேண்டும். அதுபோல செயற்குறிப்பு அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

பில்லூருக்கருகே, பாலாற்றின் குறுக்கே அணை

***303. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டம், பில்லூருக்கு அருகே பாலாற்றில் புதிய அணை ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான மதிப்பீடு எவ்வளவு ?

(உ) இத்திட்டத்தினால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இத்திட்டத்தின் முதல்நிலை மதிப்பீடு ரூ. 350.00 லட்சமாகும்.

(உ) இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் பாலாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தற்போதுள்ள 27,000 ஏக்கர் ஆயக்கட்டுக்கு நம்பகமான பாசன வசதி கிடைக்கும் என்றும், கூடுதலாக 13,500 டன் உணவு தானிய விளைச்சல் கிடைக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

திரு. எம். எ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, இந்தத் திட்டம் பாசன வசதிக்கு மட்டுமல்லாமல், இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் குடிதண்ணீர் வசதி பெறுவதற்கும் இது மிகவும் இன்றியமையாத

1973 மார்ச் 9]

காகும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தொடக்க ஆய்வின்போது நீர்ப்பரப்பின் சில பகுதிகள் ஆந்திரப் பிரதேச எல்லைக்குள் அமைந்திருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்ட தென்றும், எனவே, இத்திட்டம் குறித்த விரிவான ஆய்வை மேற் கொள்வதற்கு ஆந்திரப் பிரதேச அரசின் அனுமதியைப் பெறுவது அவசியமாகும் என்றும் தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) தெரிவித்துள்ளார். ஆந்திரப் பிரதேச அரசின் இசைவைக் கோரி இந்த அரசு எழுதியுள்ளது. ஆந்திரப் பிரதேச அரசின் அனுமதி கிடைத்தவுடன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கதர் இயக்குநர் அலுவலகம்

*** 304 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் :** மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா :

(அ) கதர் இயக்குநர் அலுவலகத்திற்கு ஒரு கார் வழங்கப் பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது, யாரிடமிருந்து ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : (அ) ஆம்.

(இ) ஒரு ஹெரால்டு வேன் 7—1—1970-ல் செங்கல்பட்டு மாவட்ட பனைவெல்ல உற்பத்தி கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து வாங்கப்பட்டது.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இப்படி வாங்கப் பட்டுள்ள இந்தக் கார் எதற்காகப் பயன்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தலைவர வர்களே, காதி போர்டில் மற்ற கிளைகளைப் பார்க்கவும், இங்கே சென்னையில் உள்ள நம்முடைய குறளகத்திற்குக் காதி வாரியத்தின் சார்பாகத் தயாரிக்கப்படும் பொருள்களைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கவும் அது பயன்படுகிறது.

*305 வினு—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 12—8—1969-ச்குப் பின்னர் சென்னை கதர் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட கடைநிலை ஊழியர் எத்தனை பேர் ?

(இ) அவர்களில் எத்தனை பேர் மீண்டும் பணியில் அமர்த்தப் பட்டுள்ளனர் ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : (அ) ஒருவர்

(இ) ஒருவர்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, அவரை மறுபடியும் பணியிலே சேர்த்துக்கொள்வதற்குக் குறிப்பு எதுவும் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, அவரை 7—4—71-இல் வேலைநீக்கம் செய்து, 26—4—71-இல் மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டாகிவிட்டது.

Pre-fabricated building materials

*306 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(*a*) whether the Government have requested the Hindustan Housing Factory to examine the possibilities of using Pre-fabricated materials in house construction; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. THIRU K. RAJARAM : (*a*) Yes.

(*b*) The question of setting up of Pre-fabricated Housing Factory in Madras, was discussed recently with the officials of the Hindustan Housing Factory, New Delhi. It was decided to have a feasibility report on the project in the first instance. The Managing Director of Hindustan Housing Factory, New Delhi, has promised to send a feasibility report for the setting up of a Pre-fabricated Housing Factory, near Madras. Certain particulars required by the Managing Director, Hindustan Housing Factory,

New Delhi, are being collected from various Government departments engaged in building activities to enable him to send a feasibility report in the matter.

THIRU N. DENNIS : Sir, whether the Government will consider the safety aspect of the construction when these materials are used for constructing flats?

THE HON. THIRU K. RAJARAM : Around the world Pre-fabricated houses have been constructed and this has proved to be safe.

DR. H. V. HANDE : Sir, will the Government consider the feasibility of setting up Pre-fabricated houses as far as possible in villages where land is not a problem. In cities we may have multi-storeyed buildings as per the policy of the Government. So will it be possible to chalk out a programme now itself without waiting for the report from the Centre to have some sort of houses in almost all villages so that the rural housing problem can be solved?

THE HON. THIRU K. RAJARAM : In the rural areas the people would like to have conventional type of houses. First we must rectify that mentality and then only it will be possible to proceed with the Pre-fabricated houses as far as the rural areas are concerned.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட 'ஃப்ரீ-ஃபேப்ரிகேட்டட்' வீடுகளைக் கட்டும் முறை இரஷ்யாவில் மிகவும் நவீனமாகக் கட்டப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை அறிந்து செயல்படுவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ரஷ்யா நாட்டிலும், ஐரோப்பாக் கண்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. நம்முடைய நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். உதாரணத்திற்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சென்னை நகரத்திலே இப்படிப்பட்ட வீட்டிற்கு, 220 சதுர அடியிலே கொண்ட வீட்டிற்கு நான் அடிக்கல் நாட்டி, நாவலர் அவர்கள் இரண்டே மணி நேரத்தில் திறந்து

[1973 மார்ச் 9

வைத்திருக்கிறார்கள். 220 சதுர அடி கொண்ட வீடு இரண்டே மணி நேரத்தில் ஆகிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட சாதனையை நம்முடைய வீட்டு வசதி பொறியாளர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவரவர்களே, ஜப்பான் நாட்டைப் போன்று காகித அட்டை வீடுகளை நமமுடைய நாட்டிலும் அமைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஜப்பான் நாட்டிலே காகித வீடுகளைக் கட்டுவதற்குக் காரணம், அங்கு அடிக்கடி பூகம்பங்கள் ஏற்படுவதுதான். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே பூகம்பங்கள் ஏற்படுவதற்கான அறிகுறிகள் எந்த இடத்திலேயும் இல்லை.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, இரண்டே மணி நேரத்தில் வீடுகள் கட்டப்பட்டு திறப்பு விழா செய்யப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைத் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா? அப்படிச் செய்தால் சுலபத்தில் இந்தப் பிரச்னைக்குத் தீர்வு கான முடியும் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? அது சம்பந்தமாக ஏதாவது பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அப்படிச் சென்னையிலே கட்டப்பட்ட வீடுகளைப் பல ஊர்களிலேயிருந்து வந்து பார்த்துவிட்டு அப்படிப்பட்ட வீடுகள் வேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பிறகு கட்டித் தரப்படுகிறது. உதாரணமாக, சேலத்திலே வெள்ளத்தாலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அந்த வீடுகளைப் பார்த்தார்கள். அதைப் பார்த்துவிட்டு அப்படிப்பட்ட வீடுகள் தங்களுக்குப் போதும் என்று சொன்னார்கள். 220 சதுர அடியிலே, 2,500 ரூபாயில், பம்பாய் கழிவறைகளைக் கொண்ட வீடு கட்டப்படுகிறது. வக்ஃப் போர்டு இடத்திலே 250 வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு முன் வந்துள்ளது. சேலத்திலே பரீட்சார்த்தமாக கட்டத் துவங்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, இவ்வளவு விரைவில், குறைந்த செலவில் கட்டப்படும் அமைப்பை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்துச் சென்று காட்டுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் முயற்சிப்பார்களா ? அப்படிப் பார்த்தால் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு எங்களுக்கும் உதவியாக இருக்குமே.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்கள் விரும்பினுல் அப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு வீட்டு வசதி வாரியம் தயாராக இருக்கிறது. கலைஞர் பெயரால் நிறுவப்பட்ட நகரிலே இப்படிப்பட்ட வீடுகள் இன்றைக்குக் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் திருமண மண்டபத்திற்குப் பக்கத்திலே எழிலாக இருக்கிறது. பல வீடுகள், புதுப்புது மாதிரியான வீடுகள் வீட்டு வசதி வாரியத்தால் பரீட்சார்த்தமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் விரும்பினுல் அழைத்துக் கொண்டு போவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, அண்மையிலே அதிசய விஞ்ஞானி ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் 750 ரூபாயில் வீடுகளைக் கட்டியதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரியான வீடுகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா ? அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஜி. டி. நாயுடு அவர்களின் வீட்டைப்பற்றி பரிசீலித்திருக்கிறோம். அதற்கும் இதற்கும் சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் கட்டித்தரும் வீடுகளில் இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், நாங்கள் 10, 12 ஆண்டுகளிலே அந்தப் பணத்தை வசூலிக்க வேண்டியதாகயிருக்கிறது. ஆகவே, 20 வருஷங்களுக்கு இருக்கின்ற கெட்டியான வீடுகளாகப் பார்த்துக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதுதான் மாறுதல்.

திரு. த. சோனையா : தலைவரவர்களே, இரண்டே மணி நேரத்தில் கட்டப்பட்ட அந்த வீட்டில் எத்தனை பேர்கள் குடியிருக்கலாம் ? அந்த வீடுகளுக்கு ஆயுள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ? எத்தனை ஆண்டுகள் என்று அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, திரு. சோனையா அவர்களுடைய குடும்பம் முழுவதும் இருக்கலாம்.

அதனுடைய ஆயுள் ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, பர்மா அகதிகளுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் கடன்களுக்குப் பதிலாக இந்தமாதிரி குறைந்த விலையில், குறைந்த நேரத்தில் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் அரசாங்க வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம : தலைவரவர்களே, பர்மா அகதிகளுக்கு இப்பொழுது மதுரை மாவட்டத்திலே வீடுகள் வேண்டுமென்று கேட்டு, ஒரு வீட்டிற்கு 4,000 ரூபாய் என்ற அளவில், 'கேடரைட் டைப்' பில் வீடுகள் கட்டி, கம்பியில்லாமல் கட்டி, 100 வீடுகள் கட்டி முடிக்கும் தறுவாயில் இருக்கிறது. 400 வீடுகளுக்குத் திட்டமிடப்பட்டு 16 இலட்சம் ரூபாயில் செயல் படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கும்முடிப்பூண்டியிலுள்ள வனத்துறை நிலங்கள்.

* 307. வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு மின் சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கும்முடிப்பூண்டித் தாலுக்கா வட்டம், கொண்டமநல்லூர், அமரம் பேடு, ஈகுவார்ப்பாளையம் ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள வனத்துறை நிலங்களை நீண்ட காலமாகச் சாகுபடி செய்துவரும் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்யும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இல்லை

திரு. கா. வேழவேந்தன் : சென்ற ஆண்டு முதல்வர் அவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் காட்டு இலாகா நிலங்களை 50,000 ஏக்கர் ஏழை உழவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த மூன்று கிராமங் களிலும் ஏற்கனவே பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் காட்டு நிலங்களை ஏழை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்க அரசு சிறப்பாணை பிறப் பிக்குமா ?

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஏற்கனவே முடிவு எடுத்த படி 50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தாகிவிட்டது. இதைத் தனியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : விவசாயம் செய்யத்தக்க நல்ல நிலங்கள் பல ஏக்கர் காட்டு நிலங்கள் என்ற பெயரால் உள்ளன. அப்படிப் பட்ட நிலங்களைக் காட்டிலாகாவில் இருந்து எடுத்து விவசாயம் செய்ய விவசாயிகளுக்கு அரசு பட்டா வழங்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : காட்டு இலாகாவுக்கும் அதிக நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : பல ஆண்டுகளாக காட்டு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து பயிரிட்டுக் கொண்டு வருகிற ஏழை எளியவர் களுக்குப் பட்டா செய்து தரவேண்டுமென்றால் அதை டி-நோடிபை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அரசு உடனடியாக அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து அதுபோன்ற நிலங்களை டி-நோடிபை செய்து பட்டா வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 50,000 ஏக்கராவில் சரிபாதி ஏற்கனவே என்க்ரோச் செய்யப்பட்ட நிலங்கள். காட்டு இலாகாவுக்கும் நிலங்கள் தேவையாக இருப்பதால் மற்ற நிலங் களைப் பற்றிப் பரிசீலித்துத்தான் முடிவு செய்ய முடியும்.

Extraction of perfumes

* 308 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether perfumes are extracted in the Government plantations; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசுக்குச் சொந்தமான சின்கோனா தொழிற்சாலை மூலம் வாசனைத் தைலங்கள் நடுவட்டம் என்ற இடத்தில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

அதனுடைய ஆயுள் ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, பர்மா அகதிகளுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் கடன்களுக்குப் பதிலாக இந்தமாதிரி குறைந்த விலையில், குறைந்த நேரத்தில் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் அரசாங்க வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, பர்மா அகதிகளுக்கு இப்பொழுது மதுரை மாவட்டத்திலே வீடுகள் வேண்டுமென்று கேட்டு, ஒரு வீட்டிற்கு 4,000 ரூபாய் என்ற அளவில், 'கேடரைட் டைப்' பில் வீடுகள் கட்டி, கம்பியில்லாமல் கட்டி, 100 வீடுகள் கட்டி முடிக்கும் தறுவாயில் இருக்கிறது. 400 வீடுகளுக்குத் திட்டமிடப்பட்டு 16 இலட்சம் ரூபாயில் செயல் படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கும்முடிப்பூண்டியிலுள்ள வனத்துறை நிலங்கள்.

* 307. வினா—**திரு. கா. வேழவேந்தன்** : மாண்புமிகு மின் சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், கொண்டமநல்லூர், அமரம் பேடு, ஈகுவார்ப்பாளையம் ஆகிய கிராமங்களில் உள்ள வனத்துறை நிலங்களை நீண்ட காலமாகச் சாகுபடி செய்துவரும் நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு ஒப்படை செய்யும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இல்லை

திரு. கா. வேழவேந்தன் : சென்ற ஆண்டு முதல்வர் அவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் காட்டு இலாகா நிலங்களை 50,000 ஏக்கர் ஏழை உழவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த மூன்று கிராமங் களிலும் ஏற்கனவே பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கும் காட்டு நிலங்களை ஏழை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்க அரசு சிறப்பாணை பிறப் பிக்குமா ?

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : எற்கனவே முடிவு எடுத்தபடி 50,000 ஏக்கர் நிலங்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தாகிவிட்டது. இதைத் தனியாகப் பரிசிலிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : விவசாயம் செய்யத்தக்க நல்ல நிலங்கள் பல ஏக்கர் காட்டு நிலங்கள் என்ற பெயரால் உள்ளன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களைக் காட்டிலாகாவில் இருந்து எடுத்து விவசாயம் செய்ய விவசாயிகளுக்கு அரசு பட்டா வழங்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : காட்டு இலாகாவுக்கும் அதிக நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : பல ஆண்டுகளாக காட்டு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து பயிரிட்டுக் கொண்டு வருகிற ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தரவேண்டுமென்றால் அதை டி-நோடிபை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அரசு உடனடியாக அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து அதுபோன்ற நிலங்களை டி-நோடிபை செய்து பட்டா வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 50,000 ஏக்கராவில் சரிபாதி எற்கனவே என்க்ரோச் செய்யப்பட்ட நிலங்கள். காட்டு இலாகாவுக்கும் நிலங்கள் தேவையாக இருப்பதால் மற்ற நிலங்களைப் பற்றிப் பரிசீலித்துத்தான் முடிவு செய்ய முடியும்.

Extraction of perfumes

* 308 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether perfumes are extracted in the Government plantations; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) அரசுக்குச் சொந்தமான சின்கோனா தொழிற்சாலை மூலம் வாசனைத் தைலங்கள் நடுவட்டம் என்ற இடத்தில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

[1973 மார்ச் 9

திரு. என். கே. பழனிசாமி : இதை அதிகமாகத் தயாரித்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால் போதுமான ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு கிடைக்கும். வாசனைத் திரவியத்தோடு எஸன்ஸ் தயாரிப்பது பற்றியும் அரசு பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பரிட்சார்த்தமாக நடுவட்டம் அரசாங்கத் தொழிற்சாலையில் தயாரித்து வருகிறார்கள். இப்போது ஜிரேனியம், யூகலிப்டஸ் போன்ற தைலங்கள் தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஆராய்ச்சி மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆராய்ச்சி வெற்றி பெறுமானால் விஸ்தரிக்கலாம்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : நடுவட்டம் அரசுத் தொழிற்சாலையில் விரிவான முறையில் வாசனைத் தைலங்களைத் தயாரிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இன்னும் புதிய இயந்திரங்கள் தேவை என சொல்லப்படுகின்றதே. அதை வாங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஒவ்வொரு ஆண்டும் சின்கோனா துறை மூலம் புது இயந்திரங்கள் வாங்க அரசை அணுகி இருக்கிறார்கள். வாசனைத் திரவியங்கள் தயாரிப்பதில் வெற்றியடையக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால் அதைத் தயாரிப்பதற்கான இயந்திரங்களை வரவழைத்துக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஜிரேனியம் உற்பத்தி செய்ய எந்தெந்த இடங்கள் தகுதியான இடங்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ? மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்து சில இடங்களில் ஜிரேனியம் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசு முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நீலகிரி மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கொடைக்கானலிலும் ஜிரேனியம் தயாரிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. வேறு இடங்கள் அதற்கு லாயக்குள்ளவையா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 9]

மணவிழா மண்டபங்கள்.

*309. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

வசதி படைத்த ஒவ்வொரு கோவில் தேவஸ்தானமும் குறைந்தது ஒரு திருமண மண்டபமாவது கட்ட வேண்டும் என்று அறநிலையத்துறை சுற்றறிக்கை ஏதேனும் அனுப்பியுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இல்லை.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி: தமிழகத்தில் அதிக வருவாயுடைய பழனி தேவஸ்தானத்திலிருந்து கல்யாண மண்டபங்கள் கட்டா விட்டாலும்கூட ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு விடுதிகளாவது கட்டித்தர அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் கோயிலின் அறங்காவலராக இருக்கிறார்கள். அவர்தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: ஒவ்வொரு தேவஸ்தானமும் வசதி படைத்த அளவுக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்த முயற்சிக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: வசதியான கோயில்களிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதாக இருந்தாலும், பொது மக்கள் நன்மைக்கான காரியங்களைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் அதிலே தலையிடாது. அதை அந்தந்தக் கோயில்களில் இருக்கும் அறங்காவலர்கள் முடிவு செய்தால் அரசு அது பற்றிப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. கோ. இளங்கோவன்: ஆணை பிறப்பிக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆணை பிறப்பிக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: கோயில்களின் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கத் தயாராக இல்லை.

Madurai Meenakshi Temple Pudumantapam

* 310 *Q*.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the **Minister** for Religious Endowments be pleased to state—

(*a*) whether the Pudumandapam in the Madurai Meenakshi Temple, has been converted into an Art Gallery; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) ஆம்.

(இ) இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU N. DENNIS: May I know whether a special **law may** be made to preserve these art galleries and create national importance to them?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அந்தக் **கோயிலில்** இருக்கும் புது மண்டபத்தைப் பாதுகாப்பது மூலம், கலைக் கூடமாக மாற்றுவதன் மூலம் அங்குள்ள சிற்பங்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்ற நோக்கத்துடன் யோசனை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதில் இருக்கின்ற இடையூறு ஏற்கனவே அந்தப் புது மண்டபத்தின் மத்தியப் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் **314** நபர்கள் கடைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் **கடை**களின் மூலம் 4,360 ரூபாய் வாடகை வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வருமானத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்றாலும் **கடைக்**காரர்களை வெளியேற்றுகின்ற நேரத்தில் மாற்று இடம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் என்ன செய்வது என்பது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

பல்கலைக் கழக ஆட்சிக் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆட்சிக் குழுவிற்கு கீழ்க் கண்ட அறுவரின் பெயர்கள் முறையாக நியமனம் செய்யப் பட்டுள்ளன :—

1. திரு. வீ. இராசகோபால்
2. திரு. கோ. இளங்கோவன்
3. திரு. நா. வீராசாமி
4. திரு. கா. வேழவேந்தன்
5. திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்
6. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்.

முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஒத்திருப்பதால், அதாவது ஆறு என்பதால் அறுவரும் சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஆட்சிக் குழுவிற்கு முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என நான் இப்பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

மண்ணெண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு காரணமாகப் பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சிரமங்கள் குறித்து.

திரு. என். டென்னிஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகம் முழுவதும் பரவலாக மண்ணெண்ணெய் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப் பதால் பொதுமக்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்குள்ளாகிறார்கள் என்பது பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மண்ணெண்ணெய்த் தட்டுப்பாட்டினால் இன்றையதினம் கிராமப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய பரம ஏழைகள் அதிக விலை கொடுத்து மண்ணெண்ணெய் வாங்க

வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் பெருத்த அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க அரசு உடனடியாக மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்து எல்லா ஜனங்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இம்மாநிலத்திற்குத் தேவையான மண்ணெண்ணெயை சென்னை மற்றும் கொச்சியிலுள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகள் வழங்குகின்றன. இம்மாநிலத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு சுமார் 36 முதல் 38 ஆயிரம் கிலோ லிட்டர் வரை மண்ணெண்ணெய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தேவைகளை இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன், எஸ்஼லோ, பர்மா ஷெல், கால்டெக்ஸ் ஆகிய நான்கு பெரிய கம்பெனிகள் கீழ்க்கண்ட அளவில் பூர்த்தி செய்கின்றன :—

	கிலோ லிட்டரில்
இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன்	25,000
எஸ்஼ஸோ	5,000
பர்மாஷெல்	2,500
கால்டெக்ஸ்	1,500

இந்த மாநிலம் முழுவதும் மண்ணெண்ணெய் கட்டுப்பாடு ஆணையின் கீழ் உரிமம் பெற்ற பல மொத்த விற்பனையாளர்களும், சில்லறை விற்பனையாளர்களும் உள்ளனர். இந்த மொத்த விற்பனையாளர்களும், சில்லறை விற்பனையாளர்களும் மண்ணெண்ணெய்யை மேற்சொன்ன கம்பெனிகளிலிருந்து பெற்று சில்லறை வியாபாரிகள் பொது மக்களுக்குத் தங்களால் நடத்தப்படும் கடைகள் மூலமாகவோ அல்லது கைவண்டி மூலமாகவோ விநியோகம் செய்கின்றனர். மண்ணெண்ணெய் தற்பொழுது லிட்டருக்கு 65 காசு என்ற வெளியிட்டு விலையில் சென்னை நகரில் விற்கப்படுகிறது. மாவட்டங்களில் மண்ணெண்ணெயின் விலை, கம்பெனியின் விலை, வண்டிக்கூலி மற்றும் இதர செலவுகளைக் கருத்தில் கொண்டு மாவட்ட ஆட்சியாளரால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

2. ஜனவரி திங்களில் கொச்சியிலுள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை, கம்பெனி நடத்துவதிலுள்ள இடர்பாடுகளின் காரணமாக 10 நாட்களுக்கு மூடப்பட்டிருந்தது. இதனுல் இக்காலத்தில் மண்ணெண்ணெய் கிடைப்பதில் தற்காலிகமான தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. பெரும்பாலும் மாவட்டங்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் கொச்சி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலையிலிருந்து, ரயில்வே எண்ணெய் வேகன்கள் மூலம் எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இதனுல் முக்கியமாக கொச்சியிலிருந்து எண்ணெய் பெறும் தென் மாவட்டங்களான மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் எண்ணெய் பெறுவதில் தற்காலிக தடங்கல் ஏற்பட்டது. பிப்ரவரி திங்கள் மத்தியில் சென்னையில் உள்ள எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை பழுது பார்ப்பதற்காக ஒரு வாரம் மூடப்பட்டது. மேலும் மின்சார வெட்டின் காரணமாக சேமிப்பு முனைகளிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளிலும் சில நேரங்களில் எண்ணெய் வழங்கப்படாததால் விநியோகம் பாதிக்கப்பட்டது.

3. பல பகுதிகளில் எண்ணெய் குறைவாக வழங்கப்பட்டதனுல் ஏற்பட்ட தட்டுப்பாட்டின் காரணங்களையும் மற்றும் சீக்கிரத்தில் எண்ணெய் கிடைக்கச் செய்யக்கூடிய வழிவகைகளையும் காண எண்ணெய் கம்பெனிகளின் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது. சென்னையும் அதன் சுற்றுப்புற பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் பற்றாக்குறை ஏதுமில்லை என்றும், ஆனுல் சாதாரணமாக கொச்சிப் பகுதியிலிருந்து மண்ணெண்ணெய் பெறும் பகுதிகளுக்கு, சாலை மூலமாக எண்ணெய் போக்குவரத்து சென்னைப் பகுதியிலிருந்து அனுப்பப்பட்டதால், சென்னைப் பகுதியிலும் ஓரளவு பற்றாக்குறை நிலைமை நிலவியது என்றும், இந்நிலைமைக்கு முக்கிய காரணம் மொத்த எண்ணெய் போக்குவரத்துக்காக கிடைக்கப்பெற்ற எண்ணெய் வண்டிகளின் அளவு குறைந்து விட்டதேயாகும் என்றும், இதனுல் வழக்கமாக சென்னையிலிருந்து எண்ணெய் பெறும் வடக்கு மாவட்டங்களுக்கு எண்ணெய் அனுப்புவது குறைந்தது என்றும், இந்திய எண்ணெய் கார்ப்பரேஷன் சார்பாகக் கூறப்பட்டது. மேலும் ஆந்திர மாநிலத்திற்கு ஓரளவு எண்ணெய் அனுப்பியதால், வழக்கமான எண்ணெய் விநியோகம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது என்றும் அவர்கள் கூறினர்.

4. மற்ற எண்ணெய் கம்பெனிகள் தங்களுக்குத் தேவையான எண்ணெயை இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து பண்டம் மாற்றும் உடன்படிக்கைப்படி பெற்றுவருவதாகக் கூறினர். பண்டம் மாற்றும் உடன்படிக்கைப்படி இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனின் தேவைகளை, இதர எண்ணெய் கம்பெனிகள், அவர்களுடைய மற்ற இடங்களிலுள்ள சுத்திகரிப்பு ஆலைகளிலிருந்து பூர்த்தி செய்கின்றனர். இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனின் பிரதிநிதிகள் இனிமேல் எண்ணெய் விநியோகம் சீராகவிருக்குமென நம்பிக்கையுடன் உள்ளனர். தொலை மாவட்டங்களுக்கு விநியோகத்தில் சிறிது சிரமம் ஏற்படுமாயின் அது போக்குவரத்து இடர்பாடுகள் காரணமாகவே இருக்கும் என்றும் கூறினர்.

5. எனினும், விநியோகத்தில் தற்காலிகமாக நடைபெறும் தடங்கல்களையும், அதனால் உண்டாகும் பற்றாக்குறையையும், பதுக்குதலும், எண்ணெய் கிடைக்காமை பற்றிய புகார்களையும் தவிர்க்க கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. பிப்ரவரி திங்களுக்கு ரூ. 300-க்கு குறைந்த வருமானம் உள்ள அரிசி அட்டை வைத்திருக்கும் குடும்பங்களுக்கு 3 லிட்டர் வீதமும், ரூ. 300-க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள சர்க்கரை அட்டை வைத்திருக்கும் குடும்பங்களுக்கு 6 லிட்டர் வீதமும் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்பட்டது. இம்மாதிரியே இதே அளவுகளில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விநியோக முறையை மாவட்டங்களிலும் அமல்நடத்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு உத்திரவிடப்பட்டு இருக்கிறது. தேவைப்பட்டால் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்த பட்சம் 2 லிட்டர் எண்ணெய் வீதம் கிராமங்களில் வழங்க உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மார்ச் மாதம் முதல் எண்ணெய் கிடைக்கும் நிலைமையை பரிசிலனை செய்து எண்ணெய் வழங்கும் அளவுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்படும்.

2. உரிமம் பெற்ற சில்லறை வியாபாரிகளின் மூலம் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படும். தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தால் நடத்தப்படும் சில்லறைக் கடைகளிலிருந்து உணவுப்பொருள்கள் வழங்க வாங்குபவர்களுக்கு பங்கீடு

அட்டைகள் மூலம் அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான அளவு கைவண்டிகள் நிறுத்தி வைக்கப்படும்.

3. மண்ணெண்ணெயை சமையலுக்கு உபயோகப் படுத்துபவர்களின் கூடுதல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய மண் ணெண்ணெய் கிடைப்பதைப் பொறுத்து, ஒவ்வொரு கைவண்டி வைத்திருப்போருக்கும் ஒரு பீப்பாய் எண்ணெய் ஒரு நாளுக்கு கொடுக்கப்படும்.

4. எரிவாயுவின் பற்றாக்குறைக் காரணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு சமையலுக்கு எரிவாயுவை உபயோகப்படுத்துபவர் களுக்கு அவர்களின் உடனடி தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய சர்க்கரை அட்டையின் மேல் பாதத்திற்கு 18 லிட்டர் (ஒரு டின்) மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படும். இந்த எரிவாயு பற்றாக்குறை இம்மாதத்தின் இறுதிக்குள் சரியாகிவிடும் என்று இந்திய எண்ணெய் கழக பிரதிநிதிகள் உறுதி அளித்துள்ளார்கள்.

5. மாவட்டங்களில் எண்ணெய் கிடைக்கும் அளவைப் பொறுத்து மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் எண்ணெய் வழங்கும் அளவை நிர்ணயிப்பார்கள். இதைத் தவிர, சென்னை நகரத்தின் குறைந்த பட்ச தேவைக்கு மேலுள்ள உபரி அளவு மண்ணெண்ணெயை மாவட்டங்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அரிசி கார்டு வைத்து இருக்கக்கூடியவர் களுக்கும் சீனி கார்டு வைத்து இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்ப தாகச் சொன்னார்கள். சீனி கார்டு அநேகம் பேர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிற குறை இருக்கிறது. அம்மாதிரி இருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் கார்டு கொடுத்து, மண்ணெண்ணெய் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர் களே, எந்தப் பகுதியில் அப்படி இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இது வரையில் என் கவனத்திற்கு அது வரவில்லை. சீனி கார்டு கிடைக்காமல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். சீனி கார்டை அவர்கள் வேறு யாருக்காவது விற்று இருப்பார்கள். நான் பல இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்கெல்லாம் சீனி கார்டு

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சீனி கார்டுகளை அவர்கள் தனியாக ஒருவரிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் 100 கார்டுகள் வரை வைத்திருக்கிறார். அவர்கள் சீனி வாங்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை உடனடியாக பரிசீலிக்கப் பட்டு, அவர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கச் செய்து முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இனி அதற்கான தனி முயற்சி எதுவும் தேவையில்லை. முயற்சி எடுக்கப்பட்டு, அந்த வேலையும் பூர்த்தியாகிவிட்டது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, நியாய விலையில் மண்ணெண்ணெய் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அது சரியாக வினியோகிக்கப்படவில்லை. அன்-ஆதரைசுடு டீலர்ஸ் அதை மிஸ் யூஸ் செய்கிறார்கள். இன்னும் பெட்ரோலில் கிரசின் மிக்ஸ் செய்தும் விற்கப்படுகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டும். இது மாணவர்கள் பரீட்சை எழுதும் காலம். மின்சார வெட்டால் அவர்கள் சரியாகப் படிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் நல்ல முறையில் கிடைக்க வழிவகை செய்தால் அவர்கள் பரீட்சை எழுதுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர் களே, இப்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகத்தான் மண்ணெண்ணெய் கொடுக்க வேண்டு மென்று சர்குலர் அனுப்பி வைத்து இருக்கிறோம். அப்படிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இல்லாத இடத்தில், கூட்டுறவு ஸ்தாபனமே புதிதாக அங்கேயிருக்கும் ஆட்களை சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களின் மூலம் வினியோகிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையில் விலை 65 காசு. மற்ற இடங்களில் இங்கேயிருந்து போகும் செலவுகளையும் சேர்த்து, அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்தந்த மாவட்டங்களில் விலையை நிர்ணயிக்கிறார். அதனால் கொஞ்சம் கூடுதல் குறைச்சல் இருக்கலாம். தனிப் பட்டவர்கள் யாரும் தவறு செய்ய முடியாது. அரசு இவ் விஷயத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்கிறது. மாணவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், காஸ்

1973 மார்ச் 9] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

அடுப்பு வைத்துச் சமைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கே மண்ணெண்ணெய் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி தனிக் கவனம் செலுத்திய அரசு எந்த இடத்தில் மண்ணெண்ணெய் தேவை என்று தெரிந்தாலும் உடனடியாக அவ்விடத்தில் மண்ணெண்ணெய் சப்ளை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: என்னிடத்தில் இரண்டு உரிமைப் பிரச்னைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். இன்னும் எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. கூடிய விரைவில் முடிவு எடுத்து, அம்முடிவினை நான் அறிவிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. 1973–74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப்பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,36,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

THIRU N. DENNIS: Sir, I move the following cut motion to discuss policy— மு.ப. 10-00

"That the allotment of Rs. 1,36,50,000 under Demand No. 6—Registration Department—be reduced by Rs. 100".

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss the reduction of Stamp Duty and Registration Fee on sales of houses and lands—

"That the allotment of Rs. 1,36,50,000 under Demand No. 6—Registration Department—be reduced by Rs. 100".

திரு. எ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்திலேயே பத்திரமெழுதுவதற்கும், பதிவான பத்திரத்தின் நகலை உடனுக்குடன் சம்பந்தப்பட்டவருக்குக்

கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்வதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,36,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவு முறையில் நீண்ட காலதாமதமாவதைத் தடுக்கவும், இதன் மூலம் வரும் வருவாயில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகப் பங்கு கொடுப்பது பற்றியும் விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,36,50,000ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss about the policy to create more than five new Registration Districts as originally proposed to avoid over-crowding in administration—

"That the allotment of Rs. 1,36,50,000 under Demand No. 6—Registration Department—be reduced by Rs. 100".

(ஆ) கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,42,42,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

"That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100".

1973 மார்ச் 9]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,42,42,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to pay full wages to the workers who are affected by the closure of Mills and Factories due to power-cut—

"That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100."

திரு. கே. எ. வகாப். தலைவர் அவர்களே, ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரே தொழிற் சங்கம் இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,42,42,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the need on the part of the Government to take an impartial and non-partisan attitude in inter-union rivalries—

"That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100".

Thiru J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to provide Labour Officer permanently for the Labour Office at Nagercoil—

"That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100".

(இ) கோரிக்கை எண். 39—எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

"நிதிக் கோரிக்கை எண். 39—எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,87,04,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

"That the allotment of Rs. 4,87,04,200 under Demand No. 39—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100".

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, மாவட்டங்கள் தோறும் அரசு அச்சுக்கூடம் நிறுவுவது பற்றி விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,87,04,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to start a Government Press in each district—

"That the allotment of Rs. 4,87,04,200 under Demand No. 39—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100".

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, ஆவணப் பதிவுத்துறை பற்றியும், தொழிலாளர் நலத்துறை பற்றியும், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை பற்றியும் என்னுடைய கருத்துரையை @ இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறேன். அவைகளை நான் இங்கே படித்ததாக ஏற்று, குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையிலே 1970, 1971, 1972 ஆகிய மூன்று வருடங்களில் வேலை நிறுத்தங்கள்

@ 245—278-ம் பக்கங்களில் I முதல் III வரை இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அதிகமாகி இருக்கின்றன, வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருக்கிறது, மான் டேஸ் லாஸ்டு அதிகமாகயிருக்கிறது என்று சர்க்காருடைய தொழிலாளர்களுடைய கொள்கை பற்றி அதுவே விளக்கமாக இருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

ஏற்கனவே பல வருடங்களாக நடந்து வந்திருக்கிற சங்கங்களுக்கு, டிரேட் யூனியன்களுக்கு எதிராகப் போட்டி சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, வச்ரங்கப்பள்ளி என்ற இடத்தில் எலக்டிரிஸிடி பெடரேஷன் இருக்கிறது. அங்கே 27,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 1,000 பேர் கொண்ட ஒரு தொழிற் சங்கம் அமைத்து, அதற்கு மாருக ஒரு தொழிற் சங்கம் அமைப்பது, அதே மாதிரி இன்னும் ரௌடிகளை விட்டு தொழிலாளர்களை அடிக்கச் செய்வது, போலீஸ் அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவு தரமுடியாத நிலையில் இருப்பது என்ற நிலைமைகளெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திருவொற்றியூருக்குப் பக்கத்தில் வச்ரங்கப்பள்ளி என்ற இடத்தில் தொழிலாளர்களை ரௌடிகள் விடு புகுந்து அடிப்பது, போலீஸுக்குத் தகவல் சொல்லியும், போலீஸ் வருவதில்லை, போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுப்பதில்லை. அதே மாதிரி இன்னும் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டாலும், க்ளேஷர் ஏற்பட்டாலும் சரி, சர்க்கார் பேசாமல் இருந்துவிடுவது, ஒன்றும் தலையிடுவதில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் அதிக நாட்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்து சலித்துப் போய் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் சில பேர்களை விட்டு அவர்களைப் பலவந்தமாக வேலைக்குப் போகச் சொல்வது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார் ஒரு பக்கம் நின்றுகொண்டு, கண்டிப்பாக செட்டில்மெண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற கொள்கை சர்க்காருக்கு இல்லை.

உதாரணமாக, ஸிம்ப்ஸனை எடுத்துக்கொண்டால், 6, 7 மாதங்கள் போராட்டம் நடந்ததற்குப் பிறகு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 414 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. அவர்களை எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பேச்சுவார்த்தை

நமது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் முன்னிலையில் நடந்தது. அதன் பரிகாரம் 214 தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக மானேஜ்மெண்டு என்குயரி நடத்துவார்கள், பாக்கி 150 பேர்கள் பேரில் போலீஸ் கேஸ் இருப்பதினுலே, போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு விசாரணை செய்து, ஏதாகிலும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டால், அதற்குப் பின்னர் கலைஞர் வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டது. 200 பேர்கள் பேரில் என்குயரி நடந்து முடிந்துவிட்டது. ஆனுல், போலீஸ் கேஸ் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இதுவரையில் இன்னும் விசாரிக்கப்படவில்லை.

பஞ்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதே மாதிரி நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 40,000 பதிலிகள் இருக்கிருர்கள். ஒரு வருஷத்திற்குள் அவர்கள் பூராவும் பெர்மனென்ட் செய்யப்படவேண்டும், ஆகுபேஷனல் வேஜஸ் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன் பிரகாரம் ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாக கன்ஸிலியேஷனுக்கு விடப்பட்டது. அப்படி விடப்பட்டு ஒரு வருடம் ஆகியும் இன்னும் அது தீர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் கொள்கை தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. அதற்கு நேர்மாருக பாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இண்டஸ்டிரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகியும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் ஒரு கோர்ட் அவார்டு, அதாவது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளியை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோர்ட்டு தீர்ப்புச் சொன்னுலும், அந்த முதலாளி வேலையிழந்த அந்தத் தொழிலாளியை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இரண்டாவது தரம் கோர்ட்டுக்குப் போய் மறுபடியும் கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளிக்கிறது. வேலையிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளிக்கு வேலையிழந்த நாட்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டாலும், முதலாளி மறுபடியும் அதை அமல் செய்வதில்லை. ஆகவே, லாண்டு ரெவின்யூ ரெகவரி மாதிரி, இருக்கக்கூடிய மாவட்ட கலெக்டருக்கு உத்தரவிட்டு அவர்களிட

மிருந்து அந்த மாதிரி நஷ்ட ஈட்டையாவது வசூல் செய்யக்கூடிய முறை இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரையிலும் எத்தனை வருஷங்கள் ஆகியும், அம்மாதிரி ஒரு மாவட்ட கலெக்டரும் முதலாளியிடமிருந்து பணம் வசூலித்துக் கொடுக்கவில்லை.

அதே மாதிரிதான் பிராவிடெண்டு பண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், ரூ. 1¼ கோடி பாக்கியிருக்கிறது. மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய சமயத்தில் தொழிலாளர்கள் ஊதியத்திலிருந்து பிராவிடெண்டு பண்டு தொகையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பது கிடையாது. கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டால் ரூ. 25 ஃபைன் போடுகிறார்கள். தொழிலாளிக்குச் சேரவேண்டியது ரூ. 5,000 அல்லது 10,000 வரையிலே இருக்கிறது. ஆனால் ஃபைன் ரூ. 25 தான் போடப்படுகிறது. இரண்டாவது மறுபடியும் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள் இப்பொழுது ரூ. 25-க்குப் பதிலாக ரூ. 50 ஃபைன் போடுகிறார்கள். ஆனால் ரூ. 1¼ கோடி முதலாளியிடம் பாக்கி இருக்கிறது. இதை வசூல் செய்ய சர்க்காரிடம் சட்டம் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக இருமாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாநில சர்க்காரின் கொள்கை என்ன?

ஈ.எஸ்.ஐயை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலும் வாங்கக்கூடிய பணத்தை முதலாளிகள் கொடுப்பதே இல்லை. அதனால் தொழிலாளிகள் வியாதி என்று டாக்டரிடம் போனால், முதலாளிகள் பணம் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஒழுங்கீனங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படவில்லை.

அதேநேரத்தில் ஆர்கனேஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸில் குறைந்தளவு தான் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. பீடித் தொழில் செய்பவர்கள், நெசவுத் தொழில் செய்பவர்கள், கட்டிடத் தொழில் செய்பவர்கள் இவை போன்ற மற்றத் தொழில்களில் லட்சோப லட்சம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்டுத் திட்டம், இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் இவைகள் எல்லாம் கிடையாது.

அதனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. எனவே அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டங்கள் பொருந்தக்கூடிய வகையில், அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேஜ். ஒரு தொழிலாளரின் ஊதியம் என்ன என்பது பற்றி சர்க்கார் கொள்கை என்ன? ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அன் ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் சுதந்திரம் அடைந்து 25 வருடங்கள் ஆகியும் இன்னும் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் எவ்வளவு என்று முடிவு செய்யப்பட வில்லை. குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையையும் சர்க்கார் கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்கேற்ற வகையில் சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வகுக்கவில்லை. இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய் கூட கூலி கிடைக்காத தொழிலாளர்கள் கூட இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். சுதந்திரமடைந்து 25 வருடங்கள் ஆகியும் அதற்கு ஒரு வழி பிறக்கவில்லை. 'நீடு பேஸ்டு மினிமம் வேஜ்'—தேவைக்கேற்ற ஊதியம்—குறைந்த பட்ச ஊதியம் எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். இப்போது 8 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதனால் குறைந்த பட்ச தேவையின் அடிப் படையில் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. நெசவாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் மாதம் 300 ரூபாய் என்றாவது நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதேப்போன்று ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதியம் என்ன என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இப்போது ஏராளமான சிறு தொழில்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. அவை களிலே ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவைகளிலே பணிபுரியும் 'அன் ஸ்கில்டு லேபர்' கூட சாதாரண மாக ஒரு திறமை உள்ள தொழிலாளியாக இருக்கிறான். ஆகவே, எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் தேவைக்கேற்ற குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலையில் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே வலுவானவர்களும் இருக்கிறார்கள்; வலு குறைந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

அவர்களின் வலுவைப் பற்றிப் பார்க்காமல் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்படும். அங்கே ஜங்கிள் லாதான் நடக்கிறது. அவர்களுக்கு மினிமம் வேஜ் 100 ரூபாய் கூடக் கிடைப்பதில்லை. கேட்டால் அந்த அளவுக்கு 'வெல்த்' உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை உலகத்திலேயே நம் நாட்டில் தான் இருக்கிறது. சமபளம் வழங்கப்படுவதில் அதிக வித்தியாசம் நம் நாட்டைப் போல் வேறு எங்கும் இல்லை. இங்கே ஒருவனுக்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்தால், இன்னொருவனுக்கு 6,000 ரூபாய், 7,000 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். 'வெல்த்' இல்லை என்றால் இந்த 6,000, 7,000 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு எப்படி 'வெல்த்' வருகிறது? எனவே, இதையெல்லாம் சீராக்கி, நல்ல முறையில் சட்டம் போட்டு, நிறைவேற்றவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசிப் பிரச்சினை. இன்றையதினம் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. டிசம்பர் வரையில் 1,004 புள்ளி என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். அதற்குமேல் புள்ளி ஏறவில்லை. ஆனால் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது புள்ளிவிவரம் தயாரிப்பதை மானிபுலேட் பண்ணிவிட்டார்கள். ஏனென்றால் விலைவாசி அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, மானிபுலேட் பண்ணிவிட்டார்கள். கொத்தவால் சாவடி நிலவரத்தைக் கொண்டு விலைவாசி புள்ளி விவரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். அங்கே நடப்பது மொத்த வியாபாரம். அதனால் அங்கே அவ்வளவாக வித்தியாசம் தெரியாது. தொழிலாளர்கள் பூராவும் சில்லறைக் கடைகளில்தான் சாமான்கள் வாங்குகிறார்கள். அங்கே குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை. முன்பைவிட மிக அதிகமான அளவுக்கு விலை ஏறிவிட்டது. உதாரணமாக மாவு அரைப்பதற்கு முன்பு 10 தம்படி என்றால் இப்போது 8 அணாவாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விலைவாசி புள்ளி ஏறியிருக்கிறது. ஆனால் டிசம்பருக்குப் பின்னால் அந்தப் புள்ளி ஏறவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள்.

மின்சாரவெட்டின் காரணமாக இன்றையதினம் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு 45 நாட்களுக்குத்தான் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பின்னால் தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்ன என்று சொல்ல

முடியாது. ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸில்தான் அதுவும் கொடுக்கிறார்கள். அன் ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. அங்கே 50 பேர்கள் வேலை செய்தால், ஆள் குறைப்பு செய்து, 20 பேரை மட்டும் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மீதிப் பேரை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால் அந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்காரிடம் திட்டம் இல்லை. இந்த மாதிரி வேலை இழந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முழு காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

இன்னும் ஒரு பாயின்டை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். அசோக் லே லான்ட், சிம்சன் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளில் ஜெனரேட்டர்களை வைத்து வேலை செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதனால் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டாலும் அவர்கள் ஓரளவு சமாளித்துக் கொள்வார்கள். இருந்தாலும் போதுமான உற்பத்தி இருக்காது. ராயல் என்பீல்டு பாக்டரியில் 2,000 காம்பனன்ட்ஸ் 50-க்கு அதிகமான இடங்களில் செய்கிறார்கள். இந்த 50 இடங்களுக்கும் கரண்டு கொடுத்தாக வேண்டும்; இல்லை என்றால் உற்பத்தி இருக்காது, வேலை இருக்காது. அதையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : ஆளும் கட்சிக்கு 7 நிமிடமும்—ஒரு உறுப்பினருக்கு—எதிர்க் கட்சிக்கு 10 நிமிடமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3¼ மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசி முடித்த பின்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையாற்றவேண்டும். எனவே, இந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் அவையிலே வைத்துள்ள 1973–74 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

இந்த அரசு உழைக்கின்ற வர்க்கத்தினரின் உண்மையான பாசறையாக விளங்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசு என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் என்.வி.என். அவர்களும் தங்களை எந்த அளவுக்கு உண்மையான தொழிலாளர்களின் தலைவர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு, இந்த நாட்டிலே உள்ள கோடிக்கணக்கான பாட்டாளி மக்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றமும் அறியும்; நாட்டிலே உள்ள பாட்டாளி மக்களும் அறிவார்கள். தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் வாயிலாக அமைப்பு ரீதியிலே திரட்டப்பட்ட தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 'ஆர்கனைஸ்டு லேபர்' என்ற முறையில் 1.25 சதவிகிதம் தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. மொத்தம் உள்ள தொழிலாளர்களில் ஏராளமானவர்கள் அமைப்பு ரீதியிலே திரட்டப்படாமல், 'அன் ஆர்கனைஸ்டு லேபர்' என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு தொழிலாளர் நல அரசு என்ற அடிப்படையிலே எல்லாவித தொழிலாளர்களுக்கும் பாட்டாளி மக்களுக்கும் பயன் பெறுகின்ற வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்தி வருகிறது. எத்தனையோ தொழில் தகராறுகளுக்கு மிகச் சிறப்பான வகையிலே—தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்ற முறையிலே இந்த அரசு தீர்வு கண்டிருக்கிறது, என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளை என்னால் இங்கே எடுத்துக்கூற முடியும். திரு. என். கே. பழனி சாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசு தொழில் தகராறுகளைச் சரியான முறையில் தீர்த்து வைக்கவில்லை என்று குற்றஞ் சாட்டுகிற முறையில் பேசினார்கள். எத்தனையோ தொழில் தகராறுகள்—அவை எந்த எந்த தொழிற் சங்கங்களால் கிளப்பப் பட்டவை என்று பார்க்காமல்—அவைகள் எந்த முறையிலே எழுந்தாலும், தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாத வகையிலே தீர்வு செய்யப்படக்கூடிய முறையில் எத்தனையோ தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிக் கின்ற முறையில் முதலாளிகளைப் பணிய வைத்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்ட முடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் தொழில் தகராறுகள் என்று வரும்போது, முதலாளிகள், தகராறுகள் தொழிற் கோர்ட்டுகளுக்கு விட்டாலும் பரவாயில்லை என்றாலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேண்டாம்,

கொஞ்ச நாட்கள் ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்கின்ற நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, சில தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் நீடிப்பதைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விம்கோ தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் ஐந்து மாத காலமாகப் போராடிக் கொண்டு வருகிறார்கள் அந்த நிர்வாகம் அந்தப் பிரச்சினையை 'நீங்கள் தொழிற் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புங்கள்' என்றுதான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் எப்படியும் அந்தப் பிரச்சினைகள் நல்ல முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிற காரணத்தால் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு என். வி. நடராசன் அவர்கள் மிகவும் வலியுறுத்தி, ஒரு நியாயமான அளவுக்கு ஊதியம தரவேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பிறகு விரைவாக ஒரு சுமுக உடன்பாடு உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதனால், விம்கோ தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, திருவொற்றியூர், எண்ணூர் பகுதி பாட்டாளிகள் எல்லோரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல, அரசின் தொழிலாளர் நல நடவடிக்கைகள் என்று பார்க்கும்போது ஏராளமான நடவடிக்கைகளை என்னால் எடுத்துச்சொல்ல முடியும். அகில உலகத் தொழிலாளர்களின் தினமாகக் கருதப்படும் மே தினமானது நேஷனல் அண்ட் ஃபெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் ஆக்டை திருத்தி மூன்று தேசிய விடுமுறை நாட்களாக இருந்ததற்குப் பதிலாக—எற்கனவே ஐந்து பண்டிகை விடுமுறைகளும் மூன்று தேசிய விடுமுறை நாட்களும் இருந்தன—அவற்றை மாற்றி 5 பிளஸ் 4—மே தினத்தையும் இணைத்து ஒன்பது நாட்களாக அறிவித்தது இந்த அரசு தான் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

அடுத்து, போனஸ் :—நமது தொழிலாளர் நல அரசு வந்த பிறகு தான் இது 8-1/3 சதவிகிதம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் மத்தியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய மாநாட்டில் வலியுறுத்திச் சொன்னதன் காரணத்தால்—மற்ற மற்ற அமைச்சர்கள் எல்லாம் தயங்கிய போதிலும், குறைந்த பட்ச போனஸ் 8–1/3 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினை எவ்வளவு சீக்கிரமாக, அவர்களுக்குச் சாதகமாக இந்திய வரலாற்றிலேயே இடம் பெறத் தக்க வகையில் தீர்க்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் கலைஞரவர்கள் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தந்து ஏராளமான பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் வேலை செய்யக் கூடிய வகையில் நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

குறைந்த பட்ச ஊதியம்—மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்—குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்கின்ற குழுவை அமைத்து தொழிலாளர்களின் நிலைமையை உயர்த்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு என்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்த நேரத்தில் அழகாக அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அது வார்த்தை அளவில் நின்று விட்டது, ஆனால், இன்றையதினம் நமது அரசு—நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் தொழிலாளர் நலனை முன்னிட்டு, நிர்வாகத்தில் மட்டும் பங்கு என்று அல்லாமல், லாபத்திலும் பங்கு என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அதைப் பொறுத்து, கூட்டுறவுத் துறையிலே அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு முனைப்பாக இருந்து வருகிறார். அதற்காகத் தமிழக அரசை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தொழிலாளர் நல நிதி—லேபர் வெல்பேர் பண்ட்—என்று அதற்கு ஒரு அமைப்பு அமைக்கப்பட்டு அதனால் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் வாழ வழி வகைகள் செய்யப் பட்டிருப்பதற்காக நாம் இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும்.

ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நல்லபடி செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறு தொழிற்சங்கங்களுக்கு தொழிற் தகராறுகளுக்காக நீதி மன்றங்கள் செல்வதற்கு—அவர்கள் வழக்காடுவதற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் வசதியற்ற சிறு சிறு தொழிற்சங்கச் செயலாளர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல, பஸ்சுக்குக் கூட கடன் வாங்குகின்ற நிலையை மாற்றி, அவற்றிற்கு ரூ. 150 என்ற அளவில் அரசு உதவி அளிக்க வகை செய்யப்பட்டு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் இருக்க வேண்டிய மூன்று முக்கியமான கொள்கைகள் (1) வேலைக்கு உத்தரவாதம் (ஜாப் செக்யூரிடி); (2) ஊதிய உயர்வு (இம்ப்ரூவ்மெண்ட் இன் சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ்); (3) க்ஷேமநல நடவடிக்கைகள் (வெல்பேர் ஆக்டிவிடீஸ்) இந்த அடிப்படையில் நமது தமிழக அரசு தானே ஒரு தொழிற்சங்கமாக இயங்கி, எல்லாப் பாட்டாளிகளுக்கும் உரிய நலன்களைக் காக்கின்ற வகையில் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏற்கனவே நமது தொழிற்சாலைகளில் பார்வையிடுவதற்காக "இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாக்டரிஸ்" இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட அவர்கள் இன்னும் திறமையாக செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக கொஞ்சம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உற்பத்தித் திறன் உயர்வு—இன்கிரிஸ்ட் புரொடக்டிவிடி—இந்தத் திறன் உயர்த்தப்பட வேண்டும். உற்பத்தித் திறன் உயர்வில் உரிய பங்கு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்திட வேண்டும். இதில் என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், கிடைக்கக்கூடிய பயனில் 50 சதவிகிதம் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். மீதி உள்ள 50 சதவிகிதத்தில் 25 சதவிகிதம் தொழிற்சாலை எக்ஸ்பான்ஷனுக்கு—எக்ஸ்பான்ஷன் ஸ்கிம்களுக்கு—மீதி இருக்கிற 25 சதவிகிதத்தில் 15 சதவிகிதம் அரசாங்கத்திற்குப் போக வேண்டும். மீதி 10 சதவிகிதம் பங்குதாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். சிலர் சொல்கிறார்கள், பங்குதாரர்களுக்கு ஏதுமில்லை என்றால், மூலதனம்—கேபிடல் ஃப்ளோ தடைபட்டுப் போய்விடும் என்று. அதற்காக 10 சதவிகிதம்.

உற்பத்தித் திறனில் ஊக்க போனஸ்—இன்சன்டிவ் போனஸ் ஸ்கீம்—என்று பல இடங்களில் இருக்கிறது. அதை முறைப்படுத்தி நமது மெட்ராஸ் புரொடக்டிவிடி கவுன்சிலின் அரசுப் பிரதிநிதி, தொழிலாளர் பிரதிநிதி முதலாளிகளின் பிரதிநிதி ஆகியோரைக் கொண்ட குழு அமைத்து உற்பத்தித் திறன் தகராறைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையின் முன் வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைகளையெல்லாம் ஆதரித்து, அதே நேரத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முக்கியமாக, பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1967-68-லிருந்து இன்று வரை நாம் பார்த்தால், பத்திரப் பதிவாளர் துறையில் வருகின்ற வருவாயில், மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்தப் பத்திரப் பதிவுத் துறையில் என்ன அபிவிருத்திகள், என்ன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. பத்திரப் பதிவுத் துறையில் வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கின்றது. இதை அமைச்சரவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு அதிகமாக இருப்பதால் அதைப் பிரித்து, ஐந்து பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்களாக அமைக்கலாம் என்று அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெளிவாகத் தெரிகிறது என்றால், வேலைப் பளு அதிகமாகியிருக்கின்றது. நான் இதில் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த ஐந்து புதிய பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்களை ஏற்படுத்துவதை விட அந்தத் துறையிலுள்ளவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறார்களோ—அது ஐந்தோ பத்தோ சொல்லியிருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது? நம்மிடம் பணம் இல்லையா? வருவாய் இல்லையா? மூன்றில் ஒரு பங்கு வருவாயைத் தானே செலவு செய்கிறோம்? எனவே, அவர்கள் கேட்பதை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்குமே. அதை ஏன் செய்யக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

புதிய திட்டங்களைப் பற்றிப் பார்த்தோம். மொத்தத்திலே ரூ. 6,76,000 ஒரு வருஷத்திலே செலவாகிறது. அதிலே பார்த்தால் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு ஒரு கொட்டகை, புதிய நான்கு அலுவலகங்களுக்கு பணம், 50 பேரைக் கூடுதலாக நியமிப்பதற்குப் பணம், அலமாரிகள் வாங்குவதற்குப் பணம் என்பதாகத்தான் இப்படி செலவினங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதிகாரிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க பணம் ஒதுக்கக் கூடாதா? இதுபோன்ற திட்டங்களை அரசு ஏன் எடுக்காமல்

இருக்கிறது? சிப்பந்திகளுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களைச் செய்து கொடுக்க முன்வந்தால் அவர்களும் உற்சாகமாக இருப்பார்களே, பணம் கையில் இருக்கும்போது நாம் ஏன் இப்படிச் செய்யக்கூடாது என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, விருதுநகரில் இருக்கக்கூடிய சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் மிகவும் மோசமான பழைய கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. எந்த நேரமும் கட்டிடம் மேலே விழுமோ என்று பயந்து அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடம் ஆபீஸ் இருப்பதற்கு லாயக்கற்றது என்பதை மேலே உள்ள அதிகாரிகளே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் அந்தக் கட்டிடத்தை இன்னொரு குறிப்பிட்ட கட்டிடத்திற்குத்தான் மாற்றச் சம்மதிக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடமும் மோசமானது. ஏற்கனவே அங்கே பி.டபிள்யூ.டி. ஆபீஸ் இருந்து அவர்கள் வேறு இடத்திற்கு மாறிப் போய்விட்டார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது இந்தக் கட்டிடத்திற்குப் போவதாக இருந்தால்தான் சம்மதம் கொடுப்போம் என்று சொல்வதனால் இவர்கள் இந்தக் கட்டிடத்திலேயே தொடர்ந்து இருப்பது சரியாக இல்லை. ஆகவே தங்கள் மூலமாக நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக விருதுநகரில் பதிவாளர் ஆபீஸ் வாடகைக்கு இருக்கும் இடத்தை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கிருந்து போவது நல்லதொரு கட்டிடமாக இருக்க வேண்டும்.

நான் இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அரசாங்கம் இங்கே கொட்டகைகள் அமைத்தால் மட்டும் போதாது. பெஞ்சுகள், நாற்காலிகள் ஆகியவற்றையும் அங்கங்கே வாங்கிப் போட வேண்டும். சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்களுக்கு சுண்ணாம்பு அடித்து அவை நல்ல முறையில் பார்ப்பதற்கும், வருகிறவர்களுக்கு உட்கார வசதி உள்ளதாகவும் அமையத் தக்க ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து இந்தத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளுக்குப் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. சப்-ரிஜிஸ்திராராக இருப்பவர்கள் ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்திரார், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்திரார் என்பதாக எல்லாம் வருவதற்கு மிகுந்த காலம் ஆகும். இதுவும் வருவாய்த் துறையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு துறை. ஆகையால் பதவி உயர்வு வருகிற

போது இங்கே உள்ளவர்கள் வருவாய்த் துறைக்குச் செல்லவும், அங்குள்ளவர்கள் இங்கே வருவதற்கும் ஏற்ற வகையில் ஒரு இணைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது நன்றாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்பிளாய்மெண்டு ஆபீஸ் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ரின்யூவல் செய்து கொள்கிற முறையையே அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டும். பலர் குறிப்பிட்ட காலத்தில் செய்யாததனால், செய்ய முடியாத சந்தர்ப்பத்தினால் வாபஸ் ஆகி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு ஒரு ஜில்லாவில் பதிவு செய்திருப்பவர்கள், இன்னொரு ஜில்லாவில் வேலைவாய்ப்பு இருப்பதை எண்ணி மாற்றிக்கொள்கிறபோதும் பல சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. ஒரு முறை பதிவு செய்துகொள்கிறபோது அவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் போலக் கொடுத்துவிட்டால் அதைக் கொண்டுபோய் எந்த ஜில்லாவில் வேலைவாய்ப்பு இருந்தாலும் காட்டி வேலை பெற சந்தர்ப்பம் இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, at the outset I have to point out that 1972 has been one of the worst years in the recent history of India and Tamil Nadu was leading in regard to labour unrest during this period. Sir, I have to bring to the notice of this House or elsewhere that the unrest in the Simpson Group of Companies had been prolonged to such an extent that there had been interference by various parties and the Government had been passive onlookers and many unforeseen and unthinkable things have happened in the unions. I think the Hon. Minister for Labour has completely failed in tackling the Simpson problem.

Similarly, I have just now heared that in the case of Wimco, it took five months for the Government to open their eyes and call for the labour leaders to settle the unrest there. I want to know whether during those five months, the labourers were paid any salary or subsistence allowance and to my knowledge, they have not been paid anything.

Then, Sir, this Government have been proclaiming that there should be one union for one industry. Of course to suit them if the union is a D.M.K. union it is one union. Otherwise many unions are encouraged or destroyed or badly treated so that they are not able to function efficiently at all.

Sir, so much has been talked about the participation of labour in the industries. It is very desirable not only from the point of view of labour but it is also equally true from the point of view of capitalists or the person who invests to increase production. The participation of labour in the management is very essential because many times the managements do not know what are the difficulties which the labour face in the field of production. It may be failure of machinery or it may be the non-availability of spare parts and it may be other difficulties. It is only the Union members who will be able to apprise completely the management about these things. But unfortunately it still remains only a talk.

Sir, I am glad that the Unions would be paid Rs. 150 for engaging an advocate. But if the Union wants to appeal to the Government for adjudication, they must have the permission of the Government to do so. If the Government delay the permission and if the Union wants to engage a lawyer against a capitalist who can engage a lawyer for Rs. 5,000 or Rs. 10,000, the partly sum of Rs. 150 which the Government give, would not be sufficient. How can they fight against a tremendous legal giant. So, I think this is only a showy piece and there is not much to speak about it.

Then, Sir, there is too much talk here and there about the wage freeze for reducing the prices of commodities. It is an easy thing to talk about wage freeze. They say counteract it, there should be freeze on profit and on management salaries. In this connection, I have to point out that this wage freeze is the most ingenious method of undermining these labourer's prosperity. If this method is adopted, a worker in a factory getting Rs. 250 would not get more though the prices of essential commodities would shoot up. If there is a freeze on the salary of the executive who draws Rs. 4,000 per mensem. Nobody bothers about it. When there is freeze on the salary of workers getting Rs. 200 per mensem naturally there is a cry and we can understand their difficulties.

Is it the profit freeze ? It is the dividend freeze. Today profit on shares is never more than 12 per cent. What is the use of saying there is freezing of profits. It is misleading the public eye. It is only mismanagement of management, and maladministration of administration. These are affecting the public. The cost of management is rising to such an extent almost to the level of New York or London. I mean the salary scales of top executives. I understood that the Hon. Chief Minister had spoken in Kumbakonam recently regarding wage freeze. If that is correct, I am very sorry that this Government, claiming to be a Socialist Government, are doing everything anti-labour.

I have to point out that the Electricity Board employing more than 85,000 people, 35,000 people are still casual workers having no security of service. Is it correct to keep them like that for such a long time? If your do not want them, say so. Tell them like that. This is happening in other sectors also. Contract labour is going on. If a contractor gets Rs. 100, it is out of labourers' work. In the year of Grace of 1973, in this D.M.K. Government, claiming to be a socialistic Government we still find 18th century practice of contract labour. That is bad.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the chair.)

I now come to bonus question. It is now said that the bonus should be 8-1/3 per cent. Previously many industries were paying 25 per cent, 20 per cent and 6 months wages as bonus. Now they will pay only 8-1/3 per cent. They say profits had gone down. Is there any organisation to check it. There are mills having guest houses in Bombay, Madras and Ootacamund whereas the mill is in Coimbatore. Why should they have such costly guest houses and how can they say still there is no profit? Who is there to check it? Who is there to check their spending? The salary scales are increasing. Sky is the limit to their spending. Who is travelling by air these days ? Not the man who pays from his own pocket. It is the big businessman (for whom the company pays) and the top Government officials. It is they who travel by air. Rs. 12,000 is the pay of Managing Director and there is no limit to perquisites. If you check all these and give the workers a good dividend, then Tamil Nadu will be the best industrialised State in the country.

*திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளையும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இங்கே, தொழிலாளர் நலத் துறையின் சார்பிலேயும், பத்திரப் பதிவுத் துறையின் சார்பிலேயும், அதேமாதிரி அச்சுத் துறையின் சார்பிலேயும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் அவருடைய உரையிலே சிறிய சில திட்டங்களை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அமைதியான முறையிலே நல்ல பணிகளை ஆற்றி வருகிற தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பற்றி, அதிலே சில குறைபாடுகளைப் பற்றி, மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எனக்கு முன்னாலே குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு, மற்ற ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் வேலை நிறுத்த நாட்கள் அதிகமாக இருந்தன என்ற காரணத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் நமது அரசின் சார்பிலே தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அரசு உருவான பிறகுதான் தொழிலாளர் கோரிக்கைகளை இந்த ஆட்சியாளர்கள்தான் கேட்பார்கள் என்ற காரணத்தோடும், அவைகளை வைத்தால் நிறைவேறும் என்கிற எண்ணத்திலேயும் கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள்.

இங்கே இருக்கிற கோட்டையைக் கூட, பழைய காலக் கோட்டை என்று நினைத்து, புரட்சி ஓங்குக என்று ஒலி எழுப்பிக் கொண்டு, துப்பாக்கியை ஏந்திக்கொண்டு, இன்னும் சிலபேர் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முக்கியமான காரணம், இந்த ஆட்சி தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இறங்கிவந்து, முதலமைச்சர் ஆனாலும், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்தாலும், அவர்களை எவ்வளவு அரவணைத்துப் பேச வேண்டுமோ அவ்வளவு அரவணைத்துப் பேசுகின்ற காரணத்தால் தான் தொடர்ந்து இது நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, அவர்களை அழுத்துகின்ற அந்த சக்தி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் அதிகமாக வளர்ந்திருக்க முடியாது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு தொழிலாளர் நலத்

1973 மார்ச் 9] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

துறைக்கென்றே ஒரு அமைச்சரையும் அதை விரிவுபடுத்துகின்ற சீரிய திட்டங்களையும் வகுத்திருக்கின்ற இந்த அரசை மற்றவர்கள் பாராட்டியிருக்க வேண்டும்.

சிம்சன் தொழிற்சாலையைப் பற்றி, கதவடைப்பைப் பற்றி, ஆளும் காங்கிரஸ் நண்பர் இங்கே பேசியபொழுது எனக்கே கூட வியப்பாக இருந்தது. (குறுக்கீடு). அ.தி.மு.க. நண்பர் அப்படிப் பேசினார். இந்தக் கருத்தை இங்கே ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அப்படி அ.தி.மு.க. ஆளும் காங்கிரசை ஆதரித்தாலும், அல்லது ஆளும் காங்கிரஸ் அ.தி.மு.க.வை ஆதரித்தாலும், அந்த நண்பர்கள் எல்லாம் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் நீடித்தபோது தீயை அணைக்க வேண்டியவர்கள் அணைக்காமல், அந்தத் தீயை வளர்த்து விடுகின்ற வகையிலே வளர்த்ததுதான். இதற்காக, டெல்லியிலே இருந்து வந்த ஆளுங் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் எந்த வகையில் இவற்றைத் தூண்டினார்கள் என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்தது அதையெல்லாம் நான் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அந்தக் காரணத்தினால்தான் வேலை நிறுத்த நாட்கள் அதிகமாக இருக்கின்றதேயொழிய, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தாலும், ரப்பர் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தாலும், மலைத் தொழிலாளர் கோரிக்கையாக இருந்தாலும் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எந்த அளவுக்கு தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்து காரியங்களைத் துரிதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், எத்தனை முறை உட்கார்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையரும், தொழிலாளர் நலத்துறை செயலாளரும் எவ்வளவு தீவிரமாக காரியங்களைத் துரிதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களை இதைப் படித்துப் பார்த்தாலே தெரியும் என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லையென்று கருதுகிறேன்.

எந்தக் குடும்பத்திலே குழந்தை அதிகமாக அழுது கொண்டிருக்கும் என்றால் எந்தக் குடும்பத்திலே குழந்தைக்கு அதிகமாகச் செல்லம் கொடுக்கிறார்களோ அந்தக் குடும்பத்திலே தான் குழந்தை அதிகமாக அழுதுகொண்டிருக்கும். அதுபோல இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் அதிகமான அளவில் கோரிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு செல்லம் கொடுக்கிறது என்பதுதான்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 மார்ச் 9

அடிமட்டத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய அரசு குழு அமைத்து அதிலே எல்லாத் தரப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். பீடித் தொழிலாளர்களின் கூலியை சீரிய முறையிலே வழங்குவதற்காக இந்த அரசு அதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறது. எங்கள் கருத்துக்களை இந்த அரசு சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று சிலர் பழிகூறாத வகையிலே அரசு அவர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற முறையிலே அந்தக் குழுவை அமைத்திருக்கிறது.

தொழிலாளர் சங்கங்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். எல்லாத் தரப்பினரின் கருத்துக்களையும் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட இதை விட வேறு ஒன்று தேவையில்லை. நான் பல முறைகள் இந்த மன்றத்திலே கேட்டுக் கொண்டபடி, ஆயிரக்கணக்கான ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களின் பணியைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிற சர்வீஸ் கார்டு வழங்குகிற செய்தியைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள், அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மிகப் பெரிய அழகான ஓட்டல்களைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் எல்லாம் தங்குவதற்கு மட்டும் இடம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது, அவர்கள் எல்லாம் சமையல் அறையிலே கூனிக் குருகி வாழக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் கட்ட இருக்கிற ஓட்டல்களுக்கு உரிமம் வழங்குகின்ற நேரத்திலாவது, அப்படிப்பட்ட ஓட்டல்களிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு சிறிய அளவிலேயாவது

1973 மார்ச் 9] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

குவாட்டர்ஸ் கட்டப்பட வேண்டும், அப்படிக் கட்டினால்தான் அனுமதி வழங்கப்படும் என்ற முறையைக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவிலே நம்முடைய அரசாங்கம் நகராட்சித் துறையையும் மற்ற மற்றத் துறைகளையும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிராவிடண்ட் பண்ட் நன்மைகளை ஓட்டல் தொழிலாளர் களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இந்த அறிக்கையிலே இன்னும் பல மகிழ்ச்சிகரமான செய்திகளை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலேயே 150 ரூபாய் தொழிலாளர்கள் வாதாடுவதற்காக ரிட் மனுக்களின் மேல் வாதாடுவதற்காக நிதி உதவி கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற செய்தி தொழிலாளர்களுக்கு தேனாகப் பாய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது.

அதைத்தவிர போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு காலத்திலே பேச்சளவிலே தான் இருந்தது. பேலன்ஸ் ஷீட்டை தொழிலாளர் களுக்குக் காட்டாமல் அவர்கள் எல்லாம் சந்தேகப்படக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஒரு தொழிற்சாலையின் வருமானம், செலவுகள், மற்ற வகையிலே செலவுகள் இவையெல்லாம் தொழிலாளர்களே பார்த்து அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 8-1/3% போனஸ் பற்றி உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறைபட்டுச் சொன்னார்கள். அது உங்களுடைய வெற்றியல்ல என்று சொன்னார்கள். நாம் அதைப்பற்றி ஏற்கனவே தீர்மானத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்திருப்பதோடு மட்டுமல்ல, நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி செல்கின்றபோது எல்லாம் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. நான் இன்றைக்கு ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாத கிராஜுவேட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி உங்கள் பேரவையிலே தீர்மானம் போட்டு தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாத கிராஜுவேட்டி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர் நல

நிதிச் சட்டம் 1—1—1973 முதல் அமலுக்கு வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்பட வேண்டுமென்ற என் ஆசையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே மேலும் சில நல்ல திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, மளிகைக் கடையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி, சலூனிலே பணியாற்றும் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி, அன் ஆர்கனைஸ்டு செக்டாரிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய குறைகளை நேரடியாகக் கண்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற முறையிலே ஒரு பிரிவை ஒரு விங்—அதிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு குறைந்தபட்ச ஊதியம், சலூன் தொழிலாளர்களுக்கும், கட்டடத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்த வரையில் லைவ் ரிஜிஸ்டரில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திலே 15 ஆயிரம் வாலிபர்கள் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களிலே மாதம் ஒரு முறை ஒரு ஐயாயிரம் பேர்களையாவது அழைத்து எந்த எந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றால் வேலைவாய்ப்புப் பெற முடியும் என்று அறிவுறுத்த, எடுத்துச் சொல்ல ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும்.

பத்திரப் பதிவுத் துறை நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகிறது. கும்முடிப்பூண்டியிலே ஒரு துணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கையளவிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை விரைவிலே ஏற்படுத்த அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அறிக்கையை நான் நெஞ்சார, மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. எம். ஏ. லத்தீப் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிதிக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் அரசு என்று நாடும் ஏடும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றன. தொழில்களை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே முன்வரக்கூடிய தொழிலதிபர்களுக்கு நல்ல உதவியையும், ஊக்கத்தையும் அளிக்கும் வகையிலேயும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கும் வகையிலேயும் நல்ல பல திட்டங்களையும், இந்தியாவிலே உள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கு உதாரணமாக இருக்கக்கூடிய முறையிலேயும் நம்முடைய அரசு தீட்டி கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இன்றைக்கு பேசிய ஒரு உறுப்பினர் தமிழ்நாட்டிலே தான் உலகத்திலே இல்லாத அமைதியின்மை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயே தங்களுடைய சிந்தனை களையும், உணர்ச்சிகளையும், எண்ணங்களையும், கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் அடக்கம் செய்துவிட்டு தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்ற ஒரு சிலருக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிலே அமைதியின்மை முன்னணியிலே இருக்கிறது என்று சொல்லத் தோன்றும். ஆனால் இந்தியாவைப் பரிபூரணமாகப் பார்க்கக் கூடியவர்கள், மற்ற நாடுகளைப் பார்க்கக்கூடியவர்கள், மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கக்கூடியவர்கள், ஆங்காங்கே இருக்கின்ற அரசியல் தலைவர்களும் தொழிலாளர்கள் தலைவர்களும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்கக்கூடியவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே நல்ல திட்டங்கள் மட்டும் அல்ல இந்த அரசு தொழிலாளர்களோடு தங்களுடைய ஆதரவை முழுக்க முழுக்க இணைத்துப் பிணைத்துக் கொண்டு நடைபெறுகிறது என்று சொல்வார்கள். இந்த உண்மையை ஒப்புக்கொள்கின்றவர்கள், உணரக்கூடியவர்கள் நிச்சயமாக அந்த உறுப்பினர் சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அரசியல் காரணங்களுக்காக, அரசியல் லாபத்திற்காகத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது ஒரு இழிவான நிலை. அதை உரிய முறையில் நம்முடைய நாட்டிலே பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் நாட்டினுடைய பொருளாதார அடிப்படையும், தொழிலாளர் சமுதாயமும் பாதிக் கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிற் சாலைகள் மூடப்படுவதாலே வேலை நிறுத்தங்கள் செய்வதாலே அந்த

அளவிற்கு அந்த முறையிலே அது கடைசியாக, அல்டிமேட் அனலிஸிஸ் என்று சொல்வார்கள், பார்த்தால் அது தொழிலாளர்களைத்தான் பாதிக்கும். நேரடியாகப் பாதிக்கப் படுவார்களா அல்லது மறைமுகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்களா என்பதைச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும். உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அப்பொழுதுதான் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டங்களை நடத்துவதே தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் போராட்டங்களை நடத்துகின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலேயும் வருஷத்திற்குப் பல மாதங்கள் நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்ற காரணத்தினால் தொழிலில் உற்பத்தி குறைகிறது. இவ்வாறு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால், தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தின் மூலமாக அதிக ஊதியத்தைப் பெற்றாலும்கூட, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விடுகிறது. வாங்கும் சக்தி எப்பொழுதும் ஓரளவிற்கு நிலையாக இருக்க வேண்டும். வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டே வருவதற்குக் காரணம், தொழிலாளர் களிடத்திலே ஏற்படுகின்ற வேலைநிறுத்தம்தான் முக்கியமான காரணமாகும். தொழிற்சாலை மூடப்பட வேண்டும், உற்பத்தி குறைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதுதான் காரணம்.

இப்படி ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தொழிற்சாலை மூடப்படுவதால் உற்பத்தி குறைகிறது. அதனால் விலையேற்றம் ஏற்படுகிறது. விலையேற்றம் ஏற்பட்டால் எந்தப் போராட்டத்தின் காரணமாக அதிகமான சலுகைகளைப் பெறுகிறார்களோ அந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே பயன்படாது போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்காக தொழிலாளர்கள், பாட்டாளி வர்க்கம் பலியாகின்ற நிலையை மாற்ற வேண்டும் தொழிலாளர்களின் நன்மைகளைக் கருதி, நாம் எதற்கெடுத்தாலும் தொழிற்சாலைகளை மூடிக்கொண்டே போகும் நிலையில், சாதாரண காரியங்களுக்குக்கூட வேலைநிறுத்தத்திற்குத் தூண்டிவிடக் கூடாது. அந்தப் பொறுப்பு அரசியல் வாதிகளுக்கும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் உண்டு என்பதைத்

தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே நம்முடைய தொழில் நிறுவனங்களும், தொழிற் சங்கங்களும் இயங்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேட்கையைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே சொன்னார்கள், ஒரு சில ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கங்களை வளர்ப்பதற்காக மற்றவர்களை நசுக்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கங்களிலே ஈடுபடக் கூடாது என்று 'அன்-டச்சபிலிட்டி' யா என்ன? எனவே, அப்படிப் பேசுவது முறையல்ல. யாருக்கும், எந்தக் காரியங்களுக்கும், பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருந்தால் அவர்கள் ஒரு துறையிலே தலைமை தாங்கி வழி காட்டுவதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் உண்டு, அதேபோல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அந்த உரிமை உண்டு. அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லை என்று பேசுவது நல்ல ஜனநாயகம் அல்ல, அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக நாம் பேசுகின்ற பேச்சு தொழில் துறையிலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கக் கூடிய பேச்சாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, தொழில் துறையில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறு அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவில் அமைந்தால் அதனால் உற்பத்தி குறையும்பொழுது தொழிலாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்காகப் பேசக் கூடியவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு மாபெரும் துரோகத்தைத்தான் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்தை பொருளாதார மாணவன் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பாக இருப்பது 'லேபர் கம்யூனிட்டி' தான், அந்தத் தொழிலாளர்கள் தான். ஆகவே அந்தத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையிலே இன்றைக்கு வளத்தை ஏற்படுத்த, தொழிலாளர்களின் வீடுகளிலே விளக்கை ஏற்றி வைக்க, அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதிகளையும் பெற்றுத்தர தக்க வகையிலே பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் பொது வாழ்க்கையிலே என்றைக்கு மாற்றி

யமைக்கிறோமோ அன்றைக்குத்தான் உண்மையான சோஷலிஷத் திட்டம் நிறைவேறும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு அந்த வகையில் தொழிற்சங்கங்களை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரே யூனியன் வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. அதன் நெளிவு சுளிவுகளுக்குள் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் குறைந்த காலத்தில் பேசி முடிக்க வேண்டியதாகயிருக்கிறது. எனக்கு 15 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 10 நிமிடங்கள்தான்.

*** திரு. எம். ஏ. லத்தீப் :** 15 நிமிஷங்கள் வேண்டும். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 15 நிமிஷங்கள் பேசினார்கள். அதைப்போலக் கொடுக்காவிட்டால் எப்படிப் பேசுவது ?

ஆகவே, அதை ஆதரித்து அந்த முறையை நம்முடைய அரசு பரிசீலித்து அதற்கான திட்டத்தை வகுக்க, இங்கே இருக்கும் தொழில் துறையைச் சேர்ந்தவர்களை, அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும் அழைத்துப் பேசி அதற்கு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கேள்விப்படுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கிராஜுவிட்டி, அதாவது பணிக்கொடைக்குக்கூட சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் இன்கம் டாக்ஸ் போடுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்த முறை மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது. தொழிலாளர்களுக்கு, பணிக்கொடைக்காகத் தரப்படும் அந்தப் பணத்திற்குக்கூட இன்கம் டாக்ஸ் போடப்படுகிற இழிநிலை இருக்கிறது என்றால் அங்கே உள்ளவர்கள் தொழிலாளர்களின் மீது எவ்வளவு அக்கறை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறியலாம். இப்படிப்பட்ட முறை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். மத்திய அரசு இந்த கிராஜுவிட்டியின் மேல் போடும் இன்கம் டாக்ஸை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அடுத்து, 1971 பிராவிடண்ட் பண்ட் ஆக்ட் படி இராணிப் பேட்டையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் விஷயத்தில் மத்திய அரசின் தலையீடு இருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளர் வேலையிலிருந்து நீங்கி ரிடையர் ஆகும்பொழுது உடனடியாக பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசுக்கும் இங்கேயுள்ள பாரி கம்பெனி நிறுவனத்திற்கும் இருக்கும் சில உட்தகராறுகளின் காரணமாக அங்கேயுள்ள ரிடையர் ஆகும் தொழிலாளர்களின் பிராவிடெண்ட் ஃபண்ட் தொகையில் 8 சதவிகிதத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதை ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள், எந்த அதிகாரத்தின்மீது செய்கிறார்கள்?

What is the legal sanction behind it I do not understand; Neither the Central Government nor any other body could with hold either part of the amount or the whole whatever it is, from the Provident Fund. It should be paid in full as soon as the worker retires from Service.

அதை மாற்ற வேண்டும். அந்த விஷயத்தைப் பற்றி மத்திய அரசிடம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சரவர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நாம் பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கும் முடிவை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தனிப்பட்டவர்களின் பஸ் கம்பெனிகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் என்ன கதிக்கு ஆளாகப் போகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கமே தன்னுடைய சர்வீசில் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறதா அல்லது தனிப்பட்டவர்களின் அந்த சர்வீஸ்களிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்த கிராஜுவிட்டி இன்னும் மற்ற சலுகைகள் எந்த வகையிலே கொடுக்கப்படும் என்பதற்கான உத்தரவாதத்தைத் தெளிவாக, அறிக்கையாக அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து, ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அதிகம். அங்கேயுள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்,

பாவம். இன்றைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன், இந்த நேரத்தில், ஆட்சியிலே இருக்கும் அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அதிகாரிகளுக்கும் கூடச் சொல்கிறேன். போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பொறுப் புணர்ச்சியோடு, கடமையுணர்ச்சியோடு இருக்க வேண்டும். இன்றைக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி, கூடலூர் விஷயமாகச் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக எடுத்த காரியங்களுக்கெல்லாம், without observing the due process of law, எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லாமல் உடனடியாக வேலை நீக்கம் செய்கிறார்கள். சென்ற வாரம்கூட எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், காரணமின்றி தோட்டத் தொழிற்சாலையிலிருந்து, தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் arbitrary action of the management. இவைகளையெல்லாம் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

அடுத்து ரிஜிஸ்ட்ரேஷனைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை முதலிலேயே பேசியிருக்கலாமே. உங்களுக்குக் கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எனக்கு 15 நிமிஷங்கள் வேண்டும். சரி இன்னும் 2 நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். அந்த முள் 2-க்கு வந்தவுடன் நிறுத்திவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 15 நிமிடங்கள் கிடையாது. இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

* **திரு. எம். ஏ. லத்தீப்** : அடுத்து, மலைவாசி மக்களுக்காகத் தனிக் காலனிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மருத்துவ வசதி சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை நல்ல முறையில் செய்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மலைவாசிப் பிள்ளைகளுக்குப் பால் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பால் அவர்களுக்குச் சரியாகச் செல்லுவது இல்லை என்று தெரிகிறது. அதேபோன்று 'மே ஃபீல்டில்' உள்ள

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எஸ்டேட்டில் 'அவுண்டேல்' என்ற டிவிஷனில் உள்ள தண்ணீர்த் தொட்டியிலே எல்லாக் குப்பைகளும் சேரும் முறையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏன் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதுபற்றி கூனூர் லேபர் ஆபீசரிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. அதைப்பற்றிப் பரிசிலித்துத் தக்கமுறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரிஜிஸ்ட்ரேஷனைப்பற்றி நான் ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். ரொம்பவும் டிலே ஆகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் டாகுமெண்ட்ஸ் தயார் செய்து ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது அட்வகேட் சர்ட்டிபிகேட் இருக்க வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும்.

Every sale deed and every document presented to the Registrar for registration should be certified by a competent advocate, i.e., by a registered advocate. Every advocate should be given the right to certify the documents presented to the Registrar for registration. Unless this is done, registration documents should not be accepted. என்ற முறையில் அரசு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, expeditions system -ஐ அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கோரியிருக்கின்ற மானியங்களை வரவேற்று ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்களால் எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறைக்காக ஏறத்தாழ நான்கே முக்கால் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இங்கே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, கடந்த ஆறு ஆண்டுக் காலமாக ஏற்கனவே இருந்த நிர்வாகத்தைவிடச் சிறப்பான முறையில் இந்த எழுதுபொருள் துறை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு எல்லா அச்சகங்களும், நல்ல

லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 8 அச்சகங்கள் நிறுவப்பட்டு அதிலே சுமார் 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதிலே, சென்னையிலே மாத்திரம் ஏறத்தாழ 2,800 தொழிலாளர்கள் தலைமை அச்சகத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக இன்றைய தினம் ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழுவின் மூலமாகச் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகளை வரவேற்று ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றத் துறைகளில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளோடு பார்க்கும் போது இந்தத் துறைக்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் மிகக் குறைவு. அது மாத்திரமல்ல. ஆளும் கட்சி சார்பில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் காரியத்திற்காகத்தான் இங்கு வெட்டுப் பிரேரணை கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத் தலைநகரங்களில் அச்சகங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அத்தனை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு நம்முடைய அரசின் சார்பில் எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் கிளை அச்சகம் அல்லது வட்டார அச்சகம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். அதன் முதற் படியாக மதுரையில் துவக்க வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி மற்ற எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் அச்சகங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படி பரவலாக நல்ல முறையில் அச்சுத் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தத் துறையில் பர்மாவில் இருந்து வந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்த அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை வாய்ப்பு பெற்று தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பல சவுகரியங்களைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரிலில்

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். செல்வராஜ்]

அச்சகம் செயல்பட இருக்கிறது. 800 பேர் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அது வரவேற்கத்தக்கது. ஏற்கனவே நம்முடைய அச்சகத்தில் எல்லா வேலைகளையும் செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இல்லாத நிலையில் வெளி அச்சகங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதைப் படிப்படியாகக் குறைப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அது இப்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 4.7 சதவிகிதமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 2.8 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வெளி அச்சகங்களுக்குக் கொடுப்பதை முழுமையாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில வட்டார அச்சகங்களில் வேலை இல்லாமல் இன்று இரண்டு ஷிப்டுகள் மட்டுமே நடக்கின்றன. வெளி வட்டாரங்களில் 3 ஷிப்ட் வேலை செய்யும் அளவுக்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் விருத்தாசலத்தில் ஒரு அச்சகத்தை நிறுவி 6, 7 ஆண்டு காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அது தனியார் கட்டடத்தில் இருக்கிறது, போதுமான வசதி இல்லை என்று அதை மாற்றி புதிய கட்டடம் கட்டுவதற்காக இடம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்கான மதிப்பீடுகள் தயார் செய்யப் பட்டு விட்டன. அந்த வேலைகளை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கிருக்கும் தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாகப் பல கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரளவு நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தாலும் முக்கியமான கோரிக்கை அந்த வட்டார அச்சகத்தைக் கிளை அச்சகமாக மாற்றித் தரவேண்டுமென்பதாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி புதுக்கோட்டை அச்சகத்தைக் கிளை அச்சகமாக மாற்றினார்களோ அதே போன்று விருத்தாசலம், திருச்சி அச்சகங்களைக் கிளை அச்சகங்களாக மாற்றினால்தான் தொழிலாளர்களுக்குப் பல சவுகரியங்கள் சட்டப்படி கிடைக்குமென்று கருதுகிறார்கள். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு ஓவர் டைம் கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்படும், ஊதியத் தொகை கூடுதலாகக் கிடைக்கும். எனவே, இதை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அச்சகத்திற்குப் புதிய கட்டடம் கட்டும்போது அதற்குப் பக்கத்திலேயே தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே ஒரே ஒரு தொழிற்சங்கந்தான் செயல் படுகிறது. நம்முடைய அரசு ஏற்றுக் கொண்ட, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற கொள்கையின்படி அங்கு ஒரே ஒரு தொழிற்சங்கந்தான் இருக்கிறபடியால் அங்கு இருக்கும் தொழிற் சங்கத்திற்கு அரசின் சார்பிலே ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அச்சகம் இரண்டு மூன்று ஆண்டு களுக்கு முன்பு நட்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அச்சுத் துறையைப் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்கு நல்ல முறையில் தொழிலாளர்களும் சரி, துறையில் பணியாற்றும் பணி யாளரும் சரி, உயர்தர அதிகாரிகளும் சரி, அமைச்சர் அவர்களும் சரி, சீரான முறையில், சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் காகிதப் பொருள் 'வேஸ்ட்' ஏழு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கணக்குக்கு வாமல் இருந்தது. இந்த ஆண்டு கணக்கில் கொண்டு வரப்பட்டு அவை ஏலத்திற்கு விடப்பட்டு 7, 8 லட்சம் ரூபாய் அளவு கிடைத் திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரிடம் கொடுத்த குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை சட்டமன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்தப் பட்டியலையும், பதிலையும் நாமெல்லாம் எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு சிறப்பாக இந்தத் துறையால் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டு மேஜை மேல் வைத்தார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளையும் உடனுக்குடன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தருவதில் அக்கறை எடுத்து அச்சுத்துறை பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் குறைகள் சிறிய அளவிலேதான் இருக்கின்றன. அவற்றை

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். செல்வராஜ்]

உடனுக்குடன் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்துத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசின் சார்பில் தனி அச்சகத்தை—தமிழரசு அச்சகத்தை நிறுவியிருக்கிறார்கள். அதை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக, தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இருக்கும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமைகிறேன்.

* **திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்**: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியம் குறித்தும் மற்ற மானியங்கள் குறித்தும் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கை பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையானது தொழிலாளர்களுடைய கூட்டு பேரம் செய்யும் சக்தியை, அதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகப் படுத்துவதாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவேன். தொழில் தகராறு 'தேர்டு பார்ட்டி இன்டர்வென்ஷன்'—மூன்றாவது தரப்புத் தலையீடு என்பது அறவே இல்லாது செய்கின்ற அந்த முறையைத்தான் இந்த அரசு பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். அத்தகைய ஒரு கொள்கையினை, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையினை, கட்டாய மத்தியஸ்தமோ, கட்டாய ஆர்பிட்ரேஷனோ இல்லாத கொள்கையினை, இந்த அரசு நாடு முழுவதும் ஏற்படுத்துவதற்கான கொள்கையாக வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

ஏற்கனவே, இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் போது மாநில அரசுகளுடைய எதிர்ப்பு இதற்கு இருக்கிறது என்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கந்தான் இருக்க வேண்டும், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரசின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது, கட்டாய மத்தியஸ்தம் இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையினை வலியுறுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

இதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது மாநில அரசின் கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை சொல்லுகின்ற கொள்கைக்கு முரணாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்த அரசிலுடைய தொழிலாளர் கொள்கையில் ஆளுகின்ற கட்சியின் தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஒரு கொள்கையும், மற்றவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு இன்னொரு கொள்கையும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது என்பதை முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டும் குறிப்பிட்டேன். அப்படி இருக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அதே கொள்கைதான் இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

தொழிலாளர் இலாக்கா அதிகாரிகள் எல்லாம் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னால் அதை மீறிச் செய்ய வழி இல்லாமல் தொழிற் தகராறுகளை ஆண்டுக் கணக்கில் பைசல் செய்யாமல் வைத்திருகிறார்கள். ஆளும் கட்சி நடத்துகிற சங்கத்திற்கு மாறாகத் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்குத் துணிச்சல் இல்லை. அப்படிச் சொன்னால் என்ன ஆகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக முடிவு சொல்லாமல் வைத்திருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் ஆளும் கட்சியினர் இருக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் எது செய்தாலும் குற்றம் இல்லை, தடை இல்லை. மற்றவர்கள் செய்தால் அதுவே குற்றம் என்று காட்டும் முறையைக் கடைப் பிடிக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய கோவை மாவட்டத்தில் நடந்ததை நான் சொல்கிறேன். மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் நடத்தும் தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அந்த வேலை நிறுத்தமானது தடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிற்சாலையில் நிர்வாகத்தினர் தொழிலாளர்களைச் சஸ்பெண்டு செய்தால் அவர்கள் உடனே வெளியே வந்து விடவேண்டும். அப்படி வரவில்லையென்றால் போலீஸ் தலையிட்டு அவர்களைக் கைது செய்து கொண்டு போவார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தால் அங்கே போலீசும் வராது. மற்றவர்களும்

வரமாட்டார்கள். இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிற் சங்கங்கள் என்று சொல்லும் போது அவர்களுக்குத் துணையாக . . .

திரு. நா. வீராசாமி: ஒரு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். ஆளும் கட்சித் தொழிற் சங்கங்களுக்குப் போலீஸ் போவது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் இப்போது துணைத் தலைவராக இருக்கும் தாங்கள் நடத்திய தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் போது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர் தொழிற் சங்கம் நடத்துகிறார் என்று பார்க்காமல் அவர்களைக் கைது செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மிக்க நன்றி. அது உங்கள் கட்சியில் இருக்கும் கோஷ்டி சண்டையில் நடைபெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பொதுவாகப் பேரவைத் தலைவரைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது. அவரை விவாதத்திற்கு இழுக்கக் கூடாது. திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் செய்தது தவறு. அதற்கு நீங்கள் விமர்சனம் கொடுத்ததும் நல்லதல்ல. நீங்கள் விமர்சனம் கொடுத்த காரணத்தால் நான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல் நான் அப்போது ஈடுபட்டு இருந்த தொழிற்சங்கத்திற்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் உள்ள எந்தத் தகராறுக்காகவும் கைது செய்யப்படவில்லை. சாதாரணமாக நடைமுறையில் இருக்கிறது எந்த ஒரு தொழிலாளர் போராட்டத்திலும் அதன் தலைவர் கைது செய்யப்படலாம். அந்த அடிப்படையில் என்னைக் கைது செய்தார்கள். இதே மன்றத்தில் இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கைது செய்து உடனே வழக்கை வாபஸ் செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கும் போது எல்லா நடவடிக்கைகளையும், எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் பெறுவது என்பது ஒரு சம்பிரதாய முறை. தொழில் அமைதிக்காக செய்யும் ஒரு முறையே தவிர அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் உள் கட்சித் தகராறுக்காகக் கைது செய்யப்படவில்லை. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன். நான் ஆளும்

கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காகவும் வழக்கை வாபஸ் வாங்கவில்லை என்ற தன்னிலை விளக்கத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: என்னுடைய கட்சியின் தலைவர் அவர்கள், இன்றைக்கு உதவி சபாநாயகராக இருக்கின்றவர் தி.மு.க. கட்சியில் இருக்கிற காரணத்திற்காக அவர் மேல் இருந்த கேஸ் வாபஸ் செய்யப்பட்டது என்று கூறவில்லை. இப்படி அன்று மதிப்பிற்குரிய காலம் சென்ற அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அவா அந்த கேசை வாபஸ் செய்ய உத்தரவிட்டார். ஆகையால், இன்றைக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் கேஸ்களையும் அதேபோல் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று தான் கேட்டுக் கொண்டாரே தவிர அவர் கட்சி பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்ற விளக்கத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தச் சபையில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் தன்னிலை விளக்கம் தருவதற்கு சபை விதிகளில் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவையிலே இருக்கும் சபாநாயகருக்கு இத்தகைய விதி முறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்கிறதா? சபாநாயகர் சொன்ன வார்த்தைகள் அதிலே வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தன்னிலை விளக்கம் நான் சொல்வதற்கு சபை விதிகளில் இடம் இல்லை. பேரவைத் தலைவர் தான் அந்தச் சட்டத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துகிறார். பேரவைத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும் எந்த விளக்கத்தையும் கொடுக்கலாம். சபையை நடத்திச் செல்வதற்கு, முறைப்படுத்துவதற்கு அந்த விளக்கம் கொடுக்கலாம். பேரவைத் தலைமையில் இருப்பவர்களை விவாதத்திற்கு இழுக்கக் கூடாது. இழுத்து விட்ட பிறகு நான் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதற்குத் தன்னிலை விளக்கம் என்று சொல்ல வேண்டியது இல்லை. பேரவைத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும், எது குறித்து வேண்டுமானாலும் விளக்கம் கொடுக்கலாம். இது தன்னிலை விளக்கத்தின் கீழ் வராது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்...

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், நான் உங்களுக்கு நேரம் தருகிறேன். வேண்டிய நேரம் இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, குறிப்பாக சம்பந்தப்பட்ட நபர் பேரவைத் தலைவராக தலைமை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் தலைமைப் பீடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டே, அவரைப் பற்றிய விளக்கத்தைத் தருவதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை உண்டு.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் எப்படி ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நடத்தும் போராட்டத்தின் போது போலீசார் தலையிடாமல் இருக்கிறார்களோ அதே போல் மற்றவர்கள் நடத்துகிற தொழிற் தகராறுகளிலும் போலீசார் தலையிடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த இடத்தில் அரசாங்கம் தனது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் சலுகை காட்டியது, எந்த இடத்தில் எதிர்க்கட்சி என்பதற்காக கடுமையாக இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்தால் நல்லது. மற்றொன்றும் சொல்வேன், திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டுள்ள மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையில் அங்கே ஒரு தேர்தல் ஏற்பட்ட போது, அங்கே திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் எனக்கு வாக்குகள் அதிகம் கிடைக்கும் என்று சொன்னதால் அங்கே தொழிலாளர் நல அதிகாரியை அனுப்பி வெரிபை செய்யச் சொன்னோம். ஆனால் வெரிபை செய்ததில் திரு. சுரேந்திரனுக்கு குறைந்த ஆதரவுதான் என்று முடிவாயிற்று. இவ்வாறு இந்த அரசு நேர்மையாக நடந்து

வருகிறபோது, எங்களுக்கு நன்றி பாராட்டாவிட்டாலும், இல்லாத குறையை மட்டும் சொல்லாதீர்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக மிக நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறேன். மேட்டூர் அலுமினியம் கம்பெனியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே மிகச் சாதாரணமாகக் குற்றம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிற தொழிலாளர்கள் 20-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஏறத்தாழ ஓராண்டுக் காலமாக இன்னும் வெளியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வதாக மேனேஜ்மெண்டார் சொல்லியும் கூட இன்னும் அவர்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள். மிகச் சாதாரணமான குற்றம். அதுவும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை உள்ளே கொண்டு வருவதற்கு இப்போது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அவர்கள் மீதுள்ள இரண்டு வழக்குகளையும் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஆலையில் வேலை நிறுத்தத்தின் போது சிலர் மெஷின்களை நிறுத்தி விட்டார்கள். பல நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. ஒரு மாதம் வரை வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. திரும்பவும் ஆலை திறக்கப்பட்டது. சில சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆலை நிர்வாகத்தையும் மீறி உள்ளே போய் ஓடுகின்ற மிஷின்களை நிறுத்தினார்கள். டிபுடி லேபர் கமிஷனர் வந்து சஸ்பெண்ட் ஆர்டரை கேன்சல் செய்யச் சொல்லி மேனேஜ்மென்டை வற்புறுத்தி ஒப்புக்கொள்ள வைத்து, அவர்கள் உள்ளே சென்றதற்குப் பிறகு மில் ஓட்டப்பட்டது. இது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கம். அது எதிர்க்கட்சி என்பதால் அந்த நிலை. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் சம்பந்தப் பட்ட தொழில் தகராறுகளிலும் வேலை நிறுத்தங்களிலும் தொழில் துறை அதிகாரிகள் அல்லது போலீஸ் எவ்வளவு கனிவோடு நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே கனிவை அவர்கள் மற்ற சங்கங்கள் நடத்துகின்ற போராட்டங்களிலும், தொழிற்

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

தகராறுகளிலும் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு நன்றி. அவர்கள் பேச்சிலே காட்டிய கனிவைப் போல், உடனடியாக அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்குத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு வழக்குப் போட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆலையில் பைப், கம்பி, சைக்கிள் செயின் போன்றவற்றை வைத்து தகராறில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் பேரில் போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெற்று இருக்கிறது இந்த அரசு. அதே மாதிரியாக இந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்கு களையும் அரசு வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். துணைத் தலைவர் அவர்கள் எனக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நேரம் தருகிறேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எனக்கு அதிக நேரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் என்றால், 1½ மணி வரை கொடுக்க முடியாது. குறிக்கிடு செய்யப்பட்ட நேரம் அளவுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும்.

*** திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் :** அரசின் குறிப்பின்படி Mandays lost as a result of strikes and lockouts ' அதிகமாக இருக்கிறது. 1971 ஆம் ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 22,86,507 ; 1972-ம் ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 37,18,418 ஆகும். ஏறத்தாழ 60 சதவிகிதம் Mandays lost அதிகம் ஆகி இருக்கிறது. நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்வேன். தலைவரவர்களே, 1947-லிருந்து 1967 வரையில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த அளவுக்கு மனித உழைப்பு நாட்கள் விரயமாயிற்றோ அதைவிட அதிகமாக 1967-லிருந்து 1970-க்குள் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் மேன்-டேஸ்

நஷ்டம் அடைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்கு பிரதானமான காரணம் என்ன என்றால் அரசாங்க அதிகாரிகளும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் நடந்து கொள்வதுதான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தப் போக்கு மாற வேண்டும்; மாறவில்லை என்றால் இந்த மாநிலத்தில் தொழில் அமைதி இருக்காது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மு.ப.
11–30 அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது மின்சார வெட்டு வந்திருக்கிறது. மின்சார வெட்டில் தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் பேச்சில் ஒன்றையுமே காணோம். தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்வேன். மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பெர்மெனென்ட் தொழிலாளர்களுக்கு லே-ஆஃப் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. சட்டப்படி மற்றவர்களுக்கும், பதிலிகள், டெம்பரரி தொழிலாளர்களுக்கும், மஸ்டர் ரோலில் இருப்பவர் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எல்லாம் லே-ஆஃப் காம்பென்ஸேஷன் வழங்கப்பட வேண்டும். இதனைப் பெரும்பாலான ஆலை நிர்வாகிகள் கொடுப்பதில்லை. அவர்களைக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும். மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மீதிப் பாதிப் பணத்தை அரசாங்கமே கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பதிலி, டெம்பரரி தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது வேலையும் கொடுப்பதில்லை. மின்சார வெட்டுக்கு முன்பு அவர்களுக்கு எந்த விகிதாச்சாரத்தில் வேலை கிடைத்ததோ அந்த விகிதாச்சாரப்படி அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களின் பிராவிடெண்ட் பண்டு பிடித்ததையும், எல்.ஐ.ஸி, பாலிசி பிரிமியம் பிடித்ததையும், மின்சார வெட்டு நீங்குகின்ற வரையில் ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு மின்சார வெட்டின் காரணமாக அவர்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. கண்டிரிபியூஷன்

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

செலுத்தப்படவில்லை என்றால் ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ வசதி மறுக்கப்படும், அதுவும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலைகளில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவைகள் இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்குக் கடனாகப் பண்டங்களை கொடுப்பதற்கான தொகையை திருப்பிப் பெறுவதற்கு வழி இல்லை. ஆகவே, மின்சார வெட்டு நீங்கி ஒரு மூன்று மாதம் வரையிலாவது அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அரசு போதுமான கடன் உதவி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, கோவையில் இருக்கிற தொழிலாளர் இலாக்கா அலுவலகங்களுக்கு மையப் பகுதியிலே ஒரு தனிக் கட்டடம் வேண்டும் என்று நான் சென்ற ஆண்டுகூடக் கேட்டேன். ஆனால், அது நடைபெறமாட்டேன் என்கிறது. தொழிலாளர் நல இலாக்கா பொறுப்பு வகிக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் வயது முதிர்ந்தவர்கள். அதன் காரணமாகவோ என்னவோ இந்த இலாகாவை மூத்த மனைவி போல இந்த அரசு நடத்துகிறதோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல் இந்த இலாக்காவிற்கு வேண்டிய நிதி உதவி அத்தனையையும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கட்டடத்திற்கு இந்த ஆண்டே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் வேண்டும். அடுத்தபடியாக,

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சரி, அடுத்தபடியாக, ஒன்றைச் சொல்வேன். ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிலிஷ்மெண்டு ஆக்ட் காட்டரிங் எஸ்டாபிலிஷ்மெண்டு ஆக்ட் இருக்கிறது. அவற்றுள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அப்பீல் உரிமை இருக்கிறது. அப்பெலெட் அதாரிட்டி தீர்ப்பு வழங்குகிறது.

ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகையில்லை. ஆனால், ஆந்திரா ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்

மெண்டு ஆக்டில் அதற்கு வகை செய்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று நம்முடைய சட்டத்திலும் வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. அங்கே போதுமான மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் அடிக்கடி வருகிறது. அதுவும் போக்கப்பட வேண்டும். கோவையில் ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனையில் காச நோயாளிகளுக்கு 50 படுக்கைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு அங்கே நிறைய இடம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பெருந்துரை ஆஸ்பத்திரியை நம்பியிருக்க முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி . . .

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொத்தாம் பொதுவில் இப்படிக் குறை சொல்வது பற்றி உண்மையிலே நான் வருத்தப்படுகிறேன். எந்த ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இல்லை என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகள் வேலை செய்த பிறகு அவர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் அந்த மாதிரி மருந்து இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவிக்கலாம். அப்படி இங்கே உடனே தெரிவிக்க முடியவில்லையென்றால் பிறகு தனியாக என்னிடம் அவர் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் மிகுந்த பொறுப்போடு தான் சொல்கிறேன். குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பல நேரத்தில் கோவையில் மருந்து இல்லை என்ற தகவல் வருகிறது. அவ்வப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயக் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி வேலையைச் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். மேலும், அவர்களுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அவர்கள் பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர். எந்த வயது ஆகிவிடுகிறது. அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு ஒரு

வழியுமே கிடையாது. அவர்களுக்குக் கிராமங்களிலிருந்து வருகிற ரெவின்யூவில் ஒரு பகுதியை அதற்கென்று ear-mark செய்து சமூகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைத் தறிகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிப்பதற்கு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுக்கும் பிராவிடெண்ட் பண்டு, ஈ.எஸ்.ஐ. போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்... (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் தொழிலாளர்கள் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்காகச் செய்திருக்கிற பல்வேறு சிறந்த பணிகளையெல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த அரசு ஆளுகின்ற கட்சிக்கு ஒருவிதமாகவும், எதிர்க் கட்சிகளுக்கு ஒருவிதமாகவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தி.மு.க. ஆளுகின்ற கட்சியாக இருந்தாலும் கூட, தி.மு.க-வைச் சார்ந்த தொழிற் சங்கங்கள் நடைபெறுகின்ற பல்வேறு இடங்களில் தி.மு.க. தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்கள் பஞ்சாலைக்குள்ளேயே கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, பல மாதங்களாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வந்திருப்பதை அவர்கள் இங்கே மறுத்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கே பொதுவாக ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் இப்பொழுது புதியதாக புதுக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற சொல்லக்கூடியவர் இன்றைக்கு எச்.எம்.எஸ். சங்கத் தொழிலாளர் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் சென்றிருக்கிற புதிய காங்கிரஸ் ஐ.என்.டி.யு.எஸ். சங்கத்தைச் சார்ந்தது. ஒரு

சங்கம் ஒரு தொழிலுக்கு என்று சொல்லக்கூடியவர் எச்.எம்.எஸ்., ஐ.என்.டி.யு.ஸி. ஆகிய இரண்டு சங்கங்களையும் இணைப்பதற்கு முன்வந்தால், அதை நாம் வரவேற்கலாம். அதைக் கூடச் செய்யாமல் இங்கே புதியதாக ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்வது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமான வாதம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன் . . .

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அரசியல் ரீதியாக புதுக் காங்கிரஸ் சேர்ந்திருக்கிறோம். எச்.எம்.எஸ்., ஐ.என்டியுஸி சங்கங்களை இணைப்பது என்ற பிரச்னைக்கே இடம் கிடையாது. இணைக்கப் போவதாக யாரும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. அவைகள் தனித் தனி ஸ்தாபனங்கள். தி.மு.க.-வைப் போல் நாங்கள் அரசியல் கொள்கையை எல்லாம் இந்தச் சங்கத்தில் புகுத்துவது கிடையாது. எச்.எம்.எஸ்-க்கு தனிக் கொள்கை ஐ.என்.டி.யு ஸி-க்கு தனிக் கொள்கை.

திரு. சு. துரைசாமி : எச்.எம்.எஸ்-க்கு தனிக் கொள்கை, ஐ.என்.டி.யு.ஸி-க்கு தனிக் கொள்கை என்று சொல்கிறார். அவரே ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தி இருக்கிறார். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்—இன்றைக்கு நீங்கள் புதியதாகப் போயிருக்கிற கட்சி இருக்கிறதே அது ஐ.என்.டி.யு.ஸி-ஐ ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த இரண்டு சங்கங்களையும் ஒன்றாக சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கக் கூடாது என்று தான் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டுவரை ஏற்பட்ட வேலை இழப்பு நாட்களுக்கும், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வேலை இழப்பு நாட்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1972-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட மொத்தம் விரயமான உழைப்பு நாட்கள் 37,18,448 ஆகும். அதில் பஞ்சாலைகள் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக மட்டும் ஏற்பட்ட இழப்பு நாட்கள் 21,32,268 ஆகும். இது எந்த அரசியல் நோக்கத்தோடும் ஆளுகின்ற கட்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட போராட்டம் அல்ல. எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கொண்டு அந்தப் போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. தி.மு.க. சங்கமும் அதில் சேர்ந்துதான் இருந்தது. இந்த

அரசாங்கத்தைப் பயன்படுத்தி ஏற்படுத்தப்பட்ட போராட்டம் அல்ல அது, அதனுல் ஏற்பட்ட வேலை இழப்பு நாட்கள் அல்ல இவை என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டில் தொழிற்சாலைகளில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 42 பேர். 1972-வது ஆண்டில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 37 பேர். அந்த எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறது.

இந்த அரசாங்கம் தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்ட நல்ல முயற்சிகள் காரணமாக இந்த எண்ணிக்கை குறைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதேமாதிரிதான் 1971-ல் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை 28,818 ஆக இருந்தது. இன்றைக்கு 26,965-ஆக குறைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதுமட்டு மல்லாமல் நம்முடைய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில், 1967-ம் ஆண்டிலிருந்து இது தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கிற அரசாங்கம் என்பதை மிகத் தெளிவாக பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். அரசாங்க நடவடிக்கை இதற்குச் சான்றாக இருக்கும். உதாரணமாக, இந்த நாட்டில் நீண்ட நெடுங்காலமாக 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு மே தினத் தன்று விடுமுறை விடப்பட வேண்டும் என்று எல்லாக் கட்சியினரும் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் மே தின விடுமுறை விடவில்லை. இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகுதான் மே தினத்திற்கு விடுமுறை விடப்பட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கான சட்டத்தை தி.மு.க. அரசுதான் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது.

தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் பஞ்சாலை நெருக்கடி ஏற்பட்டு அகில இந்தியாவிலும் பல்வேறு பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. தமிழ்நாட்டிலும் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. குஜராத்திலும், மேற்கு வங்காளத்திலும் மூடப்பட்டன. பம்பாயிலும் மூடப்பட்டன. அப்படி மூடிய ஆலைகள் வேறு மாநிலங்களில் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. குஜராத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. மேற்கு வங்காளத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டில்தான் முதன் முதலாக எல்லாப் பஞ்சாலைகளும்,

14 பஞ்சாலைகளும் இன்றைக்குத் திறந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே இருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மேலும் இந்த அரசைவிட முற்போக்கு பேசுகிற கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலத்திலும், சோஷலிஸக் கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து வருகிற ஆளும் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலத்திலும், எந்த மாநிலத்திலும் கூட பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொல்லுங்கள். தமிழ் நாடு சர்க்கார் தான், தி.மு.க. சர்க்கார் தான் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில் ரூ. 2 லட்சம் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் கடந்த ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் கொடுத்தார்கள். பிறகு தீபாவளி தினத்தன்று மேலும் ரூ. 1,01,000 கொடுத்தார்கள். இப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அகில இந்தியாவிலேயே உதவித் தொகை கொடுத்து வருகிற அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை பெருமையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பட்டு நெசவாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வருகின்ற 15-ந் தேதி தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்கள், பட்டு நெசவாளர்கள் ஆகியோரின் கூலிப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டு, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் முக்கியமாக டெம்பாரி தொழிலாளர்களும் பதிலிகளும் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக தக்க ஆலோசனைகளை பெறும் வகையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி அதில் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. சு. துரைசாமி]

மேலும் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் மூலமாக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டங்கள் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கவில்லை. பல தொழிற்சாலைகளால் ப்ராவிடன்ட் பண்டு திட்டம், இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் இப்போது இல்லை. ஆகவே, தகுந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து 'பாக்டரி ஆக்டின்' கீழ் வருகின்ற எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் பிராவிடன் பண்டு திட்டம், இ.எஸ்.ஐ. திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு எற்ற வகையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'லே ஆஃப்' விட்ட தொழிற்சாலைகளில், தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது பாதிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 75 சத விகிதமாக உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திச் சொல்லி, சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலையில் 10,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' காரணமாக வேலை இல்லாமல் இருந்தாலும் பாதி சம்பளம் வாங்குவதற்கு உள்ள தகுதி இல்லை. 'பாக்டரி ஆக்டின்' கீழ் அந்தத் தொழிற்சாலை இருந்தாலும் அவர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' சம்பளம் கிடைக்க வழியில்லை. எனவே, அவர்களுக்கும் 'லே ஆஃப்' சம்பளம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நமது அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகளில் 'லேபர் வெல்பேர் ஆஃபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையின் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் சில தொழில் தகராறுகளில் நிர்வாகத்தினருக்குச் சாதகமாகவே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை நிர்வாகத்தினரின் பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்து, அவர்களுக்குப் பாதிச் சம்பளம் நிர்வாகத்தினரும், பாதிச் சம்பளம் அரசாங்கமும் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து அவர்களை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை அகில இந்தியாவிலும் சரியாக நிறைவேற்றி வருவது நமது தமிழ்நாடு அரசுதான் என்பதை பெருமகிழ்ச்சியுடன் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பில் நாங்கள் இந்தியா முழுவதும் சென்று வந்தோம். இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் எப்படி செயல்படுத்தப் படுகிறது என்று பல்வேறு மாநிலங்களிலும் விசாரித்தோம். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்து வருவது நமது தமிழ்நாடு அரசு ஒன்றுதான் என்பதை அப்போது அறிந்து கொண்டோம். எங்களோடு நண்பர் சுப்பு அவர்களும் இருந்தார்கள்; வேறு பல உறுப்பினர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் இது தெரியும். அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களுக்காக நாங்கள் ஏன் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காக இதை நான் இங்கே தெரிவித்தேன்; தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு எத்தகைய சலுகைகளை அளித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கோவை மருத்துவ மனையில் இப்போது 500 படுக்கைகளுக்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 300 படுக்கைகளுக்குத் தான் இப்போது உதவித் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டு, உதவிப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். 500 படுக்கைகளுக்கும் உதவிப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின்கீழ் குடும்ப மருத்துவ சிகிச்சைப் பெறுவதற்கு தமிழ்நாட்டில் 2, 3 நகரங்களில்தான் வசதி செய்திருக்கிறார்கள். எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் இந்த வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 10,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணியாற்றும் திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலைக்கு உடனடியாக இந்த வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்குப் பொதுவாக டி.சி.எஸ். அல்லது எ.சி.எல். போன்ற அதிகாரிகள் கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களில் சுற்றி வருவதற்கு வாகன வசதி இல்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் வாகன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கோவை நகரில் தொழிலாளர்களுக்காக

1973 மார்ச் 9] [திரு. சு. துரைசாமி]

ஒரு விளையாட்டுத் திடலையும் கட்ட அரசாங்கம் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மதிப்பிற்குரிய பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் இம் மன்றத்தின் முன் வைத்திருக்கின்ற மூன்று மானியக் கோரிக் கைகளின் மீதும் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்பு கிறேன்.

எனக்கு முன்னதாக உரையாற்றிய ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் பலர் இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு என்று இங்கு மட்டுமல்ல, நாடு பூராவும் பாராட்டுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். எங்கே உள்ளவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டினாலும் தொழி லாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் இருந்து விரட்டி அடிக்கப்படுகின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலமாக அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு அல்ல என்பதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. எந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சினையை அணுகினாலும் இந்த அரசாங்கம் அதிலே அரசியல் லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துதான் அதிலே தலையிடுகிறது என்பதை என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தகராறு ஏற்பட்ட பல தொழிற்சங்கங்களில், அந்தத் தகராறுகள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கங்கள் இல்லை என்பதால்தான். இல்லை என்றால் அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு தி.மு.க. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களும் மற்றத் தலைவர்களும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். அதனால்தான் பிரச்சினைகள் தீரவில்லை.

விம்கோ மாச் பாக்டரியில் தகராறு ஏற்பட்டு ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இன்னும் அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைக் காணப்படவில்லை. இன்னும் தகராறு தீர்க்கப் படாததற்கு காரணம் நான் முதலிலே சொன்னதுதானே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல; அசோக் லேலண்ட், சிம்சன், அடிசன் கம்பெனி போன்ற பல்வேறு நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொழில் தகராறுகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. இன்று நெல்லிக்குப்பம் சுகர் மில்ஸ், கள்ளக்குறிச்சி சுகர் மில்ஸ் ஆகிய இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு பல நாட்களாகியும் இன்னும் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொள்ளவில்லை. அங்கே அரசியல் லாபம் ஏற்படவில்லை; அதனால் அதில் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களை நடத்தி வருகின்றது. அவைகளில் கூட "இது ஒரு அரசாங்க நிறுவனம், பொதுமக்கள் நன்மைக்காக நடைபெறுகிற நிறுவனம், இது தனியார் நிறுவனம் அல்ல" என்பதை எடுத்துக் காட்டி, தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக நடைபெறுகின்ற வகையிலே தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் அரசு நடைபெறுகிறது என்பதை தொழிலாளர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்; அவர்கள் இந்த அரசை நம்பமாட்டார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இருக்கிற டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ்—பஞ்சாலை நிறுவனங்களை பொறுத்தவரையில் பல்வேறுவிதமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை வைத்து, கழிந்தாண்டு போராட்டம் நடத்தினர்கள். அதை நாமெல்லாம் நன்ருக அறிவோம். இருந்தாலும் கூட அந்தப் போராட்டத்தின் போது ஏற்பட்ட உடன்பாடு இன்னும் பல்வேறு நிறுவனங்களால்—முதலாளிகளால் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அந்த உடன்பாட்டைச்

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

செயல்படுத்தச் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவில்லையோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். அப்போதே வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களுக்கு 10 நாட்களுக்குள் ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை தான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று மதுரை தியாகராஜ செட்டியார் சொல்லி விட்டார். அதுபோலவே இது வரையில் அந்தச் சம்பளம் கொடுக்கவும் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் அதை வற்புறுத்தவும் இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற ஊதியம் மிக மிகக் குறைவு. அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு ஏற்றவகையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. இப்போது பஞ்சாலைத் தொழில் நல்ல வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டில் 119 மில்கள் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருந்தன. 1971-ம் ஆண்டு 295 மில்களாக உயர்ந்தன. பஞ்சாலைகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருப்பதற்கு ஏற்றவாறு உற்பத்தியும் கூடி இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களின் வருவாயைப் பார்த்தால் நிச்சயமாகக் கூடவில்லை. அது மட்டுமல்ல. உற்பத்தி கூடியிருக்கிறது என்றால் அதற்குத் தக்கபடி தொழிலாளர் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. 1961-ஆம் ஆண்டு 1.57 லட்சம் தொழிலாளர் இருந்த இடத்தில், 1970-ஆம் ஆண்டு 1.56 லட்சம் தொழிலாளர் தான் இருக்கின்றனர். ஆக, இந்த நிலையில், தொழிலாளர் வொர்க் லோடு கூடி உற்பத்தி கூடியிருந்தாலும்கூட தொழிலாளிக்கு அதற்குத் தக்க ஊதியம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற புள்ளி விவர அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் நிலை எந்த அளவுக்குப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. இப்போது தினசரி நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு எந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள

விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்னையில் எந்தச் சிக்கல்கள் இருந்தாலும் தீர்வு காண வேண்டியது அரசுடைய பொறுப்பு. அரசு நினைத்தால் நிச்சயமாக அது கை கூடும். அதற்கும் மேலாக, சேலத்தில் நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள் கைது செய்யப்பட்டு லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சில நாட்களுக்கு முன்னால் போராட்டத்தின்போது போலீஸ்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு அவர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள் என்பதை இந்த அரசு அறியும். அவர்கள் மீது பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டு இன்னும் ஜெயிலில்தான் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை உள்ள அரசு என்றும், தொழிலாளர் நல அரசு என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு எந்த அளவிற்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் பல்வேறு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அதையும் இந்த அரசு அதிக கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. அரசாங்கத்தின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த இந்தத் தொழிலாளர்கள் கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் அந்தக் கார்ப்பரேஷன்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நிரந்தரமாக்கப்பட அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு, அவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட் அக்கவுண்டுகள் பற்றி கணக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அது பற்றி தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

ஈ.எஸ்.ஐ. பற்றி அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியிலேயே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் மருத்துவ வசதி பெற வேண்டுமானால், அவர்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரியிலேயே மருத்துவ வசதி பெற வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் வேறு மருத்துவ மனைக்குச் செல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, அவர்களும் அந்த ஆஸ்பத்திரியிலேயே மருத்துவம் பெற்றுக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சாரப் பற்றுக்குறையின் காரணமாக தமிழகம் உள்ளபடியே, இருள் அடைந்திருக்கிற

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சூழ்நிலையில், தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இரண்டு நாள் தான் வாரத்திற்கு வேலை என்ற நிலையில், 8 நாள் சம்பளம் தான் மாதத்திற்கு வாங்குகிறார்கள். அதுவும் இன்றைய விலைவாசி உயர்ந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில்; இந்தச் சம்பளத்தை வைத்து வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதுவும் நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, முதலாளிகள் லேஆப் சம்பளம் கொடுத்தாலும் கூட, பஞ்ச காலங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பஞ்ச நிவாரண அடிப்படையில் நிவாரணம் அளிப்பது போல ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் முழுச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல, டெம்பரரி--கேஷுவல் லேபரர்களுக்கும் வேலை இல்லை—அவர்களையும் பிரித்து விடாமல், அவர்களுக்கும் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கத்தில் தொழில் சங்கங்கள் நடத்தப்படும் முறையைப் பார்க்கும்போது தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் ஓர் முறையிலும், மற்ற சங்கங்கள் இன்னொரு முறையிலும்—மாற்றாந்தாய் போக்கிலும்—இந்த அரசினால் பார்க்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, இது ஒரு ஜனநாயக அரசாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருந்தும் கூட, தனக்குச் சாதகமாக இருந்தால் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வது, இல்லாவிட்டால் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஏற்கனவே சங்கங்கள் செயல்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளில் கூட, அங்கே தி.மு.க. சங்கத்தை அமைத்துக் கொள்வது என்ற நிலை இருக்கிறது. தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிக்கின்ற முறையைப் பார்க்கும்போதும், ஒன்று வெரிபிகேஷன் முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவை இரண்டுமில்லாத வகையில், தி.மு.க—வுக்கு ஆதரவாக எந்த முறை சாதகமாக இருக்கிறதோ, அந்த முறையை ஏற்றுக் கொள்வது, தி.மு.க.-வைச் சார்ந்த சங்கங்களுக்கு மாத்திரம்

அங்கீகாரம் கொடுப்பது என்றால், நிச்சயமாக அதை ஒழுங்கான முறையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அரசின் மீது பொதுவாக இப்படிக் குறை கூறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. எந்த இடத்தில், எந்தத் தொழிற் சங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்க மறுத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. தொழிற்சாலைக்கு ரெகக்னிஷன் கொடுப்பது இந்த அரசின் வேலை அல்ல. இது, தொழில் அதிபர்களின் பொறுப்பாகும். அப்படி இருக்கிறபோது, நீங்கள் எங்கள்மீது குறை கூறுகின்றீர்கள் என்றால், எந்த இடத்தில் சாதக பாதகமாக நடந்திருக்கிறது என்பதையாவது திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவேண்டும்.

* **திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் :** அமைச்சரவர்கள் கேட்ட விளக்கத்திற்கு நன்றி. இன்று நமது அரசால் நடைபெற்று வருகின்ற டிரான்ஸ்போர்ட் இலாக்காவில் நாகர்கோவில் டிவிஷனில் தி.மு.க. சங்கம் ஒன்றும், அது அல்லாத சங்கம் ஒன்றுமிருக்கிறது. தி.மு.க. அல்லாத சங்கத்திற்குப் பெரும்பான்மை அங்கத்தினர்களும், தி.மு.க. சங்கத்திற்குக் குறைவாக அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். இருந்தும், தி.மு.க. சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்களுக்குச் சந்தா பிடிப்பது கூட டிரான்ஸ்போர்ட் இலாக்காவிலேயே செய்யப்படுகிறது. அந்தச் சங்க அலுவலகம் டிரான்ஸ்போர்ட் பிரமிஸ்க்குள்ளேயே செயல்படுகிறது. மற்ற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அங்கேயே மேற்கொள்கிறார்கள். மற்ற சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் சங்க வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கு, சந்தா வசூலிப்பதற்குக்கூட உள்ளே அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. சந்தா வசூல் செய்யக்கூட அனுமதி வழங்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார். தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மற்ற சங்கங்களை விட அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள் என்பதால் தான் அதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அடுத்து, இன்று தமிழ்நாட்டை, பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில், நல்ல முறையில் செயலாற்றப்படவில்லை, என்பதை அமைச்சாவர்கள் அறிக்கையில் பார்க்கிறோம். இம்பிளிமென்டேஷன் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத் தரப்பில் இரண்டு அங்கத்தினர்களும், தொழிலாளர்கள் தரப்பில் இரண்டு அங்கத்தினர்களும் இந்தக் கமிட்டியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதித்துவம் போதிய அளவு கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, அதிக அளவு அங்கத்தினர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு சட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், இன்றைய தினம் இருக்கிற லேபர் டிபார்ட்மெண்டானது போதிய அளவு செயலாற்றுவதற்கான வசதிகள் இந்த இலாக்காவிற்கு இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஒரே வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்த இந்த இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, 'வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ்' வேலையையும் சேர்த்து இவர்கள் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அப்படி அதிக வேலைப் பளு கொடுத்ததன் காரணத்தால், தொழிலாளர்களின் நலனை இவர்களால் சரிவர பார்ப்பதற்குப் போதிய அவகாசமில்லை. அதுமட்டுமல்ல. லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு நன்கொடைகள், லோன்கள் வசூலிக்கும் பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பணம் வசூலிப்பதற்காக முதலாளிகளைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆக தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முதலாளிகளின் தயவில்தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நிலையிருந்தால் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் போது தொழிலாளிக்கு நியாயம் வழங்க முடியாத நிலையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆக தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் நன்கொடை வசூலிப்பதை நிறுத்த வேண்டும்.

ந.ப. 12-0

குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் இந்த இலாக்கா திறம்பட நடக்கவில்லை என்பதற்கு பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம். ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்டை எடுத்துக்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 மார்ச் 9

கொண்டால் 1971-இல் 2,11,190 ஸ்தாபனங்கள் இந்த இலாக்காவின் கீழ் இருந்திருக்கிறது. 1972-இல் 2,15,887 ஸ்தாபனங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் 1973-இல் அது 2,02,834 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது என்றால் இதற்கும் காரணம் இந்த இலாக்கா நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. அதேபோல காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்ட் படி 1971-இல் 19,776 ஆக இருந்த நிறுவனங்கள், 1972-இல் 19.811 ஆயிற்று. இந்த ஆண்டு 1973-இல் 19,786 ஆக குறைந்திருக்கிறது. ஆக 1,275 குறைந்திருக்கிறது.

ப்ளாண்டேஷன் லேபர் ஆக்ட் போட்டிக்கிறோமே தவிர அதிகாரிகள் அதனைச் சரியாகச் செயல்படுத்தவில்லை. ப்ளாண்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தோட்டங்களைப் பார்வையிடப் போகிறபோது தொழிலாளர்களுக்கு முன் கூட்டி எதுவும் தெரிவிக்காது போகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சரியாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது ப்ளாண்டேஷன் தொழில் உட்பட 10 தொழில்களும் இன்னமும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதற்காக ஒரு சட்டமே இயற்றப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர எப்போது அந்தச் சட்டம் வரும் என்று தெரியவில்லை. அதை எப்போது கொண்டு வர இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த இலாக்காவில் சரியான முறையில் செயல்படாத காரணத்தினால் லாக்கவுட்டுகள், ஸ்ட்ரைக்குகள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடுதலாக எற்பட்டிருக்கின்றன, தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கிறது, இதனால் மனித உழைப்புச் சக்தி விரயமாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1970-இல் 277 வேலைநிறுத்தம், கதவடைப்பு நடந்தது என்றால் 1971-இல் 308 நடந்திருக்கிறது, 1972-இல் 356 நடந்திருக்கிறது. மனித சக்தி இழப்பு 1970-இல் 1,033,377 என்றால் 1972-இல் 3,718,448 நாட்களாகும். இதனால் தொழில் அமைதி நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு கெட்டிருக்கிறது, உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்தபடியாக பாமிலி பென்ஷன், ப்ராவிடெண்ட் பண்டுக்கு முதலாளிகளிடம் இருந்து பெற வேண்டிய பங்கு தொகை சரியான முறையில் பெருது விடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல பாக்கியாக நின்றுவிட்ட தொகை 1971-இல் 1.35 கோடி என்ருல் 1972-இல் 1.73 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. பாக்கி தங்காமல் வசூலிக்க இந்த இலாக்காவினர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அடுத்தபடியாக பிளாண்டேஷன் ஸ்டேட் அட்வைசரி போர்டு பரிந்துரைகளை எந்த முதலாளிகளும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அரசாங்கமே நடத்துகின்ற நிறுவனங்களில் கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

அடுத்தபடியாக லீகல் எய்டுக்காக ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 180 ரூபாய் வழங்குவதாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ரிட்டுக்குப் போனுல் கூட ஸ்டாம்ப் சார்ஜ் 100 ஆகிறது, வக்கீல் செலவு இருக்கிறது. ஆக கேசுக்கு ஆகும் முழுச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிற ஒரு ஏற்பாட்டினைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாகர்கோயிலில் ஒரு எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஞ் ஆபீஸ் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் ஸ்தாபனம் அங்கே ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களை மட்டும் அனுப்பச் சொல்லி இவர்களிடம் கேட்டார்கள். இந்த ஆண்டு பி.காம். இன்ன க்ருப் பாடங்களைப் படித்தவர்களை மட்டும் அனுப்புங்கள் என்று கேட்டிருக்கிருர்கள். அந்தப் பாடங்கள் தமிழ்நாட்டில் எந்தக் கல்லூரியிலும் இல்லை. கேரளாவில் மட்டும்தான் இருக்கிறது. தங்களுக்கு வேண்டிய கேரளாவைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் அந்த உத்தியோகத்திற்குவர வேண்டும் என்பதாக இப்படி கேட்கிருர்கள். இந்த முறை தவறானது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். 70, 71-ஆம் ஆண்டுகளைவிட அதிகமான

கதவடைப்புகள், வேலைநிறுத்தங்கள் இந்த ஆண்டில் அதிகமாக இருந்திருக்கின்றன. அதனால் மனித உழைப்பு விரயமான நாட்கள் மட்டும் 3,718,448 என்கிறபோது நம்முடைய உற்பத்தி எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உணரலாம். இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் இத்தகைய போராட்டங்களும் நடைபெற்றுத்தான் தீர வேண்டும் என்கிற அவசியம் வந்திருக்கிறது. இத்தகைய போராட்டங்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் அரசும் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை அவ்வப்போது நல்லமுறையில் பரிசீலித்து தக்க முடிவினை தக்க நேரத்தில் எடுத்தாக வேண்டும். அந்தவகையில் தமிழக அரசு செயல்பட்டு வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பஞ்சாலைத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் 6 மில்கள் மூடப்பட்டதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு 5 லட்சத்திற்குமேல் நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். மூடப்பட்ட 14 மில்கள் திறக்கப்பட்டன என்றால் அதன்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பைத் திரும்பப் பெற்றிருக்கின்றனர். தொழிலாளர்களுடைய நலனில் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ, அவ்வளவு தொழிலாளர்களுக்கும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் சிறக்கும். நாம் இன்றைக்குத் தொழில்களை நாட்டுடைமை ஆக்கும் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டுடைமை ஆக்கப்படுகின்ற தொழில்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கைக் கொடுத்து, அவர்கள் எந்தக் காரணம் கொண்டும் வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூடாது என்பதாகத் தடைசெய்யலாம். இன்றைக்கு நடுவர் தீர்ப்புக் குழுவை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் ஓரளவு வேலைநிறுத்தம் நடைபெறுவதைத் தடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். பஞ்சாலைத் தொழில் ஆர்கனைஸ்டு லேபர் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் பல போராட்டங்களை நடத்தி பல சலுகைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னமும் அவர்களது பிரச்சினை தீர்ந்தபாடில்லை. போனஸ் பிரச்சினைதான் தலையாய பிரச்சினை. இன்றைக்குத் தொழிற்சங்கங்களால் அவற்றைத் தீர்க்க முடியாமல் போராட்டங்கள் நடைபெறுவதை நாம் பார்க்கிறோம். போனஸ், ஊதியம் சம்பந்தமாக மத்திய அசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு இருக்

1973 மார்ச் 9] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

கிறது. ஒரு ஊரிலே 3 ஆலைகள் இருந்தால், ஒரு ஆலைக்கு ஒரு வேலைப் பளு இருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியைக் காண்கிறோம். சில நிர்வாகிகள் வேலைப் பளுவைத் தொழிலாளர் மத்தியிலே திணிக்கின்ற நேரத்திலே, தொழிற் சாலையிலே அடிக்கடி வேலைநிறுத்தம் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த வேலைப் பளுவை ஒட்டி சில காரியங்களை மேல் நிர்வாகிகள் செய்கிறார்கள். அதாவது, வாரிசுகளுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்ற அடிப்படையிலே இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம், ஆகவே வேலைப் பளுவை தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேலை வாய்ப்புப் பிரச்னையை பணயமாக வைத்து தொழிலாளர்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தூத்துக்குடியிலே ஆரிய மில்லுக்குச் சொந்தமான மில்லிலே, 4 தொழிற்சங்கங்களில், 3 தொழிற்சங்கங்கள் வேலைப் பளுவை ஏற்றுக் கொண்டன. கம்யூனிஸ்டு கட்சி தொழிற் சங்கம் மட்டுமே வேலைப் பளுவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்டு கட்சியினரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் ஒரு பகுதியினரும் அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டோம் என்று தெரிவித்து, ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்திலேகூட ஈடுபட்டார்கள். பிறகு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்திட்டார்கள். காரணம் கேட்டால், ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்கு 20 தொழிலாளர்களை வாரிசாக எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று அத்தனை தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு, வேலை வாய்ப்பைப் பணயமாக வைத்து, இந்த வேலைப் பளுவை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை தவறானது. வாரிசுகளுக்கு வேலை வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்காகச் சட்டம் இயற்ற வேண்டும். தொழிலாளர் குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, தொழிலாளர் வேலையிலிருக்கும் போது இறந்துவிட்டால், அல்லது அதிக நாள் சர்வீஸ் செய்தால், அந்தக் குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுக்குக் கட்டாயம் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆலைகளிலே, ரூ. 1, ரூ. 1½-க்கு தொழிலாளர்கள் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். தினந்தோறும், ரூ. 2, ரூ. 2½ என்ற அளவில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாங்கப்படு

கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து 250 நாள் வேலை கொடுத்தால், அவர்கள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால், 250 நாட்களுக்குள் அவர்களை நிறுத்திவிட்டு திருப்பி சேர்த்து, இப்படி அவர்கள் எப்போதுமே நிரந்தரமாக ஆக்கப்படாமல் டெம்பரரி தொழிலாளர்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை, தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்வேன், நிரந்தரமாக 250 நாள் வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கொடுக்க வேண்டும். ரூ. 1, ரூ. 2, என்ற தினச் சம்பள முறையை மாற்ற வேண்டும். அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆலையிலேயிருக்கிற லீவ் வசதி போதுமானதல்ல. தொழிலாளர்களுக்கு 15 நாள் சம்பளத்தோடு லீவ் கொடுக்கிறார்கள். அது இன்றைக்குப் போதாது. அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு 15 நாள் லீவ் கொடுத்து, அங்கு வேலை செய்கிற ரைட்டருக்கு 30 நாள் சம்பளத்தோடு லீவ் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு வேலை செய்கிற கிளார்க்குக்கு 35 நாள் கொடுக்கிறார்கள் இதை நீக்கி, தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சமமான லீவ் கொடுத்தால், ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைகளுக்குத் தொழிலாளர் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. லீவ் கேட்டு பாக்டரியிலே தொழிலாளி வந்து நிற்கிறான். லீவ் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னால், ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைக்கு சென்று ஒரு வாரம் லீவ் வேண்டுமென்ற சீட்டை வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறான். அங்கு பாதிச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஒரு கோடியே 42 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப் போகிறோம் என்றால், அதற்கு அடிப்படை காரணம் இதுதான். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால், இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற லீவ் வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வட்டித் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10-க்கு ரூ. 10 வட்டி வாங்குகிறார்கள். 100 சதவிகிதம் வட்டி வாங்கக்கூடிய நிலைமை தொழிற்சாலைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தி அப்படிக் கொள்ளை அடிப்பவர்களை, அரசு, சிறையிலே தள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

தூத்துக்குடியிலே உப்புத் தொழிலே பலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் உப்பளத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பாக்டரி தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவைகள் பிரிந்து இருக்கிற காரணத்தால், அதிகாரிகள் சரியாக கண்காணிக்க முடியவில்லை. இதற்காகத் தனியாக அதிகாரியைப் போட்டு, அத்தனை உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்கும் பாக்டரி தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற வசதியை அளிக்க ஆவன தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் லேபர் ஹவுசிங் ஸ்கீம் முன்பு இருந்தது. இன்றைக்கு அதை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தின்படி ஒரு தொழிலாளி வீடு கட்டினால், 25 சத விகிதம் அவனுக்கு சப்சிடியாகக் கிடைத்து வந்தது. மத்திய அரசு மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, in support of the cut motions given on behalf of my party I wish to offer a few remarks. After the D.M.K. came into power, the successive D.M.K. Ministers had been following an anti-labour policy. It has also done nothing to solve the appalling unemployment problem that has risen its ugly head in our State. I shall substantiate by giving facts and figures. The unemployment problem has risen to alarming proportions. According to the statistics given by the Government, the Government of the D.M.K., I have to say that the unemployment problem in our State is much more than in many other States. I shall give the figures :—

Number of candidates registered in employment exchanges

1967–68—238,000.

1971–72—361,000.

Number of candidates placed.

1967–68—31,067.

1971–72—36,000.

The extra increase of people in live registers is 123,000 whereas the increase in number of people placed in employment is only 5,000. The vacancies notified during 1967–68 is 44,000 and vacancies

notified during 1971–72 is 49,000; an increase of 5,000. But the number of applicants on the live registers at the end of 1971–72 is 458,000 an increase of 226,000. It is nearly 100 per cent increase when compared to the figure of 1967–68. If this cannot shock this House, the phenomenal increase in applicants on live registers, what else can shock the House? I wonder. This is something like an iceberg. I have not taken into account those who had considered the exchanges as hopeless and who had not registered. That is why I say it is like 'iceberg'. If it explodes, it will be more. Whereas the extras placed in employment and extras in vacancies notified is same, (5000) the number of applicants on live registers has risen by 100 per cent. Is it not terribly shocking? What is it that this Government have done to solve it? Unemployment has risen by 413 per cent during the last four years.

Now I come to labour unrest. During 1966 the number of man-days lost was 7½ lakhs.

Before this Government—

'தொழிலாளர் சார்பாக தொழிலாளர்களுக்காகவே வரக்கூடிய அரசு'—

which is meant for the labour people, this wonderful Government came to power

அப்பொழுதே 7½ lakhs man-days lost

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன் : அரசினுடைய கொள்கை, வேலை வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்பதுதான். சிறிதும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதைப் பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு இந்த பிரச்சினையில் உதவி செய்வார்களா, எதிர்ப்பாக இருப்பார்களா என்று அவரே யோசித்துத் தரவேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் எப்படி என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்ருகத் தெரியும். நான் பல்முறை சமரசம் பேசுவதற்காக, இரண்டு தரப்பினரையும் தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அழைத்து வந்திருக்கிறேன். அது அவர் களுக்கே தெரியும். எந்த அளவுக்கு நான் முயற்சி எடுக்கிறேன்

1973 மார்ச் 9] [Dr. H. V. Hande]

என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். நான் சொல்ல மறந்து விட்டேன் என்பதற்காக இப்படி சொன்னாரோ என்னவோ தெரிய வில்லை. அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன்.

That is the most important crucial point. The man-days lost is 7.5 lakhs before the D.M.K. took charge; after that now it is 37 lakhs of man-days lost; exactly five times, after the 4 or 5 years of the 'excellent' administration-excellent within inverted commas—of the D.M.K. Government. That is what upsets me and shocks me. What are the concrete steps that this Government have taken to solve this problem ? Have they mentioned anything in these books, with so many things, that have been supplied to us. In fact, if only somebody reads these books, it will be seen that these are actually not books of solution of problems, but it is a confession of woeful tales of miserable failures on the part of the Government.

Mainly it deals with some important settlements. Settlement means problems, for, without problems there cannot be settlements. If you only take the book and see, from pages 20 to 35, you will find that a number of strikes had happened in factories and actually 30 major problems are referred to during the one year of the D.M.K. Ministry. That is the most important and crucial problem. And I am sure the Hon. Minister will at least, after we have mentioned it, do something about it.

What about Simpson and Company ? As a result of violent clashes in Sembiam area, two workers were tragically killed and the companies were locked out. Following several rounds of discussions, an agreement was arrived at on 22nd September 1972. How much of co-operation I was giving to the Hon. Minister, the Hon. Minister himself knows. Finally, the workers resumed their duty on 25th September 1972. The Hon. Chief Minister, the Companies' Management and myself and all of us were there and later on the Workers' Union Vice-President, Mr. Chinthan, was also there and he knows what was the decision arrived at. According to the agreement, it was decided that enquiries would be completed within 45 days in the case of workers who were placed on suspension and against whom the Management had

framed charges. The progress of enquiry was to be reviewed every fortnight by the Commissioner of Labour. Was it being done?

After the enquiry, the management's decisions would be communicated to the workers concerned. Was this done? Before implementing the decision, their cases would be reviewed by the Chief Minister periodically. Both the parties would abide by the Chief Minister's review. After September everybody knows what happened. He assured that he would review. In fact everybody was jubilant that something concrete will happen and then both the parties would abide by the Chief Minister's review. But in regard to 184 workers domestic enquiry was to be conducted. The Government had agreed to constitute a special court to hear the police against 243 workers. With regard to the 184 workers against whom domestic enquiry was to be conducted, I would like to state in this House that it is yet to be completed.

In fact, we have brought adqjournment motions a cople of months ago, I think it was in December 1972 and then the Hon. Minister assured me that the enquiry would be completed before 31st December 1972 on the floor of this House. He assuerd and such assurance has not been kept up. Is it an ordinary thing to give an assurance on the floor of the House and not implement it? I want to know. He has not kept up his assurance. The enquiry is yet to be completed. That is with regard to Simpson and Company.

Then I take the Addison and Company. Yesterday I had been there and I had discussed the problems. On 18th January 1973, the Management asked one Mr. Muthukrishnan to do a job in which he is not at all trained. He asked for a few hours time. Immediately he was placed under suspension. Protesting against this, the workers staged a stay-in-strike. The management declared a lock-out on 25th January 1973. The lock-out is not yet lifted. Workers are on relay fast for the past 10 days. What has the Government done? What has the Hon. Minister done about it? Because it is now budget session we could not raise adjournment motions. Has the Hon. Minister told the House what the Government have done by making a statement under Rule 82?

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அடிசன் கம்பெனி வேலை நிறுத்தத்தை விரைவிலே முடிவிற்குக் கொண்டு வருவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I will take the information at its face value, because only yesterday morning I went there and so far nothing had been done. I am very glad if it is a fact, I accept it as a fact. Then 28 workers have been suspended and all of them are active union members. That is one thing.

In this connection, I would like to mention about the Agricultural Engineering Workshop in Basin Bridge where a number of workers have made a request for giving the pension facilities. Of that particular Union, I am the President and my friend, Mr. is the vice-president. I would like to mention about this also.

Coming to Dunlop Factory, the problem is known to everyone. There are more than 2,000 employees. The factory is under lock-out for about 45 days during February and March 1972 because of non-acceptance of the demands of the Union by the management. Afterwards an agreement was entered into between the Union and the management which is valid for four years. Though certain demands such as housing facilities, fixation of D.A., school facilities, uniform E.S.I. facilities were unsettled, the workers returned to work on the assurance given by the Labour Minister that he himself would settle the dispute amicably. As usual, the Labour Minister in my view—I would not use harsh words—could have exercised a little more vigilance. I thought of saying, 'as usual, he did not bother', but I did not have the heart to say it and I say he should have exercised greated control on the assurance given by the management. I feel that adequate control was not exercised by the Minister with regard to the assurance that has been given on the part of the management. Pressing the demands the workers went on a strike and as usual the management declared a lock-out on 22nd January 1973 and then again the lock-out continued for about 2 months. In the meantime, 18 employees including one of the vice-presidents, General Secretary, Joint Secretary were suspended during the first week of January. I would like to know what has been done with regard to this. The Hon. Minister has

given some information with regard to Addison and Company. If he has any information here up his sleeves to set right this malaise, this diseased condition with regard to labour it will be welcome. I want to know if anything has been done in the last few days. My latest information is that nothing as yet seems to have been done.

Then with regard to WIMCO in Thiruvottiyur. The hon. Member Mr. Ma. Vai. Narayanasami knows about it better. It is under lock-out, is it not, for the last four months? Did the Government ever concern itself about doing something in this case. Nothing has been done; what prevented the Hon. Minister calling the Management, workers' representatives and try to solve the problem?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே அரசாங்கம் தலையிட்டால் தலையீடு கூடாது, நாங்கள் தீர்த்துக் கொள்கிறோம் என்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் தலையிடாவிட்டால் அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். விம்கோவைப் பொறுத்த வரையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று அதனுடைய மேனேஜிங் டைரக்டர் அவர்கள் சென்று பம்பாயிலே உள்ள அவர்களது தலைமைக் குழுவிடம் கலந்து பேசி விரைவிலே முடிவு கூறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக இன்னும் ஒரு வார காலத்திலே அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : I want to make my position very clear. I want the Government to interfere as Government; but I do not like political party interference. There is a distinction between Government interfering as Government, as Labour Minister, as Labour Commissioner and as Labour Department, the department calling the management and discussing with them the problem to find a solution. I welcome it.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். நாங்கள் அரசியல் போட்டிகளில் குறுக்கிடாமல் தொழிற் சங்கங்கள் தூய்மையாக இயங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன் என்பதை

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

மறந்துவிட்டுத்தான் தொழிற் சங்கப் பிரச்னைகளைப்பற்றிக் கவனித்து வருகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசியலைத் தொழிற்சங்கப் பிரச்னைகளில் புகுத்துவதை தி.மு. கழகமும், கழக அரசும் விரும்பவில்லை.

DR. H. V. HANDE : I am never against Government interference. I want to make it quite clear so that I should not be quoted wrongly as though I am against Government interference. I want the Government to interfere, call the management and try to settle the issue. Whenever there is an attempt for a settlement, the Hon. Minister can be sure that always there will be the maximum co-operation from me. I even forget to bother about myself, my political affiliations, just as the Hon. Minister says that he does not have any political considerations to enter his efforts. I also never allow it to bother me and he knows it very well.

Now with regard to lay-off, it is round the corner, in the Coimbatore City, Madras City, Madurai and other parts of the State because of the power cut. What is the solution that the Government are going to offer. Are they going to completely throw them on the streets with half-pay and not with full pay? What are the Government going to do about it? I would even say that this is a serious matter so far as labour is concerned because in two or three months we are going to face a much more serious situation than we have already faced. Already about 37 lakh man-days have been lost and it is going to be much more in future. What is the immediate solution which the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Labour have to meet this serious situation? பி.ப 12-30

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, இதற்காகத் தொழிலமைச்சர் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, 6 ஆம் தேதியன்று அந்தக் குழுவின் முதல் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. அடுத்த கூட்டத்தில் அதற்கான பரிகாரம் காணப்படும் என்று சென்ற கூட்டத்தில் தெரிவித்திருக்கிறோம். எனவே கவலையற்று இருக்கவில்லை, அரசாங்கம் தீவிரமான முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறது என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE : Sir, I want another assurance from the Hon. Minister, whether it is possible for the Government to do something to compensate the loss of pay during the lay-off period for the workers and whether they are going to share some responsibility because the power cut is not the product of the efforts of the workers and that of the management. This is a more relevant point I am raising. Whatever Committee we might constitute, would only solve the problem marginally. So, I want a concrete assurance that the Government are going to contribute a substantial share towards the loss suffered by the workers.

Then, regarding the cost of living index there is a mess. I do not know whether the Department or the Government are responsible for it. To substantiate it I can quote facts and figures. In 'The Hindu' dated 17th February 1973 it is stated—

'The official wholesale prices index moved up by 0.7 per cent to 214.3 during the week ended January 27, as against 212.8 for the earlier week. The all commodities index at this level was higher by 1.6 and 12.0 per cent respectively when compared to the corresponding week of the previous month and that of a year ago. The monthly average for month of January worked out at 213 against 211.4 for December 1972 and 191.3 for January, 1972.'

So, the wholesale price index has increased to 213 from 211. Peculiarly the wholesale price is more and the retail price is less. So this has affected all the workers and because the cost of living index has no relationship to the real prices of commodities, the workers are suffering and they are not getting the necessary D.A. This is all due to wrong statistics, about which I spoke a number of times in this House through adjournment motions a couple of years ago. Then in "The Hindu" dated 27th February 1973 it is stated—

"The consumer price index number for industrial workers in Madras (base 1960 as 100) for January is 211 points."

From the above, it is clear that while the wholesale price index has shot up from 211.4 points in December 1972 to 213.0 points in January 1973 the cost of living index for industrial workers in Madras remained at 1,004 points for both December 1972 and

January 1973. The cost of living points for January should work out to 1,013.88 points, using the linking factor of 4.7 but according to the price index it is 1,004. I want to know, how are they going to make good the extra D.A. which the workers are now losing. A number of letters are pouring into my office from the workers and in those letters it is stated, 'Please do something for us'. So, in other words this sort of method by which the Government try to thrust a wrong cost of living index has directly affected the workers. That is why I say this Government are not at all doing adequate good to the workers, and that is my main charge.

Finally, I would refer to about 20 cut motions I have given notice of. In the first cut motion I want to discuss policy. In another cut motion I want to discuss the ways and means to stop frequent lock-outs. Through another cut motion I want to discuss the need to prevent members of one trade union from violently attacking members of another trade union. What has happened in the case of the Simpson and Group Companies. Another cut motion seeks to discuss the need to avoid unrest among the labourers on account of political interference. But this has been denied by the Hon. Minister for Labour. Through another cut motion I want to discuss the need to restrict the political parties importing politics in Labour Unions. I think the Hon. Minister will agree that I have taken a right stand in regard to this matter. Another cut motion seeks to discuss the need on the part of the Government to take an impartial and non-partisan attitude in inter-union rivalries. Through another cut motion I want to discuss about the necessity to abolish the Contract System. A number of workers are on a contract system. Another cut motion seeks to discuss about the irregularities in the present method of calculation of cost-of-living index about which I spoke just now. Through another cut motion I want to discuss the need to provide necessary housing facilities and other convenience to workers. No proper attention has been given to them. Another cut motion seeks to discuss the non-implementation of the completion of the domestic enquiry against 183 workers of Simpson and Company Limited Group of Companies. Another cut motion refers to the workers of Addison, Wimco and Dunlop Companies. I want to

know the concrete steps which the Government are going to take to see that this problem is promptly solved. In this connection, I want to refer to the Book "Labour in Tamil Nadu 1972–73—May Industry Flourish and Labour Prosper". On page 21 it is stated—

"Further discussions were held on 22nd September 1972 before the Minister for Labour and on the basis of the above discussion and the Honourable Chief Minister's advice to the parties, an accord was reached. It was also agreed that in the case of the workers on suspension against whom the management had framed charges, the enquiries would be completed within 45 days..." I have to inform the House that nothing has been done so far.

Sir, I want a categorical reply from the Hon. Minister whether the charges I have levelled against the Government are valid or not. Also I want to know the concrete steps taken by the Government with regard to the points raised in my cut motions. With these words, I support the cut motions and resume my seat.

* **மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்:** தலைவரவர்களே. பொதுவாக இந்த மானியத்தின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில நல்ல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிலாளர்களை வைத்து, தொழிற் சங்கத்தை வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதல்ல. தொழிலாளர்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையையும், தொழிலாளர்களால் அரசியல் கட்சிக்கு லாபமா என்ற கேள்வியையும் எழுப்பி, தொழிலாளர்களுக்கு அரசு செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதுதான் எங்களுக்குக் கொள்கையே தவிர தொழிலாளர்களால் கட்சிக்கு என்ன லாபம் என்று நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது இல்லை. இந்த அறிவுரையைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திட்டவட்டமாகக் கழகத்திற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்களில் சிலர் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனச்சாட்சிப்படி அவர்கள் என்னிடத்தில் சொல்லாவிட்டாலும், மனதார அவர்களே யோசித்துப் பார்க்க

வேண்டும். இந்த அரசினுடைய ஆதிக்கத்தைப் பயன்படுத்தித் தொழிற்சங்கங்களை கழகம் நடத்தி வருகிறது என்று சொல்கிறார்களே அது நியாயந்தானா என்பதை நடுநிலையில் நின்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

பி.அண்ட்.சி. ஆலையில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடையே தொழிற்சங்கப் போட்டி வந்தது. அந்தத் தொழிற்சங்கத்தில் ஒரு பிரிவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மற்றொரு பிரிவு அருமை நண்பர் திரு. அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்களுடைய பிரிவு. இந்த விவகாரத்தை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலே நான் தொழிலாளர் துறை அமைச்சராக இருக்கிறேன் என்று மட்டும் எண்ணாமல், தொழிற்சங்க வாதியாக நின்று முதலமைச்சரவர்களுடைய யோசனையையும் கேட்டு, அதற்காக லேபர் ஆபீசர் அவர்களை அனுப்பி, 'வெரிஃபை' செய்யப்பட்டது. அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் சில ஓட்டுகள்தான் அதிகம் கிடைத்தது. தொழிற்சங்கப் பிரச்சனைகளில் நாங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இருந்தால் அதை மறுத்துவிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தோழர்களின் தொழிற்சங்கத்தான் இயங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அந்தோணிப் பிள்ளையைத் தலைவராகக் கொண்டுதான் தொழிற்சங்கம் இயங்க வேண்டுமென்று கூறி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களுக்கும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று அறிவுரை கூறியிருக்கிறேன். விவரம் தெரிந்த தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அதைப் பற்றி இங்கு எடுத்துக் கூறுவிட்டாலும் அதற்கு நேர்மாறாக கழக அரசைப் பற்றிக் குறை கூறுவது தவறு என்று அவர்கள் உணர்ந்தாலே போதுமானது.

அதே போன்று பிரிட்டானியா பிஸ்கட் பாக்டரியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கத்திற்கும் ஐ.என்.டி.யு.சி.-க்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது. ஐ.என்.டி.யு.சி.-க்குச் சில ஓட்டுகளே அதிகமாக இருந்ததாலும் ஐ.என்.டி.யு.சி, சங்கம்தான் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அறிவித்திருக்கிறோம். இவற்றை எல்லாம் பாராட்டாவிட்டாலும் உண்மைக்கு மாறாக இந்த அரசின்மீது பழி கூறாமல் எங்களிடம்

மேலும் வேலை வாங்கப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

இந்தியாவில் முதல் முதலாகத் தொழிற்சங்கம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? முதல் முதலாக சுபாஷ் சந்திரபோஸ் தலைமையில் ஒரே ஒரு சங்கந்தான் இயங்கி வந்தது. அன்று இருந்த தொழிற்சங்கம் ஏ.ஐ.டி.யு.சி. என்று எண்ணுகிறேன். இப்படி ஒரே ஒரு சங்கமாக இருந்தது எப்படி நான்கு சங்கங்களாகப் பிளவுபட்டது? அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்ததா? திராவிடக் கழகம் இருந்ததா? யாரால் தொழிற்சங்கம் பிளவு பட்டது என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏ.ஐ.டி.யு.சி., ஐ.என்.டி.யு.சி. எச்.எம்.எஸ். என்று இப்படிப் பல பிளவுகள் அன்றைய நாட்களிலேயே ஏன் ஏற்பட்டன?

மதிப்பிற்குரிய மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இங்கு இல்லை. அவரை நாளைக்குக் கேட்டாலும் சொல்லுவார்கள். நாகையில் தொழிலாளர் ஆண்டு விழா. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தத் தொழிற் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. திராவிடக் கழகந்தான் இருந்தது. என்னைத் தொழிற்சங்கக் கொடியேற்ற அழைத்தார்கள். மணலி அவர்கள்தான் திறப்பாளர் என்று கருதுகிறேன். சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதி மாநாட்டின் தலைவர். நான் அங்கு காலையில் போய்ச் சேர்ந்தேன். எட்டு மணிக்குக் கொடியேற்று விழா. ஆனால் 10 மணி வரை மாநாடு நடைபெறவில்லை. என்னை அழைத்த திராவிடர் கழகத்தினரை ஏன் தாமதம் என்று கேட்டேன். நாங்கள் உங்களை அழைத்தது தொழிற்சங்கக் கொடியை ஏற்றுவதற்காகவேதவிர, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக் கொடியை அல்ல என்று சொன்னார்கள். அங்கு ஏற்றுவதற்காக வைத்திருந்த கொடி கம்யூனிஸ்டு கட்சி கொடி என்று அறிந்து நானும், மணலி கந்தசாமி அவர்களும், மற்றவர்களும் கலந்து பேசி தொழிற் சங்கக் கொடியை ஏற்றுவது என்று முடிவு செய்து அதுபோலவே ஏற்றப்பட்டு அன்று விழா நடந்தது. ஆனால் அந்த மாநாட்டுக்குப் பின்னர் அந்தச் சங்கம் மூன்று சங்கங்களாகப் பிரிந்தது.

இன்று தொழிற்சங்கங்கள் பிளவுபடுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்லுபவர்கள் பழைய பாடத்தைத் திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுவரை நாங்கள் ஆரம்பித்த தொழிற்சங்கங்களுக்கு அவற்றை ஆதரித்து அதற்காக ஏதாகிலும் பண உதவி செய்தோமா ? தவறு இருந்தால் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதுதான், வரவேற்கிறேன். ஆனால் பழி சுமத்துவது நாங்கள் செய்யும் சிறந்த பணிக்கு உற்சாகத்தை அளிப்பதாகாது. தொழிற் சங்கத்தை இந்தியாவில் பிளவுபடுத்தியவர்கள் இதற்கு முன்னால் தொழிற்சங்கவாதியாக இருந்தவர்கள்தானே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அரசின் சார்பில், முதல்வர் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வேன்—நாளையதினமே எல்லாத் தொழிற்சங்கத்தையும் கலைத்து விடலாம் ; நாடெங்கிலும் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் ரகசிய ஓட்டு முறையில் தேர்தலை நடத்தி, யார் அதிக ஓட்டுகளைப் பெறுகிறார்களோ அவர்கள்தான் தலைவராக, துணைத் தலைவராக, நிர்வாகிகளாக இருந்து தொழிற்சங்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரட்டும். ஒரு மாதம் தவணை தருகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், வெளியே உள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் கலந்து பேசி பதில் சொல்லட்டும் என்பதைத் தூய்மையான எண்ணத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : அமைச்சர் சொல்லுவதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்களே தவிர செய்வதில்லை. இதிலே காலங்கடத்தாமல் செயலாற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வெளியே உள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேறு ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கந்தான் இருக்க வேண்டுமென்று ரொம்ப நல்லெண்ணத்தோடு சொல்லுகிறார். பல தொழிற்சாலைகளில் நாலைந்து யூனியன்கள்

இருக்கின்றன. எது ரெகக்னைஸ்டு யூனியன் என்றே தெரிய வில்லை. அதிலே எது ரெகக்னைஸ்டு யூனியன் என்று உடனடியாக எவால்யூவேஷன் கமிட்டியை நீங்களாவது கூட்டி இந்த யூனியன் தான் ரெகக்னைஸ்டு என்று சொல்ல சட்டம் இருக்கிறதா, விதி முறைகள் இருக்கின்றனவா ?

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் நேரடி யாகக் கேள்வி கேட்கிறார்கள். எல்லாச் சங்கங்களையும் கலைத்து விட்டுத் தொழிலாளர்கள் பெருவாரியாக எந்தச் சங்கத் தலைமையை ஏற்க விரும்புகிறார்களோ அதைத் தேர்ந்தெடுக் கட்டும் ; ஒரு மாத அவகாசம் தருகிறேன் என்பதாகச் சொல்லு கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதற்கு நேரடி யாகப் பதில் சொல்லித் தொழிலாளர்களுக்குத் தொண்டாற்ற இதுதான் ஏற்ற வழி என்று ஏற்றுக் கொள்வார்களா ?

திரு. க. சுப்பு : நண்பர் நாராயணசாமி அவர்கள் குறிப் பிட்டதுபோல் தொழிற்சங்கங்களைக் கலைக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. சங்கங்கள் இருக்கும். எல்லாத் தொழிலாளர் களும் வாக்களிக்க உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழி லுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற அடிப்படையில் ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தட்டும். யாரும் வாக்கெடுப்புக்குப் பயந்து ஓடோடிப் போகவில்லை. ஏன் இதிலே தாமதம் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தொழிற் சங்கங்களைக் கலைத்துவிடுவது அல்லது வைத்திருப்பது என்பது தொழிலாளர்களின் உரிமையே தவிர, அரசியல் கட்சிகளின் உரிமை அல்ல. அதை விட்டுவிட்டுத் தொழிற் சங்கங்களை அங்கீகரிக்கும் முறையைப்பற்றி அரசாங்கம் வழிவகைகளைக் கண்டறியுமா ?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முக்கியமான கேள்வியாக இருக்கும் காரணத்தால் அதைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன் றத்திலே உள்ளவர்கள்மட்டும் சேர்ந்து விடையளிப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. அமைச்சருக்கும் தெரியும், நமக்கும் தெரியும். வெளியே பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த அவை யில் இடம் பெறாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நடக்காத காரியமாக, இம்ப்ராக்டிகபிள் பாயின்டாகச் சொல்வது சரியல்ல.

தற்போது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் எப்படி ஒரு சங்கமாக அமைக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லோரும் சங்கங்களைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் யாரும் அதற்குத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். இதிலே கேள்வி கேட்டோம் என்ற மகிழ்ச்சிதான் இருக்குமேதவிர, இதற்கு பிராக்டிகலாக என்ன சொல்யூஷன் என்று விளக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்தத் தொழிற்சங்கங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்யும்போது ஏழெட்டுப் பேர் இருந்தால்கூட ரிஜிஸ்டர் செய்யும் முறை இருக்கிறது. இதை மாற்றி 50 பேருக்கும் அதிகமானவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும். அதே சமயத்தில் இரண்டு சங்கங்களுக்கு மேல் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட மாட்டாது என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தால் அதிகப்படியான சங்கங்கள் ஏற்படாது குறைக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட யோசனையை மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லுவார்களா ?

(Thiru M. A. Latheef, Thiru A. Subramaniam and Thiru Narayanaswami rose.)

THIRU M. A. LATHEEF : May I make a submission?

THIRU A. SUBRAMANIAM : I have been standing. I was the first to stand.

MR. DEPUTY SPEAKER : We are not following a queue system. I shall certainly give the hon. Member a chance to speak. First, let Mr. M. A. Latheef explain his point.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுடைய கருத்து என்ன என்று சொல்லுங்கள். புதுமையான கருத்து இருந்தால் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் பலர் இங்குக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்தையும் அவர்களுடைய கருத்தின் அடிப்படையில்

சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கருத்தின் நோக்கமே இண்டர் யூனியன் ரைவல்ரிஸ் இருக்கக்கூடாது, தொழிலாளர்களுடைய கான்சன்சஸ் அறிந்து யாருடைய சார்பில், எந்தச் சங்கத்திற்கு ஆதரவு இருக்கிறதோ . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் என்ன கேட்டார்களோ அதையே திருப்பிச் சொல்லுகிறீர்கள். உங்களுடைய கருத்து என்ன என்று கூறுங்கள். பாயின்டை டெவலப் பண்ணிக்கொண்டு போக வேண்டாம். குறிப்பாகப் பாயின்டுக்கு வாருங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பாயின்டுக்குத்தான் வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்டுக்கு வர முன்னுரை தேவையில்லை.

THIRU M. A. LATHEEF : The Hon. Minister's point is elimination of inter-union rivalry. That has been raised by other members also and some had mentioned that basis of recognition of unions must be uniform, etc. I submit that the Hon. Minister's suggestion is only to eliminate inter-union rivalry. That is a commendable suggestion.

The question of recognition cannot be raised at this juncture because when inter-union rivalry is eliminated, there is the question of recognition of only one union and not many unions. As President of the Nilgiri District Tea Plantation Workers Union, I say the Hon. Minister's suggestion is commendable and on behalf of my union I say that I accept the Hon. Minister's suggestion. I hope that this good suggestion would be acceptable to the other trade union leaders also.

(திரு. மா. வே. நாராயணசாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. நாராயணசாமி நீங்கள் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றுகொண்டிருந்தனர்.)

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு ப்ரீசிடென்ஸ். மற்றவர்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : உறுப்பினர்கள் பேசிய பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வது வழக்கம். பதில் சொல்வதற்கு இடையில் ஆளுக்கு ஒரு ஸ்பீச், மறுபடியும் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒரு ஸ்பீச் ஆரம்பிப்பது நல்லதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது ஒரு நல்ல பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதியின் பேரில் சில விளக்கங்களைக் கேட்கலாம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை ஆதரிக்கிறேன் என்று ஒருவரும், அதை எதிர்த்து ஒருவரும் பேசினால் அதைக் கடைசியாக ஓட்டுக்கு விட வேண்டிய நிலைக்குப் போய்விடும். திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் அமைச்சர் விட்ட சவாலைத் திருப்பிச் சொல்கிறார்கள். திரு. லத்தீப் அவர்கள் அதையே சொல்கிறார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அதை மறுத்துச் சொல்கிறார்கள். இது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : நான் அந்தப் பிரச்னை குறித்து சவால் விடத் தயாராக இல்லை. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. நாட்டிலே இன்றையதினம் தொழில் அமைதி ஏற்படவில்லையென்றால் போட்டி சங்கங்களால்தான் என்று குறிப்பிடுவேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அனந்தநாயகி அவர்களும், ஹாண்டே அவர்களும் இதைப்பற்றி நன்கு அறிவார்கள். சிம்சன் கம்பெனியில் நாம் அமைத்த குழு எப்படி வேலை செய்தது, ஏன் அது கலைக்கப்பட்டது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். நான் யாரையும் சவாலுக்கு அழைக்கத் தயாராக இல்லை.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் என்ற பிரச்னைகுறித்து இங்கே இருக்கும்படியான தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மட்டுமோ அல்லது நாம் மட்டுமோ கருத்துத் தெரிவிப்பது அல்ல, வெளியே உள்ள தலைவர்களும் கூடிப்பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டும். இதற்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு, தற்போதுள்ள சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற ஒரு சட்டப் பிரச்னையையும் அணுகவேண்டும்.

அப்படி நமக்கு ஒருக்கால் அதிகாரம் இல்லையென்றால் மத்திய அரசின் அனுமதி பெற வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். எதற்கும் இதுபற்றி நாம் நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு நாளில் தீர்ந்து விடக்கூடிய பிரச்னை இல்லை. அடிக்கடி கூடிப் பேசி ஒரு முடிவு ஏற்பட நாம் அனைவரும் முனைய வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இந்த அரசை எதிர்க்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியினர் சிலர் சொன்னார்கள். நியாய உணர்வு படைத்த எல்லாத் தொழிலாளர்களும் அரசை வரவேற்கிறார்களே தவிர எங்களை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. இதுவரையில் நடைபெற்ற வேறுபாடுகள், தகராறுகள் காரணமாக—நான் அரசின் சார்பில் சொல்லிக் கொள்வேன்—தொழில் அதிபர்கள் வேண்டுமானால் சில சமயங்களில் நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டுகிறோம் என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர தொழிலாளர்கள் அல்ல. ஒரு தொழில் அதிபர்கூட நான் அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—தொழிற் சங்கத்தில் தலைவராக இருப்பவர்கள், இருந்தவர்கள் அமைச்சராக வந்தால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று சொன்னதாக என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. தொழிற் தகராறுகளில் எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சலுகைகளைப் பெற்றுத் தர முடியுமோ அதற்கு ஏற்றவகையில் நாங்கள் பணியாற்றி வருகிறோம் என்பதை நீங்கள் அருள் கூர்ந்து உணர வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சலுகைகள் போதுமா என்றால் போதாது என்று தான் சொல்லுவேன். எனவே மேலும் தொழிலாளர்களுக்கு நலம் வழங்க தக்க யோசனையைச் சொன்னால் அதைப் பரிசீலனை செய்ய அரசு தயாராக இருக்கிறது.

இங்கே சிம்சன் அண்டு கம்பெனி விவகாரங்களைப்பற்றி யெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் மற்றும் சில உறுப் பினர்களும் சொன்னார்கள். 181 வழக்குகளை விசாரிப்பதில் என் காலதாமதம் என்றால், நானே தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர்களையும் நேரில் வரவழைத்து விசாரித்தேன். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். விசாரணை கொஞ்சம் நிதான மாக நடந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு விசாரணையில் 10 பேர் சாட்சியம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 8 பேர்தான் வருகிறார்கள்.

அதனால்தான் தாமதம். இதுதான் நிலைமை. அதுமட்டுமல்ல, இப்போதுள்ள ஏறத்தாழ 181 வழக்குகளில் 3 கொலை வழக்கு சம்பந்தப்பட்டது. இன்னும் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டியவை 31 அல்லது 32 தான் மீதம் இருக்கிறது. அதை விரைவில் விசாரித்து அந்த அறிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பிவிடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு விரைவாகச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரைவுபடுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று இரு சார்பினரும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

விம்கோ கம்பெனி வேலைநிறுத்தம்பற்றியும் அரசு அக்கறை செலுத்தவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நாம் அக்கறை செலுத்தினாலும் அதுவும் தவறு என்று கூறுகிறார்கள். ஒன்றைச் சொல்வேன், எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் சரி, நாட்டிலே அமைதியும், சட்டமும் சீர்குலையும்போது அதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அரசு உடனே அதைத் தீர்த்து நியாயமாகச் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. விம்கோவின் வேலை நிறுத்தம் பேச்சு வார்த்தை முடியும் கட்டத்தில் இருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு ஏராளமான தொழில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றும் தொழில் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் கோவையில் நடைபெற்ற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். நான் சொல்லிக் கொள்வேன், எதாவது வேலை நிறுத்தம் என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த அரசை மாற்ற வேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால் வேறு வகையில் அதைச் சந்திக்கலாம். ஆனால் தொழிற்சங்கம் என்று வருகிறபோது தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிற வகையில் அதை நீடித்து வைப்பது சரியல்ல. அந்த வகையில் கூடுமான வரையில் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். அப்படித் தந்தால் வேலை இல்லாத பிரச்சினையைக்கூட ஓரளவு தீர்க்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுவேன். ஒரு பாக்டரியில் 20 சதவீதம் போனஸ் தரவேண்டுமென்று ஒரு சங்கம் கோரிக்கை எழுப்பி, அதைத் தொழில் நிர்வாகமும் ஒப்புக் கொள்கிறது. ஆனால் இன்னொரு

சங்கம் 25 சதவீதம் தரவேண்டும் என்று கூறுகிறது. இன்னொரு சங்கம் 30 சதவீதம் தரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிக்கிறது. இன்னொரு சங்கம் 35 சத வீதம் என்று கேட்கிறது. எவ்வளவு கேட்டாலும் அதற்கு சாத்தியக்கூறு இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து கேட்டால் நல்லது. ஒரு சங்கம் 20 சத வீதம் என்று ஒப்புக் கொண்ட பிறகு போட்டி மனப்பான்மையோடு 25 சத வீதம் என்று மற்றொரு சங்கம் கேட்பது நல்லதல்ல. தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருப்பவர்கள் எழுப்பும் கோரிக்கைகள் நியாய மானதாக இருக்க வேண்டும். நடைமுறைக்கு வராத அளவில் கேட்கக்கூடாது. அந்த வகையில் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக அரசியல் நோக்கத்தோடு, சில பேர் அரசாங்கத்தின்மீது குறை கூறுவதால் பயனில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் பாக்டரிகளுக்குப் போய் பார்வையிடும்போது முன்ன தாகவே சொல்லிவிட்டுப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தொழிற்சாலைகளுக்கோ அல்லது தோட்டங்களுக்கோ ஆய்வு செய்யப்போகும்போது தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை ஆய்வாளர்கள் கலந்து கொண்டு போக வேண்டுமென்று உத்தரவிட அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது. இதற்கான உத்தரவு விரைவில் போடப் படும். மற்றொன்றையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவேன். அந்தத் தோட்டத்தில், தொழிற்சாலையில் ஏதேனும் குறை இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் யாருக்கும் சொல்லாமல் சர்பிரைஸ் விசிட்டாகத்தான் போக முடியும். அப்போதுதான் குறைகள் இருப்பின் கண்டுபிடிக்க முடியும். அதை நீங்கள் அனைவரும் வரவேற்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் புள்ளிவிவரத் துறைபற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. சிம்லாவில் ஒரு குழு இயங்குகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள புள்ளி விவரத்துறை என்ன பரிந்துரை செய் தாலும் சிம்லாவில் உள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆராய்ந்து எந்த ஒரு முடிவை எடுக்கிறார்களோ அது தான் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த விவரத் தைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டி

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

என்ற குழு பரிந்துரை தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்களும் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறார். அந்தக் குழு இன்னும் அறிக்கை தரவில்லை. அது வந்தபிறகு நாம் என்ன செய்வது என்பது குறித்து ஆராயலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் சுட்டிக்காட்டிய கருத்துக்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தால் அதைப்பற்றி சிம்லா குழுவிற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக அனுப்பி அதற்குப் பரிகாரம் உடனடியாகப் பெறுவார்களானால், அது தொழிலாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் நன்மை தரக்கூடியது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன கருத்தை ஏற்று அதை அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பி.ப. 1–00

ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகளுக்கு அந்த மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை செய்து கொள்வதற்கு வசதியில்லை என்று மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அந்த நிலை மாறி அங்கு இருக்கும் ஸ்டாஃப்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அங்கேயே மருத்துவ உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவுட் பேஷண்ட் சிகிச்சையும் அங்கேயே அளிக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, வேலை வாய்ப்பு அகங்களில் போதிய உற்சாகத்துடன் அந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை என்று உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை உடனே கவனித்து எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யலாம். வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்றால், தொழில் வளரவேண்டும். தொழில் வளர்ந்தால்தான் இன்னும் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். உதாரணமாக இந்த ஆண்டில் ஒரு தொழிற்சாலையில் 2,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் அடுத்த ஆண்டு 2,500 பேர் வேலை செய்யும் வாய்ப்பு ஏற்படவேண்டும். ஆகவே, மேலும் 500 பேர்களுக்கு அங்கே வேலை கிடைக்கும். ஆனால்,

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், ஒரு தொழிற்சாலையில் 2,000 பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தால், 1,500, 1,000 என்று அந்த எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இவர்களின் எண்ணிக்கையும் சேர்ந்து வேலை இல்லாத் திண்டாட்டத்தினால் பல தொல்லைகளை அனுபவிக்கிறார்கள். இங்கு உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்வேன். அரசியல் பிரச்சினையில் நீங்கள் எவ்வளவு காரசாரமாகவோ கடுமையாகவோத் தாக்குங்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை அணுகும்பொழுது நாம் தூய்மையாக நடந்துகொண்டால்தான் நாட்டில் தொழில் அமைதி ஏற்படும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும், நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் வேலை வாய்ப்பும் நல்வாழ்வும் கிடைக்கும் என்பதை எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

விருதுநகரிலே மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று திரு. சௌடி. சுந்தரபாரதி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது அது வாடகைக் கட்டடத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விரைவிலே அதைச் சரிபார்த்து, கட்டடம் அமைப்பதற்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லாவிட்டால், வேறு கட்டடத்திற்கு அந்த அலுவலகத்தை மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கிராஜுவிடிக்கு வருமான வரியிலிருந்து விதிவிலக்குத் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே வருமான வரிச்சட்டம் பிரிவு 10-ன்படி, 15 மாதச் சம்பளம், அல்லது ரூ. 24,000 இதில் எது குறைவோ அந்த அளவுக்கு கிராஜுவிடிக்கு விதிவிலக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது இயற்றப்பட்டுள்ள கிராஜுவிடி சட்டப்படி கிராஜுவிடி தொகை பஞ்சப்படி உள்பட 20 மாதச் சம்பளம் அதிகப்படியாக என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதனால், ஏற்கெனவே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைவிட இது அதிகமாக இருக்கக் கூடும். இதனால் அதிகமான தொகைக்கு வருமான வரி கட்ட வேண்டிய நியதி ஏற்படும் என்பதை அறிந்து, இப்பொழுது விதிவிலக்கை மாற்றி அமைக்க சென்டிரல் போர்டு ஆஃப் டாக்ஸஸ் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்னை சட்டப் பிரச்சினையாக இருப்பதினாலே, சந்தர்ப்பம் வரும்பொழுது மாநில அரசு தக்க முறையை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே சமரச அதிகாரி பேச்சு வார்த்தையைத் துவக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் அன்றாடம் நடைமுறையில் இருக்கும்படியான நிலைமைகள். இதிலே சாதாரணக் குறைகள் இருந்தாலும்கூட அவையிலேயோ தனிப்பட்ட முறையிலோ என்னிடம் எடுத்துக் கூறினால், அதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்கிறோம்.

விவசாயிகளுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைக்க ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நினைவில்கொண்டு வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, மருத்துவ வசதி ஆகிய வசதிகள் குறித்துப் பரிந்துரை செய்ய ஒரு குழு அமைத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அதிலே உறுப்பினர்களாக இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்தவுடனேயே பரிசிலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறைந்தபட்சம் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள தொழில்கள் விவசாயம், தீப்பெட்டி, பீடி, புகையிலை, தோல் பதனிடும் தொழில், பனியன் தொழில், அரிசி மாவுமில், நகராட்சி, ஊராட்சி தொழிலாளர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், கட்டட வேலைத் தொழிலாளர்கள், ரஸ்தா போடும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள், ஜவ்வரிசி தொழில், பருத்தி விதை எடுக்கும் தொழில், முதலிய தொழில்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது நண்பர் திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் கும்முடிப்பூண்டியில் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் அலுவலகம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நினைவில்கொண்டு நிதிநிலை எந்த அளவுக்கு

இடம் கொடுக்கிறதோ, எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பதிவுத் துறையை 40 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே 21 மாவட்டங்கள் இயங்கி வருகிறது. இப்பொழுது புதிதாக 5 மாவட்டங்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இன்னும் இதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று திரு. லத்தீப் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வகாப் அவர்களும், சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்களும் அதே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 5 மாவட்டங்கள் சேர்ந்திருந்தபோதிலும், எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமாகச் சேர்ப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புதிதாக 5 மாவட்டம் 26 ஆக வளருகிறது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : இந்தத் துறையிலே பணம் மிச்சம் இருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பகுதிதான் செலவழிக்கிறோம். கூடுதலாக ரூ. 60 லட்சம் செலவழித்து, இன்னும் அதிக மாவட்டங்களைச் சேர்த்தால், மொத்தம் 40 ஆகிவிடும். அதில் ஒன்றும் அதிகச் செலவு வந்துவிடப் போவதில்லை. இப்பொழுது ரூ. 300 லட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதில் ரூ. 150 லட்சம் செலவழித்து, இன்னும் ரூ. 90 லட்சத்தோடு கூட கொஞ்சம் செலவிட்டு ஒரே அடியாக இந்த வருஷமே எல்லா மாவட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் இந்தத் துறையிலே மிச்சம் வருகிறதே, ஏன் அதை விரிவு படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் இப்படியே செய்துகொண்டு போனால் பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிடும். இதுபோன்ற வருவாய்களையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் மக்களுக்கு, பொதுவாக சமுதாயத்திற்கு கடமைகளை அரசு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எனினும் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்தை நினைவிலே வைத்து, கூடிய வரையில் அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முயற்சி செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் மா. வே. நாராயணசாமி அவர்கள், துரைசாமி அவர்கள், இராமலிங்கம் அவர்கள் இந்த அரசு செய்துள்ள பணிகளைப் பாராட்டினாலும், சில வேண்டுகோள்களையும் விடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு முற்படுவேன் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். ஆக, இந்தத் துறையிலே நண்பர்கள் அதிகமாக கட் மோஷன்கள் கொடுத்திருந்தாலும்கூட, அதை எடுத்துக்கூறும் வகையிலே யோசனைகளை நல்ல முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருள்கூர்ந்து வெட்டு பிரேரணைகளை திரும்பப் பெற்று, இதற்கு நீங்கள் அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டன்லப் கம்பெனியில் சுமுகமாக வேலை நடக்கிறது. ஆனால், 18 தொழிலாளர்கள் மீது டிப்பார்ட்மெண்ட் விசாரணை நடைபெறு கிறது. விசாரணை முடிந்தவுடன் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வந்தபிறகுதான் மானேஜ்மெண்ட் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்த பிறகு, அதை ரத்து செய்து தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் பழக்கம் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த அரசு அமைந்த பிறகுதான் அவ்வித சலுகைகளைச் சம்பந் தப்பட்ட தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல பிரச்னைகளில் தாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் சட்டப்படி நியாயமாக இருந் தாலும்கூட, எங்களுடைய வேண்டுகோளின்பேரில், அதை நடை முறைக்குக் கொண்டு வாராமல் பல தொழிற்சாலைகளில் நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆதலாலே டன்லப் கம்பெனியில் 18 தொழிலாளர்களின் மீது விசாரணை முடிந்தபிறகு அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. நா. வீராசாமி எழுந்தார் கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் முடிக்கட்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முடிப்பதற்கு முன்பே இப்பொழுதே கேட்டால் அவர் பதில் சொல்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இந்தப் பவர் கட்டினால் லே ஆஃப் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கும் காரணத்தினால் அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் குழு அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பவர் கட்டினால் லே ஆஃப் ஆகக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சம் நஷ்டஈடு அல்லது காம்பென்சேட்டரி அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறதா ? ஏதாவது யோசனை சொல்லியிருக்கிறீர்களா ? முத்தரப்பு மகாநாடு கூட்டி முடிவு எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்களா என்று அதைப்பற்றி ஏதாவது சொன்னால் லே ஆஃப் ஆகக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு சிறிது ஆறுதலாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர், மின் துறை அமைச்சர், தொழில் அதிபர்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஆகியோர் இடம் பெற்று, இந்தப் பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது நான் இங்கே ஒரு உறுதி தருவேனானால், அந்தக் குழுவை நான் அவமதிப்பதாகும். எனவே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த கூட்டத்தில் இந்தப் பிரச்னைகளெல்லாம் அங்கே விவாதத்திற்கு வர இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் பேச்சை முடித்தாகவில்லை. அதற்குள் நீங்கள் எழுந்திருந்தால் எப்படி ? அமைச்சரை பேசவிடாமல் எழுந்து நின்றால் எப்படி ? அமைச்சர் முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அடுத்து, எழுது பொருள் அச்சுத்துறை சம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வராஜ் அவர்கள் இங்கே பாராட்டிப் பேசி, சில யோசனைகளையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் மாவட்ட அளவில் ஒரு அச்சுக்கூடம் அமைக்க மதுரை மாநகரத்தில் இட

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

மெல்லாம் பார்த்தாகிவிட்டது. விரைவிலே கட்டடம் கட்டுவதற்கு அங்கே ஆவனச் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். அதைப்போலவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசுத் துறை அச்சகம் இருக்க வேண்டும் என்பது அரசு ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையாகும். நிதிநிலை வசதிப் படாததால் இந்த ஆண்டு மதுரைக்கு மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாவட்ட தலைநகரிலும் அரசு அச்சகம் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விருத்தாசலத்தில் இருக்கின்ற அச்சுக்கூடத்தில் போதுமான இட வசதி இல்லை என்றும், விரிவான முறையில் அதற்கு சொந்தக் கட்டிடம் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த அச்சகத்திற்கு சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு அரசு தக்க முயற்சியை மேற் கொள்ளும்.

தற்போது சென்னையிலே செயல்படுகிற அச்சகம் தங்கசாலையில் இருக்கிறது. இன்னும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று அரசு கருதியிருக்கிறது. விரிவுபடுத்துவதற்காக கூனைப் பகுதியில் இடம் பார்த்து, அச்சகம் விரைவில் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் ஏறத்தாழ ஒன்றரை மாத முடிவுக்குள் எல்லா வேலைகளும் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க் கப்படுகிறது. அங்கே வேலை தொடங்கிவிட்டால் சுமார் 800 தொழிலாளர்களுக்கு புதிதாக வேலை கிடைக்கும்.

இந்த அச்சுத் துறையிலே, சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டத்தில், ஒவ்வொருந் துறை அதிகாரிகளால் அச்சிடு வதற்காக அனுப்பப்பட்ட அமைச்சர்களுடைய விளக்கங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் அச்சிட்டு தாமதமாகக் கிடைத்தன என்று சொல்லப்பட்டது. அதைக் கவனத்தில் கொண்டு துரிதமாக வேலைகள் நடைபெற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சட்டசபை நடவடிக்கைகள் கூட--ஒரு கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள் அடுத்த கூட்டம் வருவதற்குள் அச்சிட்டு கொடுக்கப்பட்டு விட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி எல்லாக் குறிப்புகளையும் இப்போது உடனுக்குடன் அச்சிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இப்போது அச்சுத் துறை பணியாற்றி வருகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9

அதேபோன்று பத்திரப் பதிவுத் துறையும் இப்போது பணி யாற்றி வருகிறது. எனவே, பத்திரப் பதிவுத் துறை, தொழிலாளர் துறை, அச்சுத் துறை ஆகிய இந்தத் துறைகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமான கருத்துக்களையும், நல்ல ஆலோசனை களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் துறைகளிலே பணியாற்றி வருகின்ற அதிகாரி களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், அலுவலாளர்களுக்கும் அரசின் சார்பில் பாராட்டு தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

(Hon. Members, Thiru M. Surendran, Thirumathi T. N. Anandanayaki, Thiru N. Veerasami and Dr. H. V. Hande stood up in their seats.)

MR. DEPUTY SPEAKER: I will not allow any retort; Members can seek clarification only. One by one.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 'ரிடார்ட்' செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஒரே ஒரு சந்தேகத்தை மட்டும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறேன். 'லே ஆஃப்' பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்போது ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத் தார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைப்பற்றி முடிவு செய்ய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், குழுவில் முடிவு செய்வதற்கு முன்னால் அதுபற்றி சொல்வது முறையல்ல என்றும் தெரி வித்தார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் அறிய விரும்புகிறேன். லே ஆஃபின் காரணமாக அரைச் சம்பளம் சில நிறுவனங்களில் வழங்கப்படுகிறது; சில நிறுவனங்களில் இல்லை. அதைப்பற்றி விவாதிக்கத்தான் குழு அமைக்கப்பட்டிருப் பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். பவர் கட்டைப் பற்றி அதில் விவாதிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்தக் குழுவில் பவர் கட்டைப்பற்றியும் விவாதித்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன செய்வது என்று ஆராயப்படுமா? அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை மட்டும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை எல்லோரும் அனுசரித்து, இருக்கின்ற சங்கடங்களை எப்படிப் பகிர்ந்துகொள்வது என்பதைப் பொது

வான அடிப்படையிலே விவாதித்து மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே குழு ஆராய்ச்சி செய்யும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தங்கசாலையில் இருக்கின்ற அச்சகம் விரிவாக்கப்படுவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது சென்னை நகரில் அதிகமாகப் பெண்கள் வேலை வாய்ப் பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமானால், இப்போது இருக்கின்ற பெண்கள் வீட்டுக்குப் போனால்தான் புதிதாக அச்சகத்தில் பெண்களை நியமிக்க முடியும் என்றும் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கின்ற இடங்களில் பெண்களை புதிதாக நியமிக்காவிட்டாலும் புதிதாகத் திறக்கப்படும் அச்சகத்தில் பெண்களை அதிகமாக நியமிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? இப்படி ஏற்படுகின்ற ஒன்றிரண்டு இடங்களில் கூட அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை கேள்விக் குறியாகவே அமைந்து விடும். ஆகவே பெண்களை நியமிப்பதில் கடுமை காட்டாமல் கொஞ்சம் தாராளமாக நடந்து கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பெண்களை நியமிக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவில்லை. இப்போதும் அச்சுக் கூடத்தில் பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கை போதாது என்று கருதினால் அச்சகத்தில் இன்னும் அதிகமான பெண்களை நியமிக்க வசதியும், சூழ்நிலையும் உருவானால் அதிகம் பேரை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் ராணிப்பேட்டையில் பாரிக் கம்பெனி இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டில் 8 சதவிகிதம் குறைத்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள் என்று கருது கிறேன். அப்படி குறைத்துக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இப்போதுதான் அந்தக் கோரிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி

விசாரித்து, அவசியப்பட்டால் தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய முன்வரும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நாகர்கோவிலில் இருக்கின்ற லேபர் ஆபீசரைப் பற்றி கழிந்த ஆண்டிலே கூட இந்த மானியத்தின் மீது நான் உரையாற்றும்போது குறிப்பிட்டேன். அங்கே லேபர் ஆபீசர் இல்லை. இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்பட்டு வருகிறார் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a clarification arising out of the speech of the Hon. Minister. Almost you are putting a lot of questions. I would like to inform hon. Members that this is not correct. I request you all kindly to stop this. If you want, give notice of questions and I will try to get answers as early as possible. These are all trivial matters to ask now.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நிரந்தரமாக ஒரு லேபர் ஆபீசரை அங்கே நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். கிளாரிஃபிக்கேஷன் கேட்பதாக இருந்தால், ஏற்கெனவே நீங்கள் எழுப்பியப் பிரச்சனைக்கு மினிஸ்டர் ரிப்ளையில் கொள்கை அடிப்படையில் ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேட்கலாம். குறிப்பாக ஒரு இடத்தில் லேபர் ஆபீசர் இல்லை என்றோ அல்லது அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார் என்றோ அல்லது சுவரில் வெள்ளையடிக்கவில்லை என்றோ அல்லது சுவர் விழுந்துவிட்டது என்றோ சொன்னால் அதற்கு எப்படி அமைச்சர் பதில் சொல்ல முடியும்? அப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்பது சரியல்ல. அமைச்சரிடம் அதுபற்றிய தகவல் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். தனியாகக் கேள்வி போட்டால் தகவல் சேகரித்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே, இப்போது பொதுவாக, ஏற்கெனவே பேசப்பட்டவைகளைப்பற்றிய சந்தேகங்களைத்தான் கேட்கலாம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஜேம்ஸ் அவர்கள் இதைப் பற்றி கட்மோஷனில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு இப்போது நேரமும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அவரை பேசுவதற்கு அலவ் பண்ணுங்கள். அவர் சொல்லி முடிக்கட்டும்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்து, கன்னியாகுமரியில் இருக்கின்ற இந்தியன் ரேர் எர்த் கம்பெனிக்கு நாகர்கோவில் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசிலிருந்து அரிஜன் அல்லாத ஒருவரை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு இன்னும் தகவல் இல்லை. அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. சுப்பு எழுந்து பேசத் தொடங்கினர்)

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாதுவாக இருப்பது தப்பு போல் இருக்கிறது. இந்த மால்கோ கம்பெனி தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பவும் வேலைக்குச் செல்ல ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படுமா ?

இரண்டாவதாக, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைப் பற்றி விவாதிக்கக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஏற்கெனவே கோவையில் 'லே ஆஃப்' ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி உள்ள லே ஆஃப் சம்பளம் மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இதுகூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் மின் லே ஆஃப் காலத்தில் முழுச் சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மூன்றுவதாக, கோவையிலே இருக்கின்ற வெல்பேர் சென்டரில் இப்போது வானெலி பெட்டி மட்டும்தான் பாடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷம் ஆகியும் இங்கே வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த வெல்பேர் சென்டர் சரியான முறையில் செயல்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தொழிலாளர் நல நிதி அடிப்படையில் கோவையிலே திறக்கப்பட்டுள்ள விடுதிகளில் இன்னும் பல வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. அவை விரைவிலே செய்யப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் லேபர் ஆபீசரை நிரந்தரமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னர்கள். அது பற்றிய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

'லே-ஆஃப்' செய்யப்பட்டு, அதனால் எழுந்துள்ள தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதிக்கக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் சார்பிலே இடம் பெற்ற உறுப்பினர்களிடம் கூறி விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளச் செய்தால், முடிவுகளைத் தெரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அவர்கள் மால்கோ கம்பெனித் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதை தக்க சமயத்தில் பரிசீலனை செய்யப்படும். இப்போது உறுதி கொடுப்பது என்பது இயலாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கம்பெனியை எடுப்பதற்கு விரைவில் அங்கே இருந்து உத்தரவு வருவதற்கு நீங்கள் எல்லாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் எல்லாக் காரியங்களும் நன்மையாக நடைபெறும்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் திட்டவட்டமாக அந்தக் கொள்கையை அறிவித்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்தக் கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். எதிர்க் கட்சி என்பதால் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்க வேண்டுமென்றில்லை. ஆனால் அதற்கு சரியான விளக்கமில்லாமல், குறுக்கீடுகளினால் அது வேறு திசைக்குச் சென்றுவிட்ட காரணத்தால் தான் அதற்கு விளக்கம் கேட்கிறேன். போட்டியைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் சட்டமியற்ற அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கேரள அரசாங்கமும் அப்படி சட்டமியற்றியிருக்கிறது. மத்திய அரசு இந்தியா முழுமைக்கும் அச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறது. எனவே, ஒரு பில் கொண்டு வந்து, அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடலாம். அதன் மூலம் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வழி வகுக்கலாம். எனவே, காலம் தாழ்த்தாமல் அந்தக் கொள்கையை உடனடியாக நிறைவேற்ற சட்டம் கொண்டுவரப்படுமென்ற உறுதி மொழியை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இங்கே நான் அறிவித்தது, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பது மாத்திரமல்ல. வெளியார் தலையீடும் இருக்கக்கூடாது என்பதையும் சேர்த்துத்தான் அறிவித்தேன். உடனே, திரு. ஹாண்டே அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட ஒரு சிறிய குறிப்பில் ஒத்துக்கொள்வதாக எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் தலையை ஆட்டுகிறார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வைத்திருக்கிறேன். ஆனால், வெளியே போய் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 'வெளியார் தலையீடு இருக்க வேண்டும். அதை அறவே நீக்கிவிடக் கூடாது' என்று தெரிவித்தார்கள். திரு. சுப்பு சொன்னதைப்போல பில் கொண்டு வரலாம். அப்படி பில் கொண்டு வரும்போது, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதோடு வெளியார் தலையீடும் இருக்கக்கூடாது. தொழிலிலுள்ளவர்களே தான் தலைவராக வரவேண்டுமென்பதையும் ஒப்புக்கொள்வதாக இருந்தால் பில் கொண்டு வருவது பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, இங்கே எழுப்பப்பட்ட பிரச்னை எப்படி அங்கீகரிப்பது என்பது பற்றி. இரகசிய வாக்கெடுப்பு என்று பேசப்பட்டு, அதன்மூலம் அங்கீகாரம் அளிப்பது பற்றி சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா என்பது பற்றியாகும். வெளியார் தலையீடு இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா, தொழிலிலுள்ளவர்கள்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வர வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி பின்னால் பில் கொண்டு வரும்போது பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்த்தால், தொழிலாளியாக இல்லாத ஒருவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருக்க முடியாத ஒரு நிலை வரும். அங்கீகாரம் கொடுப்பதுபற்றி அரசின் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரு. சுப்பு கொடுத்த உதாரணம் சரியாக இல்லை. தொழிலாளியாக இல்லாதவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக எப்படி இருக்க முடியும் என்று கேட்கின்ற உதாரணம் சரியல்ல. இதற்கும் நான்

வெளியிட்ட கருத்திற்கும் எள்ளளவும் சம்பந்தமில்லை. நான் சொன்னது, "ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும். வெளியார் தலையீடு இருக்கக்கூடாது" என்பதுதான். வெளியார் தலையீட்டின் காரணமாக தொழிலமைதி கெடுகிற சூழ்நிலை நேர்ந்து விடுகிறது. ஒரு கருத்து இங்கே சொல்லப்பட்டது. தொழிலுக்குள்ளேயே தலைவர் என்று வந்தால், அப்படி தலைவராக வருகிற தொழிற்சங்கத் தலைவர் சட்ட நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை வரும், என்று. அதெல்லாம் பத்தாம் பசலிக் கருத்து. இப்போது தொழிலாளர்கள் சட்டங்களை நுணுக்கமாக தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதையும் சேர்த்து ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் பில் கொண்டு வருவதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, வெளியிலிருந்து தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வரக்கூடாது என்று சொன்னேன். ஏனென்றால், அரசாங்க மேனேஜ்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் மேனேஜ்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, மேனேஜ்மெண்ட்டைடிலிருந்து நிறையத் தொல்லைகள் வரும். தொழிற்சங்கத் தலைவர், எம்.எல்.ஏ. ஆகவோ, எம்.பி.-யாகவோ இருந்தால் மேனேஜ்மெண்டார் ஓரளவு பயப்படுவார்கள். சொன்னதைக் கேட்பார்கள். தொழிலிலுள்ளவர்களே தொழிற்சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் நிர்வாகத்தார் சரியாக அணுகுவதில்லை. இதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும். தொழிலிலே இருந்து தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் அவருக்கு நல்ல முதலிடம் கொடுத்து வரக்கூடிய நிலை எப்படி வரும் என்பதற்கு விளக்கம் சொன்னால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எம்.எல்.ஏ., எம்.பி.-யாக இல்லாமலே, அப்படிப்பட்ட பட்டங்கள் ஏதுமில்லாமலே தொழிற்சங்கங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி முதலாளிகளை நிச்சயம் மிரட்ட முடியும் என்பதை நண்பர் ஹாண்டே அறிவார் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எம்.எல்.ஏ, எம்.பி.-யாக இருந்தால்தான் முதலாளிகளை மிரட்ட முடியுமென்பதல்ல. தொழிலுக்குள்ளே இருப்பவர்கள்

1973 மார்ச் 9]

தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் நிச்சயம் அவர்கள் தருகின்ற நியாயமான கோரிக்கைகள் பக்கம் அரசு இருக்கும். எந்த அச்சமும் தேவையில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, in my speech I mentioned about the speech of the Hon. Chief Minister wherein he was reported to have said that there is a proposal about some wage freeze. I hope and trust that that is not true and that there is no such proposal, at least on the part of the Tamil Nadu Government. (Interruption) I mean "freeze of wages to bring down prices (Interruption). Wage freeze of labour.

அடிப்படைச் சம்பளத்தில் இனிமேல் ஏற்றமே இல்லை என்று பேசியதாக கேள்விப்பட்டேன். அது சரியா, இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இது அரசின் கொள்கையா, இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, யார், எந்தக் கூட்டத்தில் அப்படிப் பேசினார்கள் என்று தெரிவித்தால் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவரவர்களே, நான் பேசுகின்றபோது அண்மையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சார வெட்டின் காரணமாக கோவை போன்ற நகரங்களில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். லே ஆப் சம்பளம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், நிர்வாகமும் கூடி முடிவெடுப்பதாகக் கூறப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட கூட்டம் விரைவில் கூட்டப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, அதற்குப் பிறகு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழு விவாதித்து முடிவு செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, விலைவாசி உயர்வு காரணமாக சம்பள உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டே போனால் அது மேலும் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாகிவிடும். எனவே, வேஜ் ஃபிரீஸ் வேண்டுமென்று கும்பகோணத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் பேசியதாக திரு. கே. எம். எஸ். அவர்கள் அவருக்குக் கிடைத்த செய்தியை வைத்து அப்படிக் கேட்டார்கள். அப்படி பேசியது உண்மையா? வேஜ் ஃபிரீசுக்கு ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அப்படிப் பேசியதாக எந்தப் பத்திரிக்கையில் வந்தது என்று தெரிவித்தால் சொல்ல முடியும். நான் அப்படி எங்கேயும் பேசவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, விருதுநகரிலுள்ள டிஸ்டிரிக்ட் ரெஜிஸ்ட்டிரார் அலுவலகத்தை மாற்றப் போவதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அலுவலகம் நீண்ட நாட்களாக விருதுநகரிலேயே இயங்கி வருகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் மையமாக இருக்கக்கூடிய விருதுநகரிலிருந்து அந்த அலுவலகத்தை மாற்றாமல், வேண்டுமானால், வேறு எங்காவது கேட்டால் புதிய ரெஜிஸ்ட்டிரார் அலுவலகத்தைத் திறப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, நான் அதைப்பற்றி சொன்னபோது உறுப்பினர் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். விருதுநகரிலிருந்து வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கட்டடம் பழுதுபட்டு இருக்கிறது, ஆகவே வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆவன செய்யப்படுமென்று சொன்னேன்.

ஆகவே, நான் சொன்ன கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

THIRU M. A. LATHEEF : Mr. Deputy Speaker, Sir............

MR. DEPUTY SPEAKER : Now I take up the cut motions. Does the Hon. Member, Mr Dennis............

THIRU M. A. LATHEEF : I take objection to this, Sir. I want to............

MR. DEPUTY SPEAKER : How can you? That is my discretion.

1973 மார்ச் 9]

THIRU M. A. LATHEEF : You have the discretion. But I want to submit..............

MR. DEPUTY SPEAKER : You come to my chamber........

THIRU M. A. LATHEEF : I want to make a submission.........

MR. DEPUTY SPEAKER : I am not accepting your submission. The hon. Member, Mr. Latheef will please resume his seat.

THIRU M. A. LATHEEF : You have allowed the others. I want to sumbit..............

MR. DEPUTY SPEAKER : When I have said that 'discussion is over', the hon. Member must resume his seat.

THIRU M. A. LATHEEF : I am not disobeying the Chair......

MR. DEPUTY SPEAKER : This is more than that. Please resume your seat.

விவாதம் முடிவுற்றது. கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எ. வஹாப், திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,36,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 28 தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்பதற்கு கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திரு. எ. சுப்பிரமணியம், திரு என். கே. பழனிசாமி, திரு. கே. எ. வகாப், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

'நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,42,42,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை என்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. எ. வகாப், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,87,04,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்".

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.34 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

'Nil'

B. Reports, Notifications and Other Papers.

58. Notification issued with G.O. Ms. No. 88, Revenue, dated the 11th January 1973, in regard to remission of stamp duty and registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, and the Indian Registration Act, 1908 in respect of the mortgage deed to be executed by the Southern Structurals, Limited, Madras, in favour of the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited, Madras.

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Revenue, dated the 9th January 1973, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the mortgage deed to be executed by the Tamil Nadu Electricity Board for taking a loan from the Life Insurance Corporation of India.

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 193, Revenue, dated the 29th January 1973, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the sale deed in favour of the Villupuram Tamil Nadu Electricity Board Staff Co-operative House Building Society, Limited, Villupuram.

61. Notification issued with G.O. Ms. No. 3474, Revenue, dated the 27th December 1972, in regard to remission of samp duey and registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, and the Indian Registration Act, 1908, in respect of the mortgage

deeds to be executed by the repatriates from Burma and Ceylon in favour of the Government for obtaining loan under the housing scheme for purpose of rehabilitation.

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 3476, Revenue, dated the 27th December 1972, in regard to remission of stamp duty and registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, and the Indian Registration Act, 1908, in respect of the sale deeds to be executed for the purchase of agricultural lands by the repatriates from Burma and Ceylon.

† 63. Review of the Progress made in Co-operative Development Schemes, 1972–73. (English and Tamil.)

† 64. A Review on the working of the Stationery and Printing Department during 1972–73. (English and Tamil.)

† 65. Speech by Hon. Thiru N. V. Natarajan, Minister for Labour on Demand No. 39—Stationery and Printing. (English and Tamil.)

† Despatched to Members on 7th March 1973.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 1.

(ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

கோரிக்கை எண் 6—ஆவணப் பதிவுத் துறை.

ஆவணப் பதிவுத் துறை சொத்துக்களின் உரிமையைப் பொறுத்த ஆவணங்களைப் பதிவு செய்வதற்குப் பொறுப்பாக உள்ளதுடன், இடம் பெயராச் சொத்துக்களின் உரிமை கோருபவர்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான ஆவணங்களை வைத்துவரும் பொறுப்பையும் ஏற்று செவ்வனே நடத்தி, வருகிறது. இத்துறை இந்தியப் பங்குதாரர் சட்டம், சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டம், பிறப்பு, இறப்பு பதிவுச் சட்டம், சிறப்புத் திருமணங்கள் சட்டம், இந்து திருமணச் சட்டம் போன்ற முக்கியமான திருமணப் பதிவுச் சட்டங்களை நிர்வகித்து வருகிறது. 1969, டிசம்பர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு தமிழ் நாடு முழுவதும் நீடிக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் நாடு சிட்டு நிதிச் சட்டத்தையும் இத் துறை நிர்வகிக்கிறது.

2. 1967 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் (திருத்தச்) சட்டத்தின் மூலம், இந்திய முத்திரைத் தாள் சட்டத்தின் 47-A பிரிவில் புதிய விதித்துறை ஒன்று சேர்க்கப்பட்டது. அதன்படி, 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 22 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு சொத்துரிமை மாற்ற ஆவணங்கள், சொத்துப் பரிமாற்ற ஆவணங்கள் அல்லது கொடை ஆவணங்கள் ஆகியவற்றிற்கான முத்திரைத்தாள் தீர்வை அவற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மதிப்பின் பேரில் இல்லாமல் சொத்துக்களின் அங்காடி மதிப்பின் அடிப்படையில் விதிக்கப்படுகிறது. சொத்துக்களின் அங்காடி மதிப்பினை மதிப்பிட துணைப் பதிவாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு வருவாய்த்துறை, பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் சொத்து மதிப்பிடுவது பற்றிய வழிமுறைக் கோட்பாடுகளை வழங்கியது. கிராமப் பகுதிகளிலும் நகர்ப் பகுதிகளிலும் உள்ள சொத்துக்களின் மதிப்பீடுகளை துல்லியமாக நிர்ணயிக்க வழிமுறைக் கோட்பாடுகளை மேம்பட்ட முறையில் திருத்தியமைப்பதற்கு அரசு, சிறப்புப் பணியாளர்களைப் பதிவுத் துறைத் தலைவரின் கீழ் பணியாற்ற ஒப்பளிப்பு வழங்கியது சென்னை மாநகரத்திற்கும், தஞ்சாவூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்குமான வழிமுறைக் கோட்பாடுகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு

விட்டன. ஏனைய மாவட்டங்களில் 75 சதவீதம் முடிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்நிலையில், முத்திரைத் தாள் தீர்வை விதிப்பதற்கு அடிப்படையாக ஆவணத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள மதிப்புத் தொகைக்குப் பதிலாக "அங்காடி மதிப்பை" ஏற்றுக்கொள்வது குறித்து 1967 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்டத்தினல் சேர்க்கப்பட்ட 47- A பிரிவு அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானதென்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் 1972, ஜனவரித் திங்கள் 7 அம் நாளன்று தீர்ப்பளித்தது. உயர்நீதி மன்றத்தின் இந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து அரசு ரிட் மேல் முறையீடு களைத் தாக்கல் செய்தது. இந்த ரிட் மேல் முறையீடுகளை உயர்நீதி மன்றம் தனது 21—11—1972-ம் நாளிட்ட தீர்ப்பில் அனுமதித் துள்ளது. தற்போது அளித்த தீர்ப்பின்படி 47- A பிரிவு செல்திற னற்றது என ஆக்கப்பட்டதற்கு முன்பு அப்பிரிவு எவ்வாறு இருந் ததோ, அவ்வாறே அந்தப் பிரிவில் கண்டுள்ள விதித்துறைகளை பின்பற்றி இந்த ஆவணங்களுக்குட்பட்ட சொத்தின் அங்காடி மதிப்பைப் பொறுத்து விற்பனை, கொடை ஆவணங்கள், சொத்து பரிமாற்ற ஆவணங்கள் மீதான முத்திரைத்தாள் தீர்வையை வசூ லிக்குமாறு சார்பு அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

3. ஓர் ஆவணம் குறித்து இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் 64-வது பிரிவின் கீழ் ஒரு குற்றத்திற்காக ஒருவருக்குத் தண்டனை வழங்கும் மாஜிஸ்டிரேட், இச்சட்டத்தின் கீழ் அந்த ஆவணம் குறித்து அந்த நபரிடமிருந்து தீர்வைத் தொகை ஏதேனும் வர வேண்டியிருப்பின் அதனை வசூலித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கொடுக்க மாஜிஸ்டிரேட்டுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் வகையில், 1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தில் புதிய விதித்துறை ஒன்றைச் சேர்க்கும் பொருட்டு 1972 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத் தாள் (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. 64-வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் செய்ததற்காக விதிக்கப்படக் கூடிய தண்டனையுடன் இதுவும் விதிக்கப்படத் தக்கதாகும்.

4. துணைப் பதிவு அலுவலகங்களின் கணக்குகளை முழு அளவில் தணிக்கை செய்யும் முறை 1969 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1970 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டம் மாநிலம் முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. வருவாய் இழப்பையும், இத்துறையில் கணக்குகளைப் பராமரிக்கும்

1973 மார்ச் 9]

முறையில் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளையும் நீக்கி நல்ல பலன் அளித்துள்ளது இந்த முறை மேலும் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்கப் பட்டுள்ளது.

5. முத்திரைத் தாள் பற்றுக்குறையினால் சில காலத்திற்கு முன்பு எழுந்த இடர்பாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஒன்று விற்பனை, அடைமானம், கொடை ஆவணங்களைப் பொறுத்த வரையில், துணைப் பதிவாளர் களுக்கு ரூ. 500 வரையுள்ள முத்திரைக் கட்டணத்தைப் பணமாக வசூலிக்க அதிகாரமளித்துள்ளதேயாகும். முதலில் 1967-ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட இத்திட்டம் 1971 ஜனவரி 1-ம் நாளிலிருந்து நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளது. பரிமாற்றப் பத்திரங்கள் (Deeds of Exchange) துணைப் பதிவாளரால் 41-வது பிரிவின்கீழ் அவ்வாறு சான்று கூறப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

6. பத்திரப் பதிவுக்காக வரும் பொது மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு அவசியமான இடங்களிலெல்லாம் புதிய துணைப் பதிவு அலுவலகங்கள் தற்போது அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போதைய அரசு 1967-ல் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர், புதிதாக 36 அலுவலகங்கள் (1968-69-ல் 10 அலுவல கங்கள், 1969-70-ல் 6 அலுவலகங்கள், 1970-71ல் 6 அலுவலகங்கள், 1971-72-ல் 11 அலுவலகங்கள், 1972-73ல் 3 அலுவலகங்கள்) அமைக் கப்பட்டுள்ளன. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டும் மூன்று துணைப்பதிவு அலுவலகங்கள் அமைக்க முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

7. பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் பேணி வரப்படும் பதிவேடுகளில் மங்கிப் போன பதிவுகளை மீண்டும் எழுது வதற்காகப் பிரிவு எழுத்தர்களைத் தற்காலிகமாக வேலைக்கமர்த்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் சோதனை நடவடிக்கையாக மதுரைப் பத்திரப் பதிவு மாவட்டத்தில் தற்காலிகமாக 10 பிரிவு எழுத்தர்களையும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் தற்காலிகமாக 4 பிரிவு எழுத்தர்களையும் வேலைக்கமர்த்த ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 1973-74-ஆம் ஆண்டில் மேற்குறிப் பிட்ட இனம் குறித்த பணிக்காக 50 பிரிவு எழுத்தர்களைப் பணிக் கமர்த்துவதற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

8. பணிச்சுமை மிகுந்த நிர்வாக அளவுக்கு மீறிய சில பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்களின் அதிகார வரம்பைக் குறைக்கும் பொருட்டும், மாவட்டங்களுக்கிடையில் ஒரே மாதிரியான அளவில் துணைப் பதிவு அலுவலகங்களை பிரித்து அமைக்க வகை செய்யும் பொருட்டும், பதிவு அலுவலக ஆய்வாளர்களுக்கு அடக்கமான ஆட்சிப் பகுதி எல்லையை வழங்குவதன் மூலம் அவர்கள் தங்களது பணிகளைத் திறம்படவும், செம்மையாகவும் ஆற்றுவதற்கு வகை செய்யும் பொருட்டும், பத்திரப் பதிவுத் துறையைச் சீரமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு ஒன்றினை அரசு ஆய்வு செய்து வந்துள்ளது. இக்காரியத்திற்காக தேவையான துணைப் பணியாளர்களுடன் மாவட்டப் பதிவாளர்கள் பதவி ஐந்திற்கும், பத்திரப் பதிவு அலுவலக ஆய்வாளர் பதவி ஒன்றுக்கும் 1973-74-ஆம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்க தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

9. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட நேர்வுகளில் அரசு பத்திரப் பதிவுக் கட்டணத்தைத் தள்ளுபடி செய்தது:--

(i) டிராக்டர் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் கடன் பெறச் சிலர் ஈட்டுப் பத்திரங்களை தமிழ் நாடு வேளாண்மைத்தொழில் கழகத்திற்கு மறு ஒப்படை செய்வதற்காக எழுதிக் கொடுக்கும் பத்திரங்கள்.

(ii) பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்காகவென்றே அமைக்கப் பட்ட அகதிகள் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கங்கள் அகதிகளுக்குப் புனர் வாழ்வளிக்கும் நோக்கத்திற்காக, வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் கடன் பெற அரசின் சார்பாக எழுதிக் கொடுக்கும் அடைமானப் பத்திரங்கள்.

(iii) (a) வருவாய்த் துறையின் 23-10-1971-ஆம் நாளிட்ட 3135-ம் எண் அரசாணையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் பர்மா, இலங்கை அகதிகள் கடன்பெற்று அதன் மூலம் வாங்கிய வேளாண்மை நிலங்களைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் அரசின் சார்பாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டிய விற்பனைப் பத்திரம்.

(b) மேற்கூறியவாறு வாங்கப்பட்ட நிலங்களை அடைமானம் வைப்பதற்கு அரசுக்கு பர்மா, இலங்கை அகதிகளால் எழுதிக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய அடைமானப் பத்திரங்கள்.

1973 மார்ச் 9]

(iv) கிழக்கு இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ்ப் பெறப்பட்ட வில்லங்கச் சான்றிதழ் களுக்கான விண்ணப்பங்களைக் குறித்துப் பெறப்பட்ட தேடுதல் கட்டணம், விண்ணப்பக் கட்டணம் ஆகியவற்றை அரசு தள்ளுபடி செய்தது.

(v) கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், நிலவள வங்கிகளுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்த கட்டணச் சலுகை 1974 ஜூன் 30 ஆம் நாள் வரை நீடிக்கப்பட்டது.

(vi) வணிக வங்கிகளிலிருந்து உழவர்கள் கடன்கள் பெறுவது தொடர்பாக பத்திரங்களுக்கும், வில்லங்க சான்றிதழ் களுக்கும் ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டிருந்த கட்டணச் சலுகை 1973 ஜூன் 30 வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

10. 1972-73-லிருந்து தொடங்கிப் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 8 லட்சம் செலவில், 16 இடங்களில் அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1972-73-ல் மேற்கூறப்பட்ட திட்டத்தின் கீழ் 6 இடங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 3,05,000-க்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது நான்கு இடங்களில் ரூ. 2 லட்சம் செலவில் துணைப் பதிவாளர் அலுவலகங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டவும், திருச்சி ராப்பள்ளி மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பத்திரப் பதிவுக்காக வருகிற பொதுமக்கள் தங்குவதற்கு ரூ. 17,500 செலவில் தங்குமிடம் ஒன்று கட்டுவதற்கும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது. பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் நிரந்தரமான ஆவணங்களின் பாதுகாப்பிற்கு எஃகு அலமாரிகள் வாங்கு வதற்காக ரூ. 50,000 செலவிற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

11. 1972-73-ல் பணியாளர் நலனுக்காகச் செய்யப்பட்ட மேம் பாடுகள் பின்வருமாறு:—

(i) எல்லா பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களிலும் துணைப் பதிவாளர்கள், அவர்களுடைய பணியாளர்கள் ஆகியோரின் பயனுக்காக மின் விசிறிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) தற்போதுள்ள உலர் கழிப்பிடங்களை, நச்சுத்தடைத் தொட்டி கழிப்பிடங்களாக (Septic Tank **Latrines** மாற்ற

நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கான மதிப்பீடுகள் பெறப்பட்டு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படுகின்றன.

(iii) குடிநீர் வசதியற்ற பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில், கோடைக் காலத்தில் பணியாளருக்கும், பொது மக்களுக்கும் குடிநீர் வசதிகள் செய்யும் வகையில் மாதம் ஒன்றிற்கு 5 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை செலவு செய்ய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

(iv) இரண்டாவது சம்பளக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு ஏற்ப சம்பள வீதங்கள் பொதுவாக திருத்தப்பட்ட ஆணையிடப்படுவதற்கு முன்பு, 18-1-1969-ல் துணைப் பதிவாளர்களுடைய சம்பள வீதங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. பின்னர், 19-1-1970-ல் அடிப்படை விதிகளில் 23-வது விதியைத் தளர்த்தி, துணைப் பதிவாளருடைய சம்பளங்களை திருத்தப்பட்ட வீதங்களில் அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் வரையறுக்கும்படி அரசு ஆணையிட்டது. திருத்தியமைக்கப்பட்ட சம்பள வீதங்களில், சம்பளத்தை முடிவு செய்வதற்காக, "தமிழ் நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு சம்பள வீத விதிகளைச்" சேர்ந்த 4(3) (i) விதியின்படி, 18-1-1969-க்கு முன்பு ஆற்றப்பட்ட பணி, ஊதிய உயர்வுகள் கொடுப்பதற்காகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. முன் கால பணியினைக் கருதிப் பார்த்து ஊதிய உயர்வுகள் முன்னதாகக் கொடுப்பதற்காக, 1-6-1960-லிருந்து 18—1—1969 வரையுள்ள காலத்தையும், துணைப் பதிவாளர்களின் பணிகளில் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்று துணைப் பதிவாளர்கள் சங்கம் கேட்டுக் கொண்டது. இவர்களது வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

12. இம்மாநிலம் முழுவதும் 1—12—1969-லிருந்து தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு சீட்டு நிதிகள் சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவர். பொய்யான, போலியான, பதிவு செய்யப்படாத சீட்டு நிறுவனங்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக மாவட்டப் பதிவாளர் பதவித் தரத்தில், ஆய்வு அதிகாரி பதவி ஒன்றுக்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது. இவர் சென்னை மாநிகரத்திலுள்ள அனுமதி பெற்ற சீட்டுக் கம்பெனிகள், மோசடி வியாபாரத்தில் இறங்கினால் அவற்றைக் குறித்துத் துப்பு துலக்குவார். அஞ்சலக

1973 மார்ச் 9]

சேமிப்பு வங்கிக் கணக்குகள் உட்பட, சிறு சேமிப்புச் சான்றுகள் அனைத்தையும் ஈடுகளாக சீட்டு நடத்துபவரிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று ஆணைகளை அரசு பிறப்பித்துள்ளது. 1972 டிசம்பர் 31 வரை பதிவாகியுள்ள சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை 12,027 ஆகும். மேற் குறிப்பிட்ட நாள் வரை சீட்டுகளின் மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 5,97,300 ஆகும்.

13. 1967-68-லிருந்து 1972-73 வரை இத்துறையின் வரவு செலவுகள் பின்வருமாறு :—

	வரவு.	செலவு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
	வரவு	செலவு
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
1967–68	229·67	70·93
1968–69	259·70	82·60
1969–70	270·62	90·05
1970–71	319·99	100·23
1971–72	344·28	121·45
1972–73	230·48	90·81
	(1972 டிசம்பர் வரை)	(1972 டிசம்பர் வரை)

சட்டமன்றப் பேரவை தமிழ்நாடு TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு

(146-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

கோரிக்கை 28—தொழிற்சாலைகளும், தொழிலாளர்களும்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் "கோரிக்கை 28—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர்களும்" என்பதன் கீழ் ரூ. 1,42,42,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று முன்னுரைக்கின்றேன். இக்கோரிக்கையில் வேலை தேடித் தரும் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும்

சேர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் நலத்துறை, வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்புப் பிரிவு ஆகியவை 1972-73-ல் ஆற்றிய பணிகளை விவரிக்கும் ஆய்வுரை பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்ணுறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தொழிலாளர் நலத் துறையின் பொதுவான கொள்கை பற்றியும் சாதனைகளை குறித்தும் இப்போது சுருங்கச் சொல்லி விளக்க விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களிடையே அமைதி நிலவவும் தொழில் வளர்ச்சி பெருகவும் அவர்கள் எல்லா நலங்களும் பெற்று வாழவும் ஏற்ற தொரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே தமிழ நாடு அரசின் தொழி லாளர் கொள்கையாகும். தொழிலதிபர், தொழிலாளர் ஆகிய இரு தரப்பினரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு முழு உரிமை அளிக்கப்படுகிற அதே நேரத்தில் அமைதியும், தொழில் உற்பத்தியும் குலையும்போதோ அல்லது தடைப்படும்போதோ தொழிலாளர் நலனும், தொழில் நலனும் மட்டுமின்றி சமுதா யத்தின் நலனையும் பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளதால், அரசு தலையிட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிறது. இதில் தனக்குள்ள பொறுப்பை அரசு புறக்கணிக்க முடியாது. தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு, உடல் நலன், நல்வாழ்வு ஆகியவற்றை உறுதியாய் பேணுவதையே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு, பொதுத் துறை, தனியார் துறை என்னும் பாகுபாடின்றி தொழிலாளர் சட்டங்கள் அனைத் தையும் திறம்படச் செயல்படுத்துவதும் இவ்வரசின் கொள்கை யாகும். தொழிலாளர் பெருமக்களின் நலனையும் நல்வாழ்வையும் மேம்படுத்துவதற்காகப் புதியதொரு பாதையில் நாம் இப்போது அடி எடுத்து வைத்துள்ளோம். சட்டப்படி ஏற்கெனவேயுள்ள விதிமுறைகளின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்ட துறைகளில் தொழி லாளர்களுக்கு வாழ்க்கை நல வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தொழிலாளர் நலத் திட்டம் ஒன்றைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் அவர்களது நலனையும் நல்வாழ்வையும் மேம்படுத்த முற்பட்டுள்ளோம். இதனால் வரும் காலத்தில் தொழிலாளர் நிலை உயரவும், அவர்களது வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும், அவர்களுக்கு நலனும் நல்வாழ்வும் பெருமகிழ்ச்சியும் நல்வாய்ப்புகளும் ஏற்பட வழிகோலும்.

1973 மார்ச் 9]

மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனை வாரியத்தின் மூலமாக தொழிலாளர் தலைவர்கள், தொழில் துறையில் முன்னணியில் உள்ள தொழிலதிபர்கள் ஆகியோரது சிறந்த அனுபவத்தையும் ஆக்கபூர்வமான வழிகளையும் கொண்ட ஆலோசனைகளைத் தமிழ் நாடு அரசு பெற்று வருகிறது. மாநில நிலையில் தொழிலாளர் குறித்த பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் அரசுக்கு ஆலோசனை நல்கி வருகின்ற இவ்வாரியம், இம்மாநிலத்தில் விளங்கிவரும் முத்தரப்பு ஆலோசனை மன்றமாகும்.

1971ஆம் ஆண்டில் 308 வேலைநிறுத்தங்களும் கதவடைப்பு களும் நடைபெற்றன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 22,86,507 ஆகும். ஆனால் இதற்கு மாறாக 1972 ஆம் ஆண்டில் 356 வேலை நிறுத்தங்களும் கதவடைப்புகளும் நடை பெற்றன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 37,18,448 ஆகும். அறிக்கை ஆண்டில் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள், விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை கூடியிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம், 1972 பிப்ரவரி, மார்ச்சில் கோயம்புத்தூர் பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளிலும், சர்க்கரை ஆலைகள், அசோக் லேலண்டு, "டன்லப் இந்தியா", சௌத் இந்திய விஸ்கோஸ், 'விம்கோ' போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும் எழுந்த ஊதியம், ஊதியக் கொடை குறித்த தகராறுகள், கோரிக்கைகள் எனலாம்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் மட்டும் நடைபெற்ற வேலை நிறுத் தங்களில், விரயம் ஏற்பட்ட உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 21,32,268 நாட்களாகும். ஆயினும் இத்தகைய தகராறுகள் எழும்போது சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணிக் காப்பது நமது பொறுப்பாகுமென்ற கருத்தில் அவற்றின் மீது நல்லெண்ணத் துடனும், பொறுமையுடனும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். ஒரு பக்கம் உற்பத்திக்கு ஊறு நேராதவாறும், அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களின் சட்டப்படிக்கான உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. சிம்சன் குழுப் கம்பெனியிலும், பஞ்சாலைத் தொழிலிலும் ஏற்பட்டதைப் போல சிக்கலான நிலைமை உருவாகியபோதெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனமுவந்து தக்க ஆலோசனைகளைக் கூறி உதவியதோடு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுவதில் உறுதுணை யாகவும் விளங்கினர்.

கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும், தகராறுகளுக்கும் தீர்வு காண இரு தரப்பினரும் நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் கருத்தை வளர்த்து, அதன் மூலம், நீதிமன்றங்களில் வழக்காடுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன், மாநில நிலையில் நடுவர் தீர்ப்பு வளர்ச்சிக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரைத் தலைவராகவும், இரண்டு சுயேச்சை உறுப்பினர்களையும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் ஐவரையும் கொண்டு இக்குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவர்களும், முத்தரப்புப் பிரதிநிதிகளும் பின்பற்றுவதற்கான கொள்கை களையும், நியதிகளையும் நடைமுறைகளையும் இக்குழு வகுப்பதுடன், நடுவர் தீர்ப்பு மூலம் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் இரு தரப்பினர்க்கும் ஏற்படும் இடர்பாடுகளைக் குறித்தும் அது கவனிக்கும். தாமே முன்வந்து நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் வழக்கத்தை வளர்ப்பதற்காக, அரசு எடுக்கக்கூடிய சிறப்பு நடவடிக்கையின் பேரிலும் இக்குழு ஆலோசனை நல்கும்.

1972ஆம் ஆண்டில் பல பெரிய தொழில் தகராறுகளில் உடன் பாடு காணப்பட்டதோடு சில முக்கியமான உடன்பாடுகளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(1) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 13 தொழிற்சங்கங்கள் கொண்ட பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கங்களின் கூட்டு நடவடிக்கைக் குழு மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறப்ப தற்கான கோரிக்கை உட்பட 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 7 ஆம் நாளிட்ட தங்களது 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியலின் பேரில் பஞ்சாலைத் தொழில் நிர்வாகங்களுக்கு வேலை நிறுத்த அறிவிப்பு கொடுத்தது. என் முன்னிலையிலும் மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஆகியோரின் முன்னிலையிலும் 1972 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 18 ஆம் நாள், 19 ஆம் நாள் ஆகிய நாட்களில் சென்னையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. பலமுறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றதன் பலனாக தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று சென்னையில் உள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 9 ஆம் நாளில் ஏற்பட்டது. இந்த உடன் பாட்டிற்கு இணங்க 1972ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 12ஆம் நாளில் தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர். உடன்பாட்டில்

1973 மார்ச் 9]

கண்ட நிபந்தனைகளின்படி, அடிப்படைச் சம்பளம், அகவிலைப்படி ஆகியவற்றை மாற்றியமைப்பதைக் குறித்த பிரச்சினை உடன்பாட்டுக் குழுவின் தீர்ப்புக்கு விடுவதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கத்தில் உள்ள உறுப்பினர் ஆலைகள் 10 நாள் மொத்த ஊதியத்தை இடைக்கால நிவாரணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் உடன்பாட்டுக் குழுவின் முடிவான பரிவுரைக்கு இணங்க உடன்பாடு காணப்பட வேண்டும் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 6 ஆலைகள் மூடப்பட்டதால், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்காக, சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சங்களையும் ஏனைய சங்கங்களையும் சேர்ந்த கூட்டு நடவடிக்கைக் குழுவைக் கலந்து ஆலோசித்துக்கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்புத் தொகை வழங்குவதற்காகக் கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மொத்தத் தொகையாக ரூ. 5 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது. முதலமைச்சரது மாநிலத் துயர் தணிப்பு நிதியிலிருந்து பெறப்பட்ட ரூ. 5 லட்சத்தில் 6,921 தொழிலாளர்களுக்கு இதுவரை ரூ. 4,42,200 வழங்கப்பட்டதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். இதன் பின்னர் தீபாவளி தினத்தன்று அதுவரை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாத தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குவதற்காக முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து மேலும் ரூ. 1,01,000 அளிக்கப்பட்டது.

மேற்சொன்ன உடன்பாட்டின் முதல் பகுதிக்கிணங்க, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் குறித்த அடிப்படை ஊதியங்களையும், அகவிலைப்படியையும் மாற்றியமைப்பது பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக உடன்பாட்டுக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்தது.

மேற்சொன்ன உடன்பாட்டின் 7, 8, 10 பகுதிகளுக்கிணங்க சென்னை, தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் பின்வருவன குறித்த பிரச்சினைகளில் தமது முடிவுகளைக் கொடுத்துள்ளார் :—

(i) பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கான வயது.

(ii) இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள முரண்பாடுகள்.

(iii) ஊதியக்கொடையைக் கணக்கிடுவதற்கான அடிப்படையைத் தெரிந்தெடுத்தல்.

[1973 மார்ச் 9

உடன்பாட்டின் 9-வது பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இயந்திர வேக அதிகரிப்பு காரணமாக பணிச்சுமை உயர்ந்துவிட்டது குறித்து சீரமைப்புக் குழு பரிசீலித்துவருகிறது.

(2) அரக்கோணம் சதர்ன் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தினருக்கும் அந்த நிறுவனத் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதியான சதர்ன் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமெண்ட்ஸ் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு தகராறு எழுந்தது. வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 3 தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல், பிற நலங்களை வழங்குதல் என்பவை முன்னேற்ற சங்கத்தின் கோரிக்கை. தொழிலாளர்கள் 26—2—1972-ல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்; நிர்வாகத்தினர் 28—2—1972லிருந்து கதவடைப்பு செய்வதாக அறிவித்தனர். தொழிலாளர் அதிகாரி முன்னிலையில் உடன்பாடு எதுவும் காண இயலாததால் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் இரு தரப்பினருடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர். பின்னர் நானும் அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினேன். என் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட சமரசத்திற்கிணங்க தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி 20—4—1972-ல் தொழிலாளர் ஆணையாளர் முன்னிலையில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 24—4—1972 லிருந்து வேலை நிறுத்தம் திரும்பப் பெறப்பட்டு, அதே நாளில் நிர்வாகத்தினர் கதவடைப்பை நீக்கியதும் தொழிலாளர் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(3) 1970-71 ஆம் ஆண்டுக்கான ஊதியக்கொடை அதிக அளவில் தேவை எனும் கோரிக்கை ஆதாரவாக சென்னை அசோக் லேலண்டு தொழிலாளர்கள் 8—1—1972லிருந்து வேலையை மட்டுப் படுத்துவது என முடிவு செய்தனர். இதனால் 18—2—1972லிருந்து நிர்வாகத்தினர் பெரும்பாலான தொழிலாளர்களைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்தனர். என் முன்னிலையில் பலமுறை பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. உடன்பாடு எதுவும் காண இயலாததாலும் தொழிலாளர்கள் இயல்பான உற்பத்தியைச் செய்யத் தவறியதாலும் நிர்வாகத்தினர் 14—5—1972 லிருந்து தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டனர். இதன் பின்னர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்தத் தொழிற்சாலை 31—5—1972லிருந்து மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. வழக்கமாக மீண்டும் வேலை தொடங்கியது.

1973 மார்ச் 9]

(4) தஞ்சாவூர் பஞ்சாலை நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 9-ம் நாளிட்ட பஞ்சாலைத் தொழில் உடன்பாட்டைச் செயல்படுத்துமாறு கோரி 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 20-ம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தொழிலாளர் நலத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளது இணக்கப் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்ததால் சம்பந்தப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடன் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினேன். அதன் பலனாக, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 18 (1) பிரிவின்கீழ் உடன்பாடு ஒன்று 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 20-ம் நாளில் ஏற்பட்டது.

(5) சென்னையில் உள்ள பி.அண்ட்.சி. ஆலையின் நெசவுப் பிரிவில் சுமார் 1,000 தொழிலாளர்கள், ஊதியக்குழு தீர்ப்புத் தொகை பாக்கிகளைக் கணக்கிடுவதில் தகராறு செய்து 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 11-ம் நாளில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். நிர்வாகத்தினர் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 11-ம் நாளில் இரவு 7 மணிக்கு கதவடைப்பு செய்வதாக அறிவித்தனர். அரசு தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புத் துறைச் செயலாளரது தலையீட்டின் பேரில் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் நிர்வாகத்தினர் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 29-ம் நாளில் கதவடைப்பை நீக்கினர். தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

(6) கோயம்புத்தூர் வட்டாரத்தில் உள்ள பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கான ஊதியக் கொடை கொடுப்பதைக் குறித்தும் 1969-70, 1970-71 ஆண்டுகளுக்கு ஊதியக் கொடை முன்பணங்கள் கொடுப்பது குறித்தும் எழுந்த தகராறில், அரசு தொழிலாளர் வேலை வாய்ப்புத் துறைச் செயலாளர், தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் ஆகியோர் முன்னிலையில், கோயம்புத்தூர் தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கம், தொழிலாளர்ச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகளோடு 1972-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 19-ம் நாளில் சென்னையில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றது. பேச்சுவார்த்தைகளின் பலனாக மேற்சொன்ன பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

(7) சிம்சன் தொகுதி கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்களிடையே 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 15-ம் நாளில் வன்முறையான மோதல் ஏற்பட்டு அதனால் தொழிலாளர் இருவர்

இறந்துவிட்டதன் விளைவாக, இந்த கம்பெனி பிரிவுகள் மூடிக் கிடந்தன. இதனால் 1972 செப்டம்பர் கடைசி வாரம் வரையில் உற்பத்தியிலும் ஊதியத்திலும் பெருத்த நட்டம் ஏற்பட்டது. நிர்வாகத்தினருடனும் சிம்சன் தொகுதி கம்பெனிகளின் தொழிலாளர்-பணியாளர் சங்கத்துடனும் என் முன்னிலையிலும், முதலமைச்சர் முன்னிலையிலும் பலமுறை நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளின் பலனாக 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 22-ம் நாளில் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 25-ம் நாளிலிருந்து வேலை மீண்டும் தொடங்கியது. இந்த உடன்பாட்டிற்கிணங்க, தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர் மீதுள்ள குற்றச் சாட்டுகள் விசாரிக்கப்படும் என்றும் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர் களுக்கு நிர்வாகத்தினர் எடுத்த முடிவு தெரிவிக்கப்படும் என்றும் அதை செயல்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்களது வழக்குகளின் முடிவு முதலமைச்சரால் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தங்கள் குறித்த பிரச்சினைகள் எதுவாயிருந்தாலும் ஊதியக் கொடை உற்பத்தி உயர்வதற்கான ஊக்கத் தொகை போன்ற பிரச்சினைகளும் விவாதிக்கப்பட்டு, உற்பத்தி அல்லது ஒழுங்குமுறைக்கு ஊறு நேராதவகையில் சுமுகமாக தீர்த்து வைக்கப்படும் என்றும் இரு தரப்பினரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

(8) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டங்களில் சுமார் 4,200 தொழிலாளர்கள் ஊதிய உயர்வுக் கோரி 1972 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 24-ம் நாளிலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், நாகர் கோயிலில் உள்ள தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஆகியோரின் ஆலோசனையின் பேரில் 1972-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 2-ம் நாளிலிருந்து வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. தொழில் தகராறுச் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்படி உடன்பாடு ஒன்று 1972-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 0-ம் நாளில் தொழிலாளர் உதவி ஆணையாளர் முன்னிலையில் ஏற்பட்டது.

(9) தொழிலாளருக்கு மிகுந்த கவலை அளித்துவந்த மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் ஊதியம் குறித்த தகராறு, அரசுச் செயலாளரும் தொழிலாளர் துறை ஆணையாளரும் நெடுநாள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப் பிறகு 1973 ஆம் ஆண்டு

1973 மார்ச் 9]

ஜனவரி திங்கள் 5-ம் நாளில் கோவையில் என் முன்னிலையில் வெற்றிகரமாக உடன்பாடு ஏற்பட்டது என்பதை அவைக்குத் தெரிவிப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த உடன்பாடு தமிழ் நாட்டில் 80,000 மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் உயர்வாக மாற்றி அமைக்கப்படுவதற்கு வகைச் செய்தது. நல்லெண்ணமும், பொறுமையும் இருப்பின் மிகவும் கசப்பான பிரச்சினைகளும் போராட்டத்திற்கோ அல்லது பணி தடைபடுவதற்கோ இடமளிக்காமல் சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டு, உடன்பாடு ஏற்படுத்தப்படலாம் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது.

நமது மாநிலத்தில் பஞ்சாலைத் தொழில் உள்ள சிக்கல் வெற்றிகரமாக சமாளிக்கப்பட்டு உள்ளது. பஞ்சாலைகள் மூடப்படுவதால் ஏற்படும் வேலையின்மை எனும் பிரச்சினை கடந்த கால நிகழ்ச்சியாக மாறிவிட்டது. ஆலைகள் மூடப்படுவதற்கு வழிகோலிய தகராறுகள் ஏற்படும்போதெல்லாம் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு கண்டு, ஆலைகள் மீண்டும் திறக்கப்படுவதற்கு ஆவன செய்ததோடு சிக்கன சீரமைப்பு குறித்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகண்டு தனித்து செயல்பட முடியாது. நலிவுற்ற ஆலைகள் ஆய்ந்து அவற்றிற்கு வங்கிக் கடன் உத்தரவாதமளிப்பதின் மூலம் அரசு உதவியும் செய்து வந்துள்ளது. மூடப்பட்ட ஆலைகளை ஏற்று நடத்துவதற்கு 1951 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் (வளர்ச்சி, ஒழுங்குமுறை விதிகள்) சட்டத்தின்கீழ் அதிகாரம் பெற்ற கட்டுப்பாட்டு நிறுவனமாக அரசால் அமைக்கப்பட்ட தமிழ் நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் இதுவரையில் மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது :—

1. கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.
2. கம்போடியா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
3. கிருஷ்ணவேணி பஞ்சாலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
4. ஸ்ரீ ரெங்கவிலாஸ் விதையெடுத்தல், நூற்பு நெசவு ஆலைகள் லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
5. சோமசுந்தரம் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
6. கோயம்புத்தூர் நூற்பு-நெசவு ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
7. ஓம் பராசக்தி ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.
8. சாரதா ஆலை லிமிடெட், போதனூர்.

[1973 மார்ச் 9

9. கோதண்டராம் நூற்பு ஆலை, மதுரை.

10. பலராமாவர்மா பஞ்சாலை லிமிடெட், செங்கோட்டை.

11. காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

12. பங்கஜா ஆலை லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

13. காளீஸ்வரர் ஆலை லிமிடெட், காளையார்கோயில்.

14. பயனீர் நூற்பாலை (பிரைவேட்) லிமிடெட், கமுதாகுடி.

1973 ஜனவரி 29, 30 ஆம் நாட்களில் மதுரையில் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் 25-வது கூட்டத்தில் இந்தக்குழு வேலை நிறுத்தத்தின்போது தொழிலாளரும், நிர்வாகத்தினரும் பின்பற்ற வேண்டிய ஒழுங்கு முறை விதிக்கோவை ஒன்றை வகுப்பது குறித்து ஆலோசித்தது. இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்குக் குழு ஒன்றை அமைப்பது நலமாய் இருக்கும் என்று இந்தக் குழு கருதியது. இதன்படி சிறப்புத் துணை ஆணையாளரை தலைவராகவும் தொழிலதிபர்கள் தொழிலாளர் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட குழு ஒன்றை அமைப்பது என்று அரசு முடிவு செய்தது. இக்குழுவில் நடத்தப் படும் விவாதங்கள், தொழில் மனைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள், கதவடைப்புகள் நடைபெறும்போது ஒவ்வா நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதை தவிர்ப்பதற்கு வழிகோலும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வெட்டு மரத் தொழிலுக்கென அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவின் ஆலோசனையின்பேரில் இத்தொழிலில் வேலைக்கமர்த்தப் பட்டிருப்பதற்கு குறைந்தளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு முடிவு செய்து உள்ளது. சின்கோனு மலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் மாற்றி அமைக்கப்பட்ட குறைந்தளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு அறிவித்துள்ளது. கீழ்க் காணும் தொழில்களில் குறைந்தளவு ஊதியங்களை முடிவு செய் வதற்காக அரசு பின்வரும் ஆலோசனைக்குழுக்களை அமைத் துள்ளது :—

(1) கைத்தறி நெசவுத் தொழில்.

(2) கைத்தறி பட்டு நெசவுத் தொழில்.

(3) வேளாண்மைத் தொழில்.

1973 மார்ச் 9]

ஹோட்டல்களிலும், சிற்றுண்டிச்சாலைகளிலும், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தளவு ஊதிய விதங்களை முடிவு செய்ய ஆலோசனை நல்குவதற்கு ஆலோசனைக்குழு ஒன்றை அமைப்பது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. 1973 ஜனவரியில் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழுவின் சென்ற கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முடிவிற்கிணங்கவும். கடந்த வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டத் தொடரில் இம்மன்ற உறுப்பினருள் சிலர் தெரிவித்த கருத்துரைகளுக்கு செவிசாய்க்கும் வகையிலும் இவ்வரசு தமிழ் நாடு விருந்தியல் நிறுவனங்கள் விதிகளில் இதற்காகத் தகுந்த விதித்துறை இயற்றி ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்கு பணிப் புத்தகங்கள் வழங்குவதைக் குறித்தும் ஆலோசித்து வருகிறது.

பீடித் தொழிலாளர்களின் குறைந்தளவு ஊதியங்களில் மாநிலங்களுக்கிடையே வேறுபாடு இருப்பதைக் குறித்த பிரச்சினையையும் 1961 ஆம் ஆண்டு பீடி-சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிபந்தனைகள்) சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதையும் குறித்து விவாதிக்க புது டில்லியில் மத்திய அரசு மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 17-ம் நாளில் கூட்டிய மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினை நான் பெற்றேன். இம்மாநாட்டில் மாநிலங்களில் எந்த பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு மிகக் குறைந்த ஊதியமாக ரூ. 3.25 கொடுக்கப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கு 1973 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் ரூ. 3.50 ஆக கொடுக்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும், 1974 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 1-ம் நாளிலிருந்து இதை மீண்டும் மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நமது மாநிலத்தில் இந்தத் தொழிலில் குறைந்தளவு ஊதியங்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்கும் அரசு ஆலோசனை அளிக்கவும் குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக்குழு ஒன்று ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்குகளை எதிர்த்து வாதாடுவதில் தொழிற்சங்கங்களுக்கு வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிப்பது பற்றி சிறிது காலமாகவே ஆலோசனையில் இருந்துவந்திருக்கிறது. இப்போது அரசு ஒரு சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ரிட் மனு அல்லது ரிட் மேல் முறையீடு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 150 ஆக

உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகள் குறித்து வழக்காடுவதற்கான உதவி வழங்குவதற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. வழக்காடுவதற்கான உதவி வழங்குவதற்கான அதிகாரம் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது.

நிதி வசதியற்ற மக்களுக்கு வழக்காடுவதற்கான உதவி அளிக்கும் திட்டத்தை இயற்றுவது குறித்துப் பொதுவாக ஆராயுமாறு ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியைக் கொண்ட 'தனி நபர் குழு' ஒன்றையும் அரசு அமைத்துள்ளது. தனி நபர் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கிணங்க சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற தொழில் முக்கியத்துவம் பெற்ற இடங்களில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் அறிவுரை மன்றங்களை அமைக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்து வருகிறது. தொழிலாளரும், சிறு தொழிற்சங்கங்களும் தங்கள் குறைகளை போக்கிக்கொள்வதற்கு பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை குறித்தும் நிவாரணம் பெறுவது போன்றவற்றில் எவரை அணுகவேண்டும் என்பதைக் குறித்தும் இந்த அறிவுரை மன்றங்கள் தேவையான உதவி அளிக்கும். இந்த ஏற்பாட்டை இம் மன்றத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் வரவேற்பர் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். கடந்த வரவு-செலவு திட்டக் கூட்டத் தொடரின்போது இம் மன்றத்தின்முன் நான் அறிவித்ததற்கு இணங்க, பீடித் தொழிலாளர்கள், சாலைபோடுதல், உப்பளங்கள், சலவைச்சாலைகள், பொற்கொல்லர் தொழில், கைத்தறி, கைத்தறிப்பட்டு நெசவுத் தொழில், சங்கு குளிப்பு உட்பட மீனவத் தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் ஆகியவரது வாழ்க்கை நிலைகளை ஆய்ந்தும், வீட்டு வசதி, மருத்துவ வசதிகள் போன்ற வாழ்க்கை நல வசதிகளை செய்து கொடுப்பது சம்பந்தமான தகுந்த செயற்குறிப்புகளைத் தயாரிக்கவும், தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளரைத் தலைவராகவும், தொழிலதிபர், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும் இம் மன்றத்து உறுப்பினர் மூவரையும் கொண்ட முத்தரப்புக் குழு ஒன்றை இவ்வரசு அமைத்துள்ளது.

நியாய ஊதியங்கள் துறையில் ஜவுளி, சர்க்கரை, சிமெண்ட், தோல், கனரக ரசாயனம் இன்ன பிற தொழில்களுக்கான மத்திய ஊதிய குழுக்களின் பரிவுரைகள், இம்மாநிலத்தில் அந்தந்தத் தொழில்களின் நிர்வாகத்தினரால் பெரும்பாலும் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 9]

சாலைப் போக்குவரத்து தொழிலுக்கான ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளைப் பொறுத்தமட்டில், 17,190 தொழிலாளர்கள் அடங்கிய 377 பிரிவுகள் இந்தப் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்தி யுள்ளன. இதில் எய்திய முன்னேற்றம் நிறைவு அளிப்பதாய் இல்லை என்பதால் ஊதியக் குழுவின் பரிவுரைகளுக்கு சட்டப் பூர்வமான ஆக்கம் அளிக்கும் வகையில் சட்டம் ஒன்றை இயற்று வதைப் பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

பொருளாதார சக்தி ஓரிடத்தில் குவிவதை நாம் தடுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும். இதற்கு அரசுத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. பொதுத்துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் உள்ள தொழிற் சாலைகளின் நிர்வாகத்திலும், வட்டியில்லாப் பங்கு மூல தனத்திலும் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு அளிக்கும் வகையில் புதிய கொள்கை ஒன்றைப் பின்பற்றுவது ஏற்புடைத்ததாகும் என்று அரசு கருதுகிறது. இந்த நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலதிபர்களையும் தொழிலாளர்களையும் கூட்டாகப் பங்கேற்கச் செய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இச்சிக்கலை ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்ய அரசு குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளது. இக்குழுவில், தொழிலாளர் நல ஆணையர் தலைவராகவும், சென்னை, தேசிய உற்பத்தித்திறன் குழு வட்டார இயக்குநர், சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழு நிர்வாகச் செயலாளர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாகவும் உள்ளனர். பொதுத் துறையிலும், கூட்டுறவுத் துறையிலும் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் உரிமையாளர்களும் தொழிலாளர்களும் கூட்டாக நிர்வகிப்பதற்கு வழி வகுக்கும் பொருட்டு தொழிற் சாலைகளின் நிர்வாகத்திலும் வட்டியில்லாப் பங்கு மூலதனத்திலும் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு அளிப்பதற்கான வாய்ப்புப் பற்றி இக்குழு ஆய்வு செய்யும்.

சென்னையில் தொழிலாளர் நலன் குறித்த ஆய்வு நிலையம் ஒன்றை அரசு அமைக்க இருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைமைத் திறன் வளர்த்தல், தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்கும் பணியாளர் அதிகாரிகளுக்கும் பயிற்சி அளித்தல், துறை அதிகாரிகளுக்கு நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்துதல் ஆகியவை இந்த நிலையத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். புள்ளி விவரம்

[1973 மார்ச் 9

சேகரிக்கும் குழு ஒன்றும் இந்த நிலையத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, தொழிலாளர் குறித்த புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதுடன், தொழில் தகாறுக்கான காரணங்கள், தீர்ப்பு வழிச் சட்டத்தின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் போக்குகள் போன்ற பிற கூறுகள் குறித்து ஆய்வு செய்யும். இந்த நிலையம் மிக விரைவில் தொடங்கப்படும்.

அரசு நிதியிலிருந்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தொடக்க மானியத்துடன் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்றை இந்த அரசு உருவாக்கியுள்ளதையும் எனது தலைமையில் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றை அமைத்துள்ளதையும் நீங்களனைவரும் அறிவீர். பெண் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களின் மனைவியர் ஆகியோருக்குத் தையல் வகுப்புகளும், தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்குப் பாலர் பள்ளிகளும் கொண்ட நல நிலையங்கள் சமூக நலத்துறையின் ஒத்துழைப்புடன் 1972 ஜனவரி திங்களில் சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதற்கான வசதிகளும் இந்த நிலையங்களில் உள்ளன. இத்தகைய நிலையங்களை மாநில முழுவதும் அமைக்கவும், பாட்டாளி மக்களுக்குத் தேவையான கல்வி, மனமகிழ் வசதிகளை நிறைவு செய்ய இந்த நிலையங்களின் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தவும் அரசு பரிசிலித்து வருகிறது.

இம் மாமன்றம் நிறைவேற்றிய தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம், இவ்வாண்டு ஜனவரி 1-ம் நாள் முதல் செயலுக்கு வந்துள்ளது. இச் சட்டம், பிறவற்றிற்கிடையே, தொழிலாளர் நல நிதிக்குத் தொழிலதிபர்களும், தொழிலாளர்களும் தொகை செலுத்தவும்; தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களைச் சட்டப்படி செயல்படுத்துவதற்கும் வகை செய்கிறது. இச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பிறப்பிக்கப்படவிருக்கும் விதிகளும் இறுதி வடிவம் பெற்று வருகின்றன.

பம்பாயில் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் கொண்ட விளையாட்டு அரங்கம் கட்டப்பட்டிருப்பதுபோல் இங்கும் சென்னை மாநகரில் தொழிலாளர்களின் பயனுக்காகத் திரைப்பட அரங்கு, திடல் விளையாட்டு, அகநிலை விளையாட்டு வசதிகள், நீச்சல் குளம்

1973 மார்ச் 9]

ஆகிய வசதிகள் கொண்ட விளையாட்டு அரங்கம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு பற்றி அரசு பரிசிலித்து வருகிறது. "மே தின" விழாவன்றும், தொழிலாளர்களுக்கு முக்கியமான பிற நாட்களிலும் தொழிலாளர் அணிவகுப்புகளை நடத்தவும் இந்த அரங்கம் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

தொழிலாளர்களுக்கு 8-1/3 சதவீதம் குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை வழங்குவதற்கு வகை செய்யுமாறு இந்திய அரசை இவ்வரசு நீண்டகாலமாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளதை அனைவரும் அறிவர். தொழிலாளர் ஓராண்டில் ஈட்டும் ஊதியத்தில் 8-1/3 சதவீதத்தை குறைந்த அளவு ஊதியக்கொடையாகக் கொடுப்பதற்கேற்ப ஊதியக்கொடை வழங்குதல் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது குறித்து நாம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதன்மூலம் தொழிலாளரின் நீண்ட நாளைய கனவு நனவாகியது. ஊதியக் கொடை சட்டத்தில் மேலும் பல மாற்றங்கள் செய்வது பற்றி ஊதியக்கொடை ஆய்வுக்குழு பரிசீலித்து வருகிறது.

தொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குப் பணிக்கொடை வழங்க வகைசெய்யும் சட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு இயற்றியுள்ளது. இச் சட்டம் 1972-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 16-ம் நாள் முதல் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டம் குறித்து நமக்குள்ள பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இச் சட்டத்தின்கீழ் மாநில விதிகளை வகுக்கும் முயற்சியில் மாநில அரசு தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறது. இப்புதிய சட்டத்தை மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் போன்ற ஏனையவகை தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் நீட்டிப்பது அவசியமெனக் கருதுகிறேன். இது குறித்து இந்திய அரசுக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டுதோறும் ரூ. 15,000 தொடர் மானியத்துடன் தொழிற்சாலை விபத்துக்களால் செயலிழந்தோர் துயர்தணிப்பு நிதி ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. கல் உடைத்தல், பாறைகளை வெடி வைத்துத் தகர்த்தல், கிணறு வெட்டுதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது விபத்து ஏற்பட்டு அதனால் எப்போதும் பணியாற்ற இயலாமற்போகும் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது அந்த விபத்தில் இறக்கும் தொழிலாளர்களைச் சார்ந்திருப்போர்க்கு

அல்லது 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட இழப்பீட்டுத் தொகையினைத் தொழிலாளருக்குக் கொடுக்க தொழில் உரிமையாளருக்குப் போதிய நிதி வசதி இராத நேர்வுகளில் அல்லது வேறு எக்காரணத்தினாலாவது தொழிலாளர்களுக்கு தொழிலாளர்கள் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்திருப்போர் அத்தகைய இழப்பீட்டுத் தொகையினைப் பெற முடியாதபோது அவர்களுக்கும் துயர் தணிப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த நிதியிலிருந்து தொகை வழங்கப்படும். தங்களிடம் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு இத்தகைய நேர்வுகளில் இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்கப் போதிய நிதி வசதி இல்லாத சிறு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு இந்நிதி பேருதவியாக இருக்கும்.

தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பான, சுமுகமான பணி நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் வாயிலாகத் தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையைக் கருத்திற் கொண்டு, தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், நலன் சம்பந்தப்பட்ட 1948 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சாலைகள் சட்டம், அது தொடர்பான பிற சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளைத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் கண்டிப்புடன் செயல்படுத்தி வருகிறது.

பாதுகாப்புடன் பணியாற்ற வேண்டும்; அதே சமயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை தொழிலாளர்களின் மனதில் நிலை பெறச் செய்ய வேண்டும். இதற்காகத் தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகப் பணியாளர்களுக்கும் பல வகை வகுப்புகளைத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் நடத்தி வருகிறது. பரிசளிப்புத் திட்டமும், ரொக்கப் பரிசளிப்புத் திட்டமும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொழிற்சாலைகளில் அதிக சதவீதம் விபத்துக்களைக் குறைப்பதில் சாதனையை ஏற்படுத்தும் தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினருக்கு இத் திட்டங்களின்கீழ் கேடயங்களும், ரொக்கப் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பாதுகாப்புடன் பணியாற்றுவதிலும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் சிறந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய சீரிய முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டதனால் முந்திய ஆண்டைக்

1973 மார்ச் 9]

காட்டிலும் இவ்வாண்டு விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. அதன் விவரம் பின் வருமாறு :—

	1971.	1972.
மரண விபத்துக்கள்	42	37
ஏனைய விபத்துக்கள்	28,818	26,965

விபத்துக்கள் குறைவு கணிசமான அளவாக இராவிடினும், வேறு சில மாநிலங்களிலும், பொதுவாக நாடு முழுவதிலும் விபத்துக்கள் பெருகி வருவதுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் நமது மாநிலத்தில் விபத்துக்கள் குறைந்து வருவது ஊக்கமளிப்பதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்து நாம் பிறழாமல் மேலும் மேலும் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க சீரிய முயற்சிகளனைத்தையும் நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம். கடுமையான விபத்துக்கள் ஏற்படுகையில் அவைபற்றி நன்கு ஆய்வு செய்து அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான வழி வகைகள்பற்றி அவ்வப்போது கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

தொழிலாளர் பணியாற்றும் இடங்களில் ஈயத்தால் ஏற்படும் நச்சுவிளைவு, சிலிகாஸிஸ் (Silicosis), டெர்மடைடிஸ் (Dermatitis) போன்ற நோய்களும் மற்றும் பிற நச்சுப் பொருள்களால் ஏற்படும் நோய்களும் தோன்றுவதற்கான காரணங்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதோடு தொழிற்சாலைகளில் உண்டாகும் வெப்பத்தையும், இரைச்சலையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழி வகைகளையும் நாம் தெரிவிக்க வேண்டும். இதற்காகத் தொழில் சுகாதார-துப்புரவுப் பிரிவு ஒன்றையும் ஆய்வுக் கூடத்தையும் மாநிலத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில் அமைக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்தப் பிரிவும் ஆய்வுக் கூடமும் 1973 ஆம் ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பிணிகளுக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் சரிவிகித உணவு வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ் நாடு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்துணவு திட்டம் இம் மாநிலத்தில் தொழிற்சாலை நிர்வாகிகள் ஒத்துழைப்புடன்

தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ், "கேர்" நிறுவனத்தினர் வழங்கும் ஊட்டச் சத்து மிகுந்த உணவுப் பொருள்களை நாம் பெற்றுக் கொண்டு அவற்றைப் பக்குவமாகச் சமைத்து தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகள், கர்ப்பிணிகள், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு அவர்கள் நாள்தோறும் உட்கொள்ளும் உணவுடன் வழங்கி வருகிறோம். தொழிலாளர் நலத் துறை மேற்கொண்ட அயராத முயற்சியின் பலனாக தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் குடும்பத்தினருக்கு "கேர்" நிறுவனத்தாரின் உணவு வழங்கப்படுகிறது. நாட்டிலேயே நமது மாநிலத்தில் தான் இத்தகைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பலனைத் தொழிலாளர் தற்போது அனுபவித்து வருவது நன்கு புலப்படுகிறது. இத் திட்டம் தற்போது 77 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. 18,857 பேர் இத் திட்டத்தினால் பயனடைகின்றனர்.

தொழிலாளர்களுக்குக் கல்வியளிக்கும் திட்டம் பற்றி விவாதிக்கத் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர் சங்கப் பிரதிநிதிகளின் மற்றொரு மாநாட்டை 1973-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 11-ஆம் நாளில் நான் கூட்டினேன். அந்த மாநாட்டில் இத் திட்டத்திற்கு முழு ஒத்துழைப்பை நல்குமாறு தொழிலதிபர்களுக்கும், தொழிற் சங்கங்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தை மேம்படுத்துவது, இத் திட்டம் செயல்படுவதை உன்னிப்பாகக் கவனிப்பது ஆகியவற்றிற்கான வழிவகைகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அவற்றிற்கு நல்லதோர் முடிவும் காணப்பட்டது.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம்.

இம் மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டம் தற்போது 39 இடங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது. 390,000 குடும்பங்கள் உட்பட சுமார் 16 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இத் திட்டத்தினால் பயனடைகின்றனர். இத் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் தற்போது மூன்று மருத்துவ மனைகளும், 94 முழு நேர மருந்தகங்களும், 8 இயல் ஊர்தி மருந்தகங்களும், தொழிலதிபர் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்றும், பகுதிநேர மருந்தகங்கள் இரண்டும் செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர்,

மதுரை, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் அவர்கள் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற இடங்களில் இத்திட்டத்தின்கீழ் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்டுள்ள தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினர் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெற வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ்வரும் நோயாளிகளின் பயனுக்காகக் கீழ்க்காணும் இடங்களில் வார்டுகளும், படுக்கை வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

(1) தாம்பரம், காசநோய் அரசு மருத்துவ மனையில் 52 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று.

(2) லால்குடி, அரசு மருத்துவ மனையில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு, சிவகாசி, அரசு மருத்துவ மனையில் 12 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு, கோயில்பட்டி, அரசு மருத்துவ மனையில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்திற்காக 32 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ;

(3) நாகர்கோயில், அரசு மருத்துவ மனையில் 26 படுக்கைகள் கொண்ட காசநோய்ச் சிகிச்சை வார்டு ஒன்று,

(4) காவேரி நகரில் 10 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அது இன்னும் செயல்படத் தொடங்கவில்லை.

தற்போது இருக்கும் 94 தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களில், 34 மருந்தகங்கள் திட்டத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

புதுடில்லி, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாகத் தனது சொந்தச் செலவில் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தால், 1972-73-ல் சைதாப்பேட்டை, எழும்பூர், அண்ணசாலை ஆகிய இடங்களில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்களை அரசு தனது சொந்தச் செலவில் கட்ட ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இக்கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான மொத்த மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 14.30 லட்ச மாகும்.

[1973 மார்ச் 9

தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காகும் செலவினைத் தொடக்கத்தில் மாநில அரசு ஏற்று வந்தது. பின்னர் அதனை மாநில அரசும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகமும் 7 : 1 என்ற வீதத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு வருகின்றன.

அரசு, இத்திட்டத்தின் நலன்களை விரிவுபடுத்தி, இந்த சமுதாய நல ஏற்பாட்டின் கீழ், மேலும் பல பகுதிகளையும் அதிகத் தொழிலாளர்களையும் அவர்களின் குடும்பத்தினரையும் கொண்டு வர ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவப்பயன் அளிப்பதனால் ஆகும் செலவு குறித்து புதுடில்லி தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் 1970 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் விதித்துள்ள உச்சவரம்பின் காரணமாக நாம் இந்த நோக்கத்தை எய்த முடியாத நிலையில் உள்ளோம். இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டொன்றுக்குத் தொழிலாளர் ஒருவர் பெறும் மருத்துவ வசதிக்கான செலவு ரூ. 50 என்ற உச்சவரம்பினை தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் முதற்கண் வரையறுத்தது. இந்த உச்சவரம்பினைக் கைவிடுமாறு இந்திய அரசை வலியுறுத்தி தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் சென்ற மாநிலப் பிரதிநிதிகள் குழு 1970 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 24-ம் நாளன்று மனு ஒன்றைக் கொடுத்தது. இதன் பலனாகத் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம் உச்சவரம்பினைத் திருத்தியமைத்தது. அவை யாவன :—வரையறுத்த மருத்துவ வசதி பெற தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்றும், விரிவான மருத்துவ வசதி பெற ரூ. 54 என்றும், மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவ வசதி பெற ரூ. 64 என்றும் மருத்துவச் செலவினை முடிவு செய்தது. ஆயினும், எந்த மாநிலத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் ஆகும் மருத்துவச் செலவு மேற்சொன்ன உச்சவரம்புக்கு மேற்படுமானால், அதிகமாக வுள்ள செலவுத் தொகையை சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசே தனித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதில் எந்த ஒரு பங்கினையும் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. இந்த அரசு 1971-72-ல் அவ்வாறு வரையறுத்த உச்சவரம்பைக் காட்டிலும் அதிகமாக ரூ. 1 கோடி செலவு செய்தது. எறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும் என்ற பழமொழிக்கேற்ப மாநில அரசு இடைவிடாது அனுப்பிய முறையீடுகளின் காரணமாகவும், 1971 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்

1973 மார்ச் 9]

திங்கள் 21-ம் நாளில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மற்றுமொரு மனுவைக் கொடுத்ததின் பலனாகவும் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதி நிலை சீரடைந்ததாலும் கழகம் 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் அந்த உச்ச வரம்பினை மேலும் திருத்தியமைத்தது. வரையறுத்த மருத்துவ வசதி பெறத் தொழிலாளர் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 என்றும், விரிவான மருத்துவ வசதிபெற ரூ. 60 என்றும், முழு மருத்துவ வசதி பெற ரூ. 70 என்றும் மருத்துவச் செலவினை முடிவு செய்தது.

மருத்துவச் செலவு குறித்த உச்சவரம்பு திருத்தியமைக்கப் பட்ட போதிலும் இவ்வரசு, 1972-73-ல் ரூ. 1,12.30 லட்சம் கூடுதல் செலவை ஏற்க வேண்டியிருக்கும். அப்போதிருந்த தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சர், பூனாவில் 1972 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 4-ம் நாளில் நடந்த தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் கூட்டத்தில், கழகத்திற்குச் செலவு குறைந்திருப்ப தோடு அதன் நிதி நிலை ஓரளவுக்குச் சீரடைந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது என்று குறிப்பிட்டார். எனவே, உச்ச வரம்பினை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றும், அது முடியாவிடின் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவ வசதிக்குரிய செலவை மேலும் ரூ. 25 ஆகவும், விரிவான மருத்துவ வசதியினை ரூ. 20 ஆகவும், வரையறுத்த மருத்துவ வசதியினை ரூ. 15 ஆகவும் உயர்த்த தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகத்தை வலியுறுத்துமாறும் தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சரை இவ்வரசு கேட்டுக் கொண்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு 11 படுக்கைகள் என்ற பழைய தரத்தினை மீண்டும் கொண்டு வருவது பற்றிப் பரிசிலிக்குமாறும் தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சரை நாம் கேட்டுக் கொண்டோம்.

1973 ஜனவரி திங்களில், உச்ச வரம்பினை எடுத்து விடுவதற் கான அல்லது இவ்வரசு முன்னரே கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது போல் உச்சவரம்புச் செலவினையாவது உயர்த்துவதற்கான அவசியத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி கோரிக்கை ஒன்று தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்படும் செலவை வழக்கம்போல் பங்கிட்டுக் கொள்வதோடு மாநில அரசு தனது சொந்த நிதியிலிருந்து சுமார் 1 கோடி ரூபாய் வரை கூடுதல் செலவினைச் செய்துள்ளதாக அந்தக்

[1973 மார்ச் 9

கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். 1972-73-ல் இத்திட்டத்தின் கீழ் தனது பங்காக ரூ. 32.91 லட்சம் செலவை வழக்கம்போல் ஏற்றுக் கொள்வதாயிருக்க மாநில அரசு ரூ. 1,45.20 லட்சம் செலவை ஏற்க வேண்டி வருமென்றும் நமது கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். உச்சவரம்பினை எடுக்காவிட்டால், தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறும் வசதிகள் உட்பட மருத்துவ வசதிகளனைத்தையும் சமமாக அளிக்க முடியாதென்றும், இறுதியில் தொழிலாளர் இதனால் அதிருப்தி அடையக்கூடுமென்றும் நாம் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். பின்னர், தற்போதைய தொழிலாளர் நல மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. வி. ரகுநாத ரெட்டி அண்மையில் இங்கு வந்திருந்தபோது இப்பிரச்சினை பற்றி நான் அவருடன் விரிவாக விவாதித்ததோடு, உச்சவரம்பினை எடுத்துவிடுமாறும், இல்லையேல் இவ்வரசு முன்னரே தெரிவித்துள்ளதுபோல் உச்சவரம்பு விதங்களையாவது உயர்த்த வேண்டும் என்று அவரிடம் வலியுறுத்திக் கூறினேன். இது குறித்து இந்திய அரசின் முடிவை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.

தேசீய வேலை வாய்ப்புப் பணி நிறுவனம்.

தேசீய வேலைவாய்ப்புப் பணி நிறுவனம் படிப்படியாக எல்லாத் துறைகளிலும் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி வருகிறது ; நாட்டில் வேலை வாய்ப்புத் தேடுகின்றவர்களில் எல்லா வகையினரும் இதன்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். சாதாரணமாக உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் தவிர, சென்னை, அண்ணாமலை நகர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டிக் கழகங்கள் மூன்று உள்ளன. இப்பணி நிறுவனம் வேலை தேடுபவர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவது மட்டுமின்றி தொழில்கள் செய்ய வழிகாட்டியாக இருந்தும், வேலை வாய்ப்பு ஆலோசனை வழங்கியும் வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தும் உதவுகிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான தனி வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும், உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகள் பெற்றுள்ளவர்களுக்கென தொழில் சார்ந்த, நிர்வாகத் துறை வேலை வாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும் கூட உள்ளன. பர்மா-இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் அகதிகளுக்கும் புதுவாழ்வு அளிப்பதில்

1973 மார்ச் 9]

தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த அகதிகளை முறையாகக் குடியமர்த்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு அதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி, தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதில் அக்கறையுள்ள நிறுவனங்களுடன் இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டு வருகிறார். அரிசனங்கள், பழங்குடிமக்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் செம்மையான வழியில் வழிகாட்டி உதவியளிக்கும் கருத்துடன், இந்திய அரசு 'பயிற்சியளித்து வழிகாட்டியுதவும் நிலையம்' ஒன்றை சென்னையில் தொடங்கியுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே சென்னையில் உடலூனமுற்றவர்களுக்கான மாநில வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் வேலை வாய்ப்பளிக்கின்ற தொழிலதிபர்களுக்கும், ஊனமுற்றவர்களில் சிறந்த தொழிலாளராக விளங்குவோருக்கும் மாநில அளவில் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தொழில் நுட்பக் கல்வித் தகுதிகள் பெற்றவர்களிடையே நிலவும் வேலைவாய்ப்பின்மைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணும் பொருட்டு வேலையற்றுள்ள பொறியாளர்கள், பட்டயக் கல்வி தகுதி பெற்றவர்கள், கைத்தொழில் வினைஞர்கள் ஆகியோருக்கு உதவித் தொகை வழங்கிப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டமொன்றை அரசு கொண்டு வந்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் அரசின் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது. பயிற்சிக் காலத்தில் சிலர் முறையான காலியிடங்களில் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளனர்.

ஆட்படை ஊற்றம், அவ்வப்பகுதிக்குரிய தொழில் அமைப்பு முறை, தொழில்களின் வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைந்திருத்தல் ஆகியவை தொடர்பாக ஆழ்ந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, இயக்குநர் அலுவலகத்தில் "வேலை வாய்ப்பின்மை குறித்து ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்யும் பிரிவு" (Depth Study Cell) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை வாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் குறித்த காலத்துக்கொருமுறை மேற்கொள்ளப் படும் ஆய்வுகளுடன், அவற்றுக்குத் துணையாக இந்த ஆய்வுகள்

அமையும். இவை ஆட்படை ஊற்றம் குறித்துத் திட்டமிடுதல், வாழ்க்கைத் தொழிலில் வழிகாட்டிப்புதவுதல், திட்டமிடுதல் ஆகியவற்றில் பயன்படும்.

உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு புத்தகம் கட்டுதலில் பயிற்சியளிக்கும் பொருட்டு புத்தகம் கட்டுதலில் பயிற்சியளிக்கும் பிரிவு ஒன்றினை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இந்தப் பிரிவும், அண்மையில் கிண்டி தொழிற் பயிற்சி நிறுவனத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிலாளர் துறையைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் அலுவலகம், தமிழ் நாடு எடைகள், அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறது. டாக்ஸி மீட்டர், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர், குழந்தைகளை எடையிடும் கருவிகள் ஆகியவற்றுக்கும் இந்த எடைகள் அளவைகள் சட்டத்தை நீட்டிப்பது குறித்து முனைப்பாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இம் மாநிலத்தில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள மின்சாரப் பற்றுக் குறையினால் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டு அதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் சரிவர ஊதியம் ஈட்டமுடியாமல் சொல்லொணாத் துன்பம் அடைந்து வருவதையும், அதே சமயத்தில் தொழில் உற்பத்தி வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் இந்த அவையின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இத்தகைய தருணத்தில் நாம் தோளோடு தோள் நின்று, இருக்கக் கூடிய மின்சக்தியை அளவோடு பயன்படுத்தி அதனை வீணாகாமல் தடுப்பதில் நமது முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லாப் பிரிவினரும் தியாகம் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய இந்த நிலையில், நாமும் அந்தத் தியாகத்தில் பங்கேற்க தயாராக வேண்டுமென உங்களனைவரையும் நான் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகத் தொழில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதிலும், அதே சமயத்தில் தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பை நல்கியப் பேரவையின் உறுப்பினர்களுக்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இம் மாநிலத்தில் உள்ள பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத்

1973 மார்ச் 9]

தங்களது திட்டவட்டமான கருத்துக்களையும் சிறந்த அனுபவத்தையும் எங்களுக்கு அளிக்குமாறு உங்களனைவரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இணைப்பு III

(146-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.)

கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களது பரிவுரையின் பேரில் "கோரிக்கை 39—எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை" என்பதன் கீழ் ரூ. 4,87,04,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் முன்மொழிகிறேன். எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை செயல்படுவதை விளக்கும் ஆய்வுரை ஒன்று பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

2. ஆயினும், இத்துறை செயல்படுவதை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு மேற்கொண்ட அல்லது மேற்கொள்ளக் கருதியுள்ள முக்கியமான நடவடிக்கைகளைக் குறித்து மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

மூன்று வட்டார அச்சகங்களையும், கிளை அச்சகங்களையும் கொண்டுள்ள இந்த அச்சகத்தில் ஏறத்தாழ 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இவர்களில், 2,800 தொழிலாளர்கள் வள்ளலார் நகரிலுள்ள முக்கிய அச்சகத்திலேயே பணிபுரிந்து வருகின்றனர். தமிழ் நாடு அரசு அச்சகம் இந்நாட்டிலே உள்ள மிகப் பெரிய அச்சகங்களில் ஒன்றாகும். எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையை "வணிக முறையில்" நடத்தும் கொள்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இது குறித்து நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. அரசு அச்சகத்தை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு எடுத்துள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகளில், சென்னை, சூளையில் ஆனைக்கார் எஸ்டேட்டில் கிளை அச்சகம் ஒன்றை அமைப்பது பற்றி

எடுத்துள்ள நடவடிக்கை முக்கியமானதாகும். இதற்காகக் கட்டடம் ஒன்று குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. கிளை அச்சகம் இங்கு விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். இந்த அச்சகத்தின் மூலம் சுமார் 800 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும்.

4. அரசின் நிதி நிலைமையைப் பொறுத்து, எல்லா மாவட்டத் தலைமை இடங்களிலும் வட்டார அச்சகங்களை அமைக்க அரசு ஆவலாயுள்ளது. முதற்கண், மதுரையில் அச்சகம் ஒன்றைத் திறப்பதற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இதற்காகத் தேவைப்படும் 3 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள மனை ஒன்றை அரசு தன் வயப்படுத்தியுள்ளது. மதுரை வட்டார அச்சகத்தின் கட்டடப் பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு அரசு நிர்வாக அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

தமிழில் மாதம் இருமுறையாகவும் ஆங்கிலத்தில் மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும் "தமிழரசு" சென்னை வள்ளலார் நகரிலுள்ள அரசு அச்சகத்திலும், அண்ணாசாலையிலுள்ள கிளை அச்சகத்திலும் அச்சடிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்தப் பத்திரிகையை உரிய காலத்தில் வெளியிடவும், கவர்ச்சிகரமான முறையில் அதனைக் கொண்டு வரவும் அரசு "தமிழரசு அச்சகம்" எனப்படும் தனி அச்சகம் ஒன்றை அரசாங்க மாளிகையில் அமைத்துள்ளது. இவ்வச்சகம் விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கும். இப் பத்திரிகையில் பல வண்ணப் படங்களுடன் தமிழில் சுமார் 40,000 பிரதிகளும், ஆங்கிலத்தில் 3,000 பிரதிகளும், செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை இயக்குநரால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. தமிழரசு அச்சகத்தின் பொறுப்பும், நிர்வாகமும் இப்போது சென்னை செய்தி-மக்கள் தொடர்புத் துறை இயக்குநரிடம் உள்ளது.

5. எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை பற்றி அடங்கல் முறையில் ஆய்வதற்கென, சீரமைப்புக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. இக்குழு இதுவரை, நிர்வாக அமைப்பு, அதிகாரப் பிரிவினை, அச்சுப் பொருள்களின் தேவைப்பட்டியல்கள் தயாரிக்கும் நடைமுறையிலும் அச்சுப் பட்டியல்கள் முதலியவற்றை நிறைவேற்றும் நடைமுறையிலும் மேம்பாடுகள் செய்தல் போன்ற 89 பரிவுரைகளைக் கொண்ட மூன்று இடைக்கால அறிக்கைகளை

1973 மார்ச் 9]

அளித்துள்ளது. இந்த 89 பரிவுரைகளில், 70 பரிவுரைகளின் மேல் அரசு இறுதி ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. அரசு அச்சகத்தில் பற்பல வேலைகளுக்கான தரங்களை அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்வதற்காகவும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைப்பதற்கான பெரும் வாய்ப்புகளை அளிக்கும் ஊக்கத் திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதற்காகவும் சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழுவின் பணியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது.

தொழிலாளர் நலன் பற்றிய தொழிலாளர் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ், தொழிலாளர்-ஆசிரியர் இருவரால் இதுவரை 200 தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

6. தொழிலாளர்கள் வசதியுடன் வேலை செய்வதற்கேற்ற மன நிறைவான வேலை நிலைமைகளை உருவாக்கித் தருவதன் அவசியத்தை அரசு முற்றிலும் உணர்ந்துள்ளது. இன்றியமையாத வசதிகள் தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கூடுதலாகப் பல வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வரியச்சு, தனியச்சு, பந்திர (லைனோ, மோனோ மெஷின்) துறைகளில் தொழிற்சாலை வகை மின்சார விளக்குகள் போடப்பட்டுள்ளதால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் இடையூறுகள் குறைக்கப்பட்டன.

7. கடந்த ஆண்டில் மிக முக்கியமான அச்சுப் பணிகளைப் பெருமளவில் அரசு அச்சகம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அச்சகப் பணியாளர்களும் தொழிலாளர்களும் அளித்த ஒத்துழைப்புடனும் அவர்கள் காட்டிய பொறுப்புணர்வையும், ஒழுங்குணர்வையும் கொண்டும், அந்த அச்சுப் பணிகள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செய்து முடிக்கப்பட்டன என்பதைக் குறிப்பிடுவதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவ்வாண்டில் இத்துறை அச்சகப் பணியை வெளியே தனியார் அச்சகங்களுக்கு ஒப்படைக்கின்ற சத விதம் 4.71 சத வீதத்திலிருந்து 2.82 சத வீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளதோடு, அதன் உற்பத்தியையும் 95.29 சத வீதத்திலிருந்து 97.18 சத வீதத்துக்கு உயர்த்தியுள்ளது. இவ்வாண்டில் சட்டமன்றப் பேரவை, மேலவை நடவடிக்கைகள் அச்சிடப் பெறுவதற்கு சிறப்பான கவனம் செலுத்தப்பட்டு, சட்டமன்றத்தில் நடைபெற்ற விவாதங்களின் பிரதிகள் சட்ட

மன்றத்தின் அடுத்த கூட்டத் தொடர் தொடங்குவதற்கு முன்னமேயே உரிய காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வப்போது அனுப்பி வைக்கப்பட்டன என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடலாம்.

அச்சகத் துறைப் பணியாளர்களும், தொழிலாளர்களும் தொடர்ந்து அளித்து வரும் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று தமிழ் நாடு அரசு அச்சகம் இந் நாட்டில் மிகச் சிறந்த அச்சகப் பணிமனைகளில் ஒன்றாக விளங்கக்கூடும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்த அவை, இத்தீர்மானத்தை ஏற்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS